

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 445 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 25 ΝΟΕΜΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ
Τρίτη, 28 Νοέμβρη, 6μμ
Προπύλαια

ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΚΕΙ

**Να τσακίσουμε
το δόγμα της
«μηδενικής ανοχής»**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

25/11: Ημέρα για τους εν κινδύνω πληθυσμούς - ημέρα για εξαλείφιση της βίας κατά γυναικών - ημέρα αγοραστικής αποχής 25/11/1915: Γέννηση Λουγκούστο Πινοσέτ 25/11/1939: Γέννηση Ελένης Καραϊνδρου 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοποτάμου 26/11: Ημέρα ανεξαρτησίας Λιβάνου (1941) 26/11/1909: Γέννηση Ευγένιου Ιονέσκο 26/11/1976: Οι Sex Pistols κυκλοφορούν το "Anarchy in the UK" 27/11: Ημέρα μαρτύρων (Κούβα) 27/11/1617: Πρώτος μόνδρομος στον κόσμο (Λονδίνο) 27/11/1942: Γέννηση Jimi Hendrix 27/11/1921: Γέννηση Alexander Dubcek 28/11: Ημέρα ανεξαρτησίας Αλβανίας - Παναμά 28/11/1757: Γέννηση Ουίλιαμ Μπλέικ 28/11/1820: Γέννηση Φρίντριχ Ενγκελς 28/11/1905: Ιδρυση Σιν Φέιν 28/11/1911: Αυτοκτονία Πολ Λαφάργκ - Λάουρα (κόρη του Μαρξ) 28/11/1919: Πρώτη γυναίκα βουλευτής (Λαϊδή Αστωρ) 28/11/1925: Γέννηση Μάγια Πλισέτσκαγια 28/11/1944: Βομβαρδισμός γέφυρας ποταμού Κβάι 28/11/1948: Γέννηση Μαρίας Φαραντούρη 28/11/1994: Οχι των Νορβηγών στην ένωση με Ευρωπαϊκή Ένωση 28/11/1998: Απόπειρα 17N κατά Βαρδινόγιαννη 28/11/1821: Γέννηση Nikolai Nekrasov 28/11/1908: Γέννηση Claude Levi-Strauss 28/11/1949: Γέννηση Αλεξάντερ Γκουντούνοφ 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό 29/11/1899: Ιδρυση Barcelona 29/11/1908: Ιδρυση Ηρακλή Θεσσαλονίκης 29/11/2001: Θάνατος George Harrison (58 χρ) 29/11/1909: Αποβολή Μαξίμ Γκόρκι από ΣΔΕΚΡ (μπολσεβίκοι) λόγω «αστικού ηδονισμού» 29/11/1932: Γέννηση Ζακ Σιράκ 29/11/1945: Ιδρυση Ο.Δ. Γιουγκοσλαβίας 29/11/1947: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας στην Παλαιστίνη. Η Γ.Σ. του Ο.Η.Ε. ψηφίζει διαίρεση της Παλαιστίνης σε Εβραϊκή και Αραβική ζώνη 29/11/1964: Παρακρατικοί ναρκοθετούν τον Γοργοπόταμο πριν την εκδήλωση (13 νεκροί - 50 τραυματίες) 30/11: Ημέρα κατά κατανάλωσης 30/11/1872: Θάνατος Οσκαρ Ουάιλντ 30/11/1925: Ο Πάγκαλος απαγορεύει στις γυναίκες να κυκλοφορούν έξω με κοντά φουστάνια 30/11/1935: Θάνατος Φερνάντο Πεσόα 30/11/1957: Γέννηση Νίκου Πορτοκάλογλου 30/11/30 π.Χ.: Θάνατος Κλεοπάτρας 30/11/1979: Θάνατος Zorro Marx (78 χρ) 1/12: Ημέρα κατά AIDS - Ημέρα φυλακισμένων 1/12: Ημέρα ανεξαρτησίας Ισλανδίας (1918) - εθνική γιορτή Ρουμανίας 1/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης ανακοινώνει στην Βουλή «δυστυχώς επτωχεύσαμε» 1/12/1899: Πρώτη κυβέρνηση εργατικών (παγκοσμίως) στην Αυστραλία 1/12/1900: Η Νικαράγουα πουλάει τα δικαιώματα της διάρρυγας Παναμά στις ΗΠΑ (55.000.000 δολάρια) 1/12/1901: Γέννηση Ιωάννη Σκουττή (Σμύρνη) 1/12/1906: Πρώτο σινεμά παγκοσμίως (Παρίσι) 1/12/1913: Ένωση Κρήτης με Ελλάδα 1/12/1918: Ιδρυση Γιουγκοσλαβίας - Ρουμανίας 1/12/1935: Γέννηση Woody Allen 1/12/1973: Θάνατος Νταβίντ Μπεν Γκουριόν, ιδρυτή κράτους του Ισραήλ 1/12/1997: Αθώωση Γιώργου Μπαλάφα (υπόθεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου).

● Τα σκυλιά ποτέ δε δαγκώνουν το χέρι που τα ταιξί ●●● Ισχύει για όλες τις ράτσες, εκτός από τα μπατσόσκυλα ●●● Το βίωσε τραγικά ο σαμουράι Βύρων, γι' αυτό και μίλησε για αγνωμοσύνη των μπατσόσκυλων ●●● Από την άλλη, όμως, δεν είναι οδυνηρό να μη μπορεί κάποιος να πιει καφέ στο σπίτι του; ●●● Το είπε ο μπατσουσυνδικαλιστής που έκανε «ντου» στη Ρηγίλλης και ο Ζαγορίτης έδειξε απόλυτη κατανόηση ●●● Στο «σπίτι του λαού» στον Περισσό, πάντως, δεν έχουν λόγο να κάνουν «ντου» ●●● Εκτός του ότι είναι πάντοτε ευπρόσδεκτοι, είναι και δεδομένη η υποστήριξη του Κόμματος στα «δικαια αιτήματά τους» ●●● Κάτι παιχνίδια, όμως, που παίζει η συγκυρία ●●● Την ώρα που οι μπατσουσυνδικαλιστές έκαναν «ντου» στη Ρηγίλλης, άλλα μπατσόσκυλα «ψέκαζαν» τους συμβασιούχους στο Σύνταγμα ●●● Πλην όμως, οι συμβασιούχοι δε μάσησαν και απάντησαν με το ίδιο νόμισμα ●●● Χω-

ρίς τα ίδια μέσα, βέβαια, αλλά πάντοτε η ταξική πάλη διεξάγεται με άνισους όρους ●●● Όταν διεξάγεται με ίσους όρους, έχουμε φτάσει στην παραμονή της τελικής εφόδου προς τους ουρανοί ●●● Αμήν και πότε, αλλά... συν Αθηνά και χείρα κίνει ●●● Και επειδή δε χόρτασαν αίμα με τους συμβασιούχους, αποφάσισαν να βγάλουν τα σπασμένα στους διαδηλωτές του Πολυτεχνείου ●●● Εκεί που είχαν και την πλήρη κάλυψη της πολιτικής ηγεσίας ●●● Εχουν ξαναγίνει, βέβαια, αυτά αλλά είχαμε χρόνια να δούμε τέτοια δίψα για αίμα

●●● Λες και ξεφλούσαν παλιούς λογαριασμούς ●●● Προφανώς ανετάχθη το φρόνημά τους, σύμφωνα με το διακηρυγμένο στόχο του πολιτικού τους προϊστάμενου ●●● Ταξικό χαρακτηρίσε η Βασούλα τον κρατικό προϋπολογισμό του 2007 ●●● Ελα... Μαρξ στον τόπο σου ●●● Σε λίγο θα δούμε το Γιάννο με φυσεκλίκια και το Χριστοδουλάκη με μακριά γενειάδα ●●● Αλλά και ο Ακης, μετά τη γαμήλια δεξίωση στο παρισινό «Φορ σίζον» δείχνει ανανεωμένος σοσιαλιστής ●●● Παιδιά σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους ●●●

Χωρίς Αρμάνι, αμπέχωνο στους ώμους ●●● Στο τίμιο όραμα πάντα πιστοί ●●● Γλυκιά εξουσία εμάς καρτερεί ●●● Μέχρι και ποιητής έγινα μετά τ' απανωτά σοκ από τους Πασόκους ●●● Αφήστε τα σάπια για τους συμβασιούχους έγραφε η «Κ» στο προηγούμενο φύλλο ●●● Πριν αλέκτορα λαλήσαι, βγήκαν πρώτα ο Πεπονής, μετά το ΑΣΕΠ και στο φινάλε οι εισηγητές του ΣΤΕ και δήλωσαν ότι όσα λένε οι πολιτικοί είναι σάπια ●●● Και πως αν δέλουν μπορούν να λύσουν πολιτικά το πρόβλημα, χωρίς νομικές επιπλοκές ●●● Τι σημαίνει αυτό για τους πολιτικούς το ξέρουμε (η γαϊδουριά δεν κάμπεται με λόγια) ●●● Οι συμβασιούχοι έχουν συνειδητοποιήσει τι σημαίνει γι' αυτούς; ●●● Σημαίνει ότι πρέπει να παρατήσουν τα δικαστήρια και να πιάσουν τους δρόμους ●●● Μόνο σ' αυτό το πεδίο μπορούν να νικήσουν ●●● Μόνο αν δημιουργήσουν χοντρό πολιτικό θέμα θα κάμψουν την αδιαλλαξία ●

◆ Εκείνος ο έρμος ο Βησσαρίων λιώνει σαν κοινός θνητός, αφότου το πτώμα του ήρθε σ' επαφή με τον καθαρό αέρα. Ο,τι κονόμησε κονόμησε το παπαδαριό, αν και με την τύφλα που δέρνει το θεοφοβούμενο κόσμο πολύ φοβόμαστε ότι θα συνεχίσει να κοιμάται.
◆ Σύμφωνα με τη νέα εκδοτική μπίζνα της «Ελευθεροτυπίας» («Ιστορία των Ελλήνων», στους «μεγάλους Έλληνες συνθέτες», μουσική των οποίων συνοδεύει τις διάφορες ιστορικές περιόδους, συγκαταλέγεται ο Κορκολής, αλλά όχι ο Χατζηδάκης! Ε, ρε, που κατάντησε η φυλλάδα του Τεγόπουλου και του Φυντανίδη.
◆ Όπως διαβάσαμε στο «Βήμα της Κυριακής», εκπρόσωποι του «Φόρουμ Βορειοηπειρωτών» (υπάρχει και τέτοιο πράγμα!) καταγγέλλουν ότι από τα γραφεία της ΝΔ στην Αγίου Κωνσταντίνου τηλεφωνούν σε

άτομα που έχουν υποβάλει αίτηση για υπηκοότητα και τα διαβεβαιώνουν ότι η αίτησή τους θα προωθηθεί κατά προτεραιότητα! Και μεις θυμηθήκαμε τη Ντόρα που με το γνωστό μητστακέικο μισογέλιο έλεγε πως πρέπει να είναι πολύ διαβολικός όποιος θα σκεφτόταν να συνδέσει τη σχετική κυβερνητική απόφαση με τις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές.

◆ Εχουν πλάκα (και) εκεί στη Γερμανία. Οι εισαγγελικές αρχές του Μονάχου, που ερευνούν το σκάνδαλο Siemens, δηλώνουν ότι στοιχεία υπάρχουν μόνο για δυο μανάτζερ και όχι για την κεντρική διοίκηση της εταιρίας. Η δε Siemens ανακοί-

νωσε ότι θα κάνει πιο αυστηρό το σύστημα εσωτερικού ελέγχου, για ν' αποφεύγονται τέτοιες ιστορίες (sic!). Με άλλα λόγια, οι δυο μανάτζεραίοι λάδωναν πολιτικούς και άλλους στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα για πάρτη τους και όχι για λογαριασμό της εταιρίας η οποία έπαιρνε τις δουλειές. Φαίνεται πως ήταν... βιτσιόζοι!

◆ Όπως διαβάσαμε στην «Ελευθεροτυπία» της περασμένης Κυριακής το προηγούμενο διάστημα «ο Γιώργος Παπανδρέου λάμβανε στο e-mail 15 διαφορετικές προτάσεις για κάθε ομιλία. Εκανε copy paste στα καλύτερα σημεία, προσέθετε κι ο ίδιος τις απόψεις του και το αποτέλεσμα

ήταν κείμενα χωρίς αρχή, μέση, τέλος». Ενώ τώρα «όλες οι εισηγήσεις παραλαμβάνονται απ' τον Π. Γερούλανο και οι ομιλίες -ανεξαρτήτως από ποιον γράφονται- "φιλτράρονται" απ' τον διευθυντή του προεδρικού γραφείου και τον Ν.

Αθανασάκη». Είδατε εσείς καμιά διαφορά, ρε παιδιά, γιατί εμείς τα ίδια βλέπουμε και γελάμε.

◆ Εχουν πλάκα οι Νατοϊκοί που προσπαθούν να κυνηγήσουν τους Ταλιμπάν στα κατοκράχια βουνά του Αφγανιστάν. Κάθε μέρα νικούν κι όλο στα ίδια βρίσκονται. Διαβάσαμε, για παράδειγμα, μια δήλωση αξιωματικών της καναδικής διοίκησης, που υποστήριζαν ότι οι Ταλιμπάν «κατατροπώθηκαν» στις επιχειρήσεις που έγιναν στην επαρχία Κανταχάρ και στην ίδια φράση σημείωναν ότι αυτοί «ανασυντάσσονται» και «πολλαπλασιάζουν» τις επιθέσεις τους!

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γνωρίζετε ότι ο υπουργός Δημόσιας Τάξης απαιτεί από τις υπηρεσίες του, που είναι υπεύθυνες για τις πειθαρχικές διαδικασίες, άμεσα και γρήγορα αποτελέσματα. Θα ήθελα να συμπληρώσω, επίσης, ότι η κυβέρνηση αποδοκιμάζει ενέργειες μεμονωμένων προσώπων που αμαυρώνουν το έργο των χιλιάδων αστυνομικών, οι οποίοι θέτοντες πολλές φορές σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή, προστατεύουν νυχθημερόν τη ζωή και την περιουσία των Ελλήνων πολιτών.
Θεόδωρος Ρουσόπουλος

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Ο Κ.Β. 10 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Δίωξη ασκήθηκε χθες κατά του φοιτητή Αυγουστίνου Δημητρίου, που ξυλοκοπήθηκε άγρια στη Θεσσαλονίκη από κουκουλοφόρους. Η δίωξη ασκήθηκε με βάση την αναφορά της Αστυνομίας και αφορά πέντε κατηγορίες, μεταξύ των οποίων αντίσταση κατά της αρχής και περιύβριση

Καθημερινή

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί μεγαλύτερη ευλογισία στους νόμους που διέπουν την εργασία και προτείνει να σταματήσουν οι

"υπερβολικά προστατευτικοί όροι και συνθήκες" για τους εργαζόμενους στο όνομα της αύξησης της παραγωγικότητας.

Εθνος

Υποψίες για χοντρές κουμπαριές αλλά και «εξυπηρετήσεις ημετέρων» επιχειρηματιών με τζίρο πάνω από 9 εκατ. ευρώ δημιουργεί η κατάργηση από την κυβέρνηση του Εθνικού Ελεγκτικού Κέντρου (ΕΘΕΚ) και η σύσταση του Διαπεριφερειακού Ελεγκτικού Κέντρου (ΔΕΚ) Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Κάποιοι

έστησαν λίστα ευνοουμένων επιχειρήσεων (και επιχειρηματιών) και το ερώτημα που μπαίνει είναι αν τα κριτήρια αυτά ήταν οικονομικά, επιχειρηματικά, πολιτικά ή ένας συνδυασμός απ' όλες αυτές τις εκδοχές.

Το Ποντίκι

Σε κατάσταση πανικού βρίσκονται τα εγχώρια λαμόγια μετά τις συλλήψεις στο Μόναχο των διαχειριστών του μαύρου ταμείου της Siemens μέσω του οποίου λάδωναν πολιτικούς και άλλους παράγοντες στην Ελλάδα και σε αραβικές χώρες, προκειμένου το Γερμανικό καρτέλ να

εξασφαλίζει αποικιοκρατικές συμβάσεις

Αυριανή

«Η παιδεία είναι μπίζνες και οι φοιτητές... πελάτες!», λέει ο Κώστας Παπαδάκης, ο μοναδικός Έλληνας πρόεδρος ιδιωτικού πανεπιστημίου. Στα 60 του χρόνια ο Έλληνας ομογενής ζει το «αμερικάνικο όνειρο» στη Φιλαδέλφεια του τα ηνία του πανεπιστημίου «Ντρέξελ». Μιλάει με αριθμούς, υπολογίζει τα πάντα με τους νόμους της αγοράς και θεωρεί υπερβολική την ανησυχία στην Ελλάδα για την ιδιωτικοποίηση

της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αγγελιοφόρος

Οι χαμηλόμισθοι και οι χαμηλοσυνταξιούχοι θα έχουν για μία ακόμη χρονιά απώλειες στα πραγματικά εισοδήματά τους, δεδομένου ότι οι αυξήσεις που θα λάβουν, σε συνδυασμό με τις αλλαγές στη φορολογία εισοδήματος, θα είναι χαμηλότερες από τον πληθωρισμό, ενώ επιδείνωση της οικονομικής κατάστασής τους θα προέλθει και από τη μεγάλη αύξηση των έμμεσων φόρων για αγορά αγαθών και παροχή υπηρεσιών.

Metro

■ Τελεσιδικά κατά του άρθρου 16 το ΠΑΣΟΚ

Παρά το σκεπτικισμό που εξέφρασαν κάποια στελέχη, μπροστά στον κίνδυνο το ΠΑΣΟΚ να βρεθεί αντιμέτωπο με ευρέα κοινωνικά στρώματα, ο Γιωργάκης ήταν ανένδοτος και η σύσκεψη των συντονιστών του πολιτικού συμβουλίου αποφάσισε ομόφωνα να στηρίξει το ΠΑΣΟΚ την ανασθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος, που θ' ανοίξει το δρόμο για τη λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Η σύσκεψη έγινε την περασμένη Δευτέρα και πήραν μέρος οι Β. Παπανδρέου, Μ. Αποστολάκη, Μ. Δαμανάκη, Ευάγ. Βενιζέλος, Χρ. Παπουτσής και Θ. Πάγκαλος, η υπεύθυνη της σύνταξης του προγράμματος Αν. Διαμαντοπούλου, η γραμματέας Μ. Ξενογιαννακοπούλου και ο γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας Δ. Ρέππας. Σημειώστε τα ονόματα, γιατί το Γενάρη, που θα επιχειρηθεί η σχετική κοινοβουλευτική ανατροπή και θα κορυφωθούν οι αντιδράσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας κάποιοι απ' αυτούς θα το παίζουν Κινέζοι.

■ Πήρε και πόσα;

Σε προηγούμενο φύλλο αναφερόμαστε στο ξεμπρόστιασμα του Μιχαλολιάκου αλλά και του Πολύδωρα από το «Βήμα», που αποκάλυψε έγγραφο των εγκληματολογικών εργαστηρίων της ΕΛΑΣ, σύμφωνα με το οποίο ο εκρηκτικός μηχανισμός που τραυμάτισε τον Μιχαλολιάκο στον Πειραιά είναι ίδιος με άλλους που χρησιμοποιήσαν κυκλώματα του οργανωμένου εγκλήματος. Σημειώσαμε ότι ο Μιχαλολιάκος έκτοτε το παίζει «θύμα της τρομοκρατίας» και ρωτούσαμε τι δουλειά έχει ένας πολιτικός με μαφιόζικα κυκλώματα και γιατί να γίνει στόχος τους (αυτό ήταν έτσι κι αλλιώς δεδομένο, αφού καμιά οργάνωση ένοπλης πάλης δεν ανέλαβε την ευθύνη γι' αυτό το σκοπίμως αποτυχημένο χτύπημα, που είχε προειδοποιητικό χαρακτήρα).

Σύντροφος που κρατάει καλό αρχείο μας τηλεφώνησε και μας ζήτησε να διερευνήσουμε και μια άλλη ενδιαφέρουσα πτυχή της υπόθεσης: πήρε ο Μιχαλολιάκος κρατική αποζημίωση ως «θύμα της τρομοκρατίας» και πόση; Σε δημοσίευμα της «Ελευθεροτυπίας» της 25.6. 2005 αναφερόταν ότι η ενέργεια κατά Μιχαλολιάκου χαρακτηρίστηκε «τρομοκρατική» και δόθηκαν αποζημιώσεις σε 72 παθόντες. Ας μας πει, λοιπόν, ο Μιχαλολιάκος που τραυματίστηκε. Πήρε αποζημίωση και πόση; Ετσι για να μάθουμε και εμείς οι κοινοί θνητοί πού ξοδεύονται τα λεφτά από τα φορολογικά χαράτσια.

Και κάτι ακόμα. Μετά το έγγραφο των εργαστηρίων της Ασφάλειας δεν πρέπει το κράτος να ζητήσει πίσω τα λεφτά ως αχρεωστήτως καταβληθέντα;

ΥΓ: Το σχετικό δημοσίευμα, που έθεσε υπόψη μας ο... αρχιολόγος σύντροφος, υπενθυμίζει ότι ο Βουλγαράκης πήρε αποζημίωση 200.000 ευρώ για μια εμπρηστική επίθεση που έγινε στο σπίτι του στο Κολωνάκι! Με τόσα λεφτά καινούργιο σπίτι αγοράζεις, όχι να βιάψεις την πωλωτή.

Γερμανικό σκάνδαλο με ελληνικό άρωμα

Συγκλονίζει τη Γερμανία στο σκάνδαλο Siemens. Σύμφωνα με όσα έχουν διαρρεύσει από την εισαγγελία του Μονάχου προς τον Τύπο, στελέχη της εταιρείας λάδωναν με τεράστια ποσά για να παίρνουν δουλειές σε διάφορες χώρες. Μεταξύ αυτών και η Ελλάδα, την περίοδο που προηγήθηκε των Ολυμπιακών Αγώνων. Οπως είναι γνωστό, η Siemens μαζί με την αμερικάνικη SAIC οργάνωσαν το χαφιεδοσύστημα C4i, το οποίο μάλιστα ακόμα δεν έχει παραληφθεί από την ελληνική κυβέρνηση και μάλιστα θα παραπτεμφθεί στη διαιτησία η διαφορά που έχει προκύψει.

Επισημώς η Siemens προσπαθεί να βγάλει την ουρά της απέξω και να ρίξει τα βάρη σε κάποια στελέχη της, διοχετεύοντας ακόμα και πληροφορίες ότι αυτά τα στελέχη διέπραξαν υπεξαίρεσεις τεράστιων ποσών. Δηλαδή, ότι έπαιρναν ποσά για μίζες και τα έβαζαν στην τσέπη τους, γιατί η εταιρεία το έχει ως αρχή της να μη δίνει μίζες!!! Φωτογραφίζεται μάλιστα και ένας Έλληνας, στέλεχος της εδώ διευθυνστικής της Siemens, ο οποίος έχει φύγει από την εταιρεία, αλλά... εξακολουθεί να συνεργάζεται μαζί της ως σύμ-

βουλος!!!

Δεν ξέρουμε πού θα καταλήξουν όλ' αυτά (είναι και ο ανταγωνισμός στη μέση,

που δεν διευκολύνει τη συγκαλυψη), εκείνο όμως που ξέρουμε σίγουρα είναι ότι οι μίζες και τα σκάνδαλα δεν

αποτελούν χαρακτηριστικό μόνο του φωριάρικου ελληνικού καπιταλισμού, αλλά και των πιο ρωμολέων ιμπε-

ριαλιστικών σχηματισμών. Ετσι δουλεύει το σύστημα παντού, πώς να το κάνουμε;

Καλύτερα να το βουλώσουν

Πήρε φόρα ο Τσιτουριδής, από τότε που έληξε ο κατ' οίκον περιορισμός του, λόγω «κουμπάρων», και ποιος τον σταματά. Έχει άποψη για όλα. Και για τον ΟΤΕ, βεβαίως:

«Η κατάσταση στον ΟΤΕ είναι άσχημη, γιατί ο ΟΤΕ είναι μια προβληματική δημόσια επιχείρηση. Ο ΟΤΕ πρέπει να φύγει από την εποχή της μακαριότητας του κρατικού μονοπωλίου, πρέπει να μπει στην νέα εποχή και οι κυβερνητικές αποφάσεις για τον ΟΤΕ είναι αποφάσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να ανταποκριθεί ο μεγάλος αυτός Οργανισμός στις απαιτήσεις των καιρών. Η κυβερνητική πολιτική προωθείται και θα ολοκληρωθεί».

Θα μπορούσε να τον ρωτήσει κανείς, πώς γίνεται μια προβληματική επιχείρηση να αποτελεί πολύφερνη νύφη που τη λιγουρεύονται όλοι οι τηλεπικοινωνιακοί κολοσσοί του κόσμου, όμως ας φύγουμε από το πεδίο της λογικής και ας πάμε στα ψυχρά νούμερα. Από τότε ο ΟΤΕ έγινε προβληματική επιχείρηση; Εδώ τον έχουν βγάλει σερβίανι στα Βαλκάνια και κάνουν μπίζνες με πρώην κρατικές επιχειρήσεις. Και καθεμιά απ' αυτές τις μπίζνες είναι ένα σκάνδαλο (ξεχνάμε μήπως τι έγινε με την εξαγορά της ROM Telecom);).

Και δεν πάει πολύ να μιλούν για «μακαριότητα του κρατικού μονοπωλίου» οι πολιτικοί νάνοι τύπου Τσιτουριδή; Ξεχνάμε τι έγινε με την κινητή τηλεφωνία; Ο ΟΤΕ εκχώρησε όλη την υποδομή έναντι πινακίου φακής στις δυο μεγάλες εταιρίες κινητής τηλεφωνίας, με τη δέσμευση να μη δημιουργήσει δική του εταιρία κινητής. Η Cosmote βγήκε στην αγορά τρίτη και καταϊδρωμένη, όταν οι άλλες δυο εταιρίες την είχαν κατακτήσει, και κατόρθωσε μέσα σε μερικά χρόνια να γίνει πρώτη. Φταίει άραγε η «μακαριότητα του κρατικού μονοπωλίου» που στην Ελλάδα έχουμε την πιο ακριβή κινητή τηλεφωνία στην Ευρώπη;

Ο ΟΤΕ είναι μια από εκείνες τις μεγάλες κρατικές επιχειρήσεις που χτίστηκαν με τον ιδρώτα του ελληνικού λαού (η ΔΕΗ είναι το άλλο κορυφαίο παράδειγμα). Επιχειρήσεις υψηλής οργανικής σύνθεσης κεφαλαίου (για να μιλήσουμε με όρους πολιτικής οικονομίας), που το ιδιωτικό κεφάλαιο δεν ενδιαφερόταν να επενδύσει. Πώς λειτουργούσε το ιδιωτικό κεφάλαιο; Ως προμηθευτής και εργολάβος. Ολόκληρη αλυσίδα σκανδάλων είναι συνδεδεμένη με τον ΟΤΕ. Intracom, Siemens, Ericsson, είναι μερικές από τις εταιρίες

που απασχόλησαν κατά καιρούς τη σχετική με τον ΟΤΕ σκανδαλολογία.

Από τότε που ολοκληρώθηκε και στον ΟΤΕ το πέρασμα στην ψηφιακή τεχνολογία, ο ΟΤΕ χρησιμοποιήθηκε σαν γέφυρα για να επενδύσουν στο χώρο των τηλεπικοινωνιών (που έχει γίνει πιο πλούσιος και με περισσότερο στρατηγική σημασία) μια σειρά ιδιωτικές εταιρίες, οι οποίες από τις αρχές της δεκαετίας του '90 θηλάσαν να βάλουν πόδι και στο μετοχικό του κεφάλαιο, παίρνοντας και το μανάτζμεντ. Ο ανταγωνισμός για τον ΟΤΕ ήταν ο καταλύτης που οδήγησε στην πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Το ΠΑΣΟΚ ήταν αυτό που έβαλε μπροστά την ιδιωτικοποίηση και η ΝΔ την ολοκληρώνει. Βλέπετε εσείς καμιά προβληματικότητα σε όλα αυτά; Το μόνο που μπορούμε να δούμε είναι μια ανθηρή κρατική επιχείρηση και ιδιωτικά κοράκια που ορέγονται τις σάρκες της. Και από την άλλη, καταναλωτές που πληρώνουν πανάκριβα τις τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και εργαζόμενοι που είχαν από τις καλύτερες εργασιακές σχέσεις και τις ξεπούλησαν αντί πιννακίου φακής, υπονομεύοντας το μέλλον των επόμενων γενεών.

Το ΠΑΣΟΚ και η τακτική του «ώριμου φρούτου»

Όλοι θεωρούν δεδομένο ότι το 2007 θα είναι προεκλογική χρονιά και έτσι είναι. Αλλάστε, κορυφαία στελέχη της ΝΔ τροφοδοτούν την εκλογολογία με δηλώσεις τους και η διάφησηση του Καραμανλή μάλλον σαν καλαμπουρί ακούστηκε (δε μπορούσε να κάνει και τίποτ' άλλο). Ακόμα και ζήτημα εκλογικού νόμου ανοίχουν άλλα κορυφαία στελέχη της ΝΔ (π.χ. Μείμαράκης), κλώνοντας το ΠΑΣΟΚ να συναινέσει στην αλλαγή του.

Όμως, ενώ η ΝΔ πορεύεται προς τις εκλογές με την πρωτοβουλία στα χέρια της και εμφανίζει την εικόνα «ήρεμης δύναμης», το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δε βρίσκει το βηματισμό του, αλλά βυθίζεται ολοένα και περισσότερο στην εσωστρέφεια.

Περιβόλι πραγματικό οι συνεντεύξεις των στελεχών του στον Τύπο, είναι γεμάτες με αερολογίες και τα γνωστά πασοκοελληνικά που δεν τα καταλαβαίνουν ούτε αυτοί που τα λένε. Αν κάνει κανείς μια στατιστική σε όλες τις μπουρδολογίες

που λέγονται από τους Πασόκους θα βρει ότι με τη μεγαλύτερη συχνότητα εκστομίζεται η φράση «αποσαφήνιση του προγραμματικού στίγματος του ΠΑΣΟΚ».

Πρόκειται για μια ακόμα μπουρδα, γιατί οι εκλογές δεν κερδίζονται με τα λαμπρά προγράμματα, που δεν τα διαβάζει κανένας (ειδικά με τη γενικόλογη μορφή που έχουν), αλλά με την καθημερινή συστηματική αντιπολίτευση, με την κινητοποίηση του λαού και με το στρίμωγμα της κυβέρνησης. Μ' αυτά, δηλαδή, που δε θέλει και δε μπορεί να κάνει το ΠΑΣΟΚ.

Τη φάση αυτή την πέρασε και η ΝΔ. Από το 1993 που ο Μητσοτάκης έχασε τις εκλογές πέρασαν 11 χρόνια για να ξαναδεί κυβερνητική εξουσία. Στη διάρκεια αυτών των χρόνων η ΝΔ έδειξε αξιοσημείωτη υπομονή και συνέπεια στην ταξική της αποστολή. Δεν ενθάρρυνε λαϊκές κινητοποιήσεις, μάζεψε τα στελέχη της που «έπαιξαν» σ' αυτό το πεδίο (π.χ. γαλάζιοι αγροτοσυνδι-

καλιστές) και υιοθέτησε την τακτική του «ώριμου φρούτου». Περιμένε τότε ο κόσμος θα σιχαθεί τελείως το ΠΑΣΟΚ, ανέβασε λίγο το τελευταίο προεκλογικό διάστημα την παροχολογία (πιο πολύ ήταν το σύνδρομο της ήττας, ο φόβος ότι θα χάσει και πάλι, που οδήγησε τον Καραμανλή σε αβέρτα ταξίματα) και νίκησε άνετα ένα ΠΑΣΟΚ σε κατάσταση διάλυσης. Ακριβώς την ίδια τακτική ακολουθεί και το ΠΑΣΟΚ.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι η ΝΔ είναι ένα παραδοσιακό συντηρητικό κόμμα που δεν είναι στην πολιτική του κουλτούρα οι λαϊκές κινητοποιήσεις και η άσκηση αντιπολίτευσης «πεζοδρόμιο». Ότι το ΠΑΣΟΚ έχει αυτή την κουλτούρα και θα περιμέναμε να ενεργοποιήσει τις προσπάθειές του σε κοινωνικές οργανώσεις και να πυροδοτήσει διεκδικήσεις ή έστω να «υιοθετήσει» πολιτικά τα κινήματα που κατά καιρούς εκρήγνυνται και συγκρούονται με την κυβερνητική πολιτική. Εκεί-

νο που βλέπουμε, όμως, είναι όχι μόνο να μην πυροδοτείται τίποτα από πλευράς ΠΑΣΟΚ, αλλά τα στελέχη του να απέχουν επιδεικτικά από κάθε εκδήλωση στήριξης των κινητοποιήσεων που ξεσπούν. Κουβέντες μόνο στη Βουλή και στα ΜΜΕ, όχι «πεζοδρόμιο». Δεν είναι καθόλου αυθαίρετο να πούμε ότι αν το ΠΑΣΟΚ στήριζε ενεργά τα διάφορα κινήματα, αν δημιουργούσε πολιτικά ζητήματα κάθε φορά, τότε τα μεν κινήματα θα έδιναν τις μάχες τους από καλύτερες θέσεις, το δε ΠΑΣΟΚ θα έφθειρε πιο γρήγορα την κυβέρνηση και θα έκλεινε την ψαλίδα στα γκάλοπ.

Βλέπετε, όμως, κάποιο στέλεχος του ΠΑΣΟΚ να ζητά έστω πιο ενεργή παρουσία του κόμματος «στο πεζοδρόμιο»; Κανένα. Ούτε καν τα συνδικαλιστικά στελέχη. Στην ηγεσία της ΓΣΕΕ, για παράδειγμα, τοποθέτησαν το πιο δεξιό στοιχείο που υπήρχε στο στελεχικό δυναμικό της ΠΑΣΚΕ (πιο δεξιός κι απ' τον Πρωτόπαπα). Κάποιοι του λεγόμενου «λαϊκού

ΠΑΣΟΚ» αντιμετωπίζονται σαν γραφικές φιγούρες και τους έχει κοπεί κάθε πρόσβαση στα ΜΜΕ. Πρόκειται για συνειδητή πολιτική επιλογή, με την οποία το ΠΑΣΟΚ δείχνει την υπευθυνότητά του έναντι του συστήματος, όπως έκανε και η ΝΔ όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση.

Αυτός είναι ο λόγος που το ΠΑΣΟΚ δε μπορεί να πάρει φόρα και να πλησιάσει έστω τη ΝΔ. Γι' αυτό βαδίζει περήφανα προς την ήττα, με πλήρη συνείδηση ότι η ώρα του δεν ήρθε ακόμα. Φυσικά, αυτό δεν τους αρέσει καθόλου. Φυσικά, στο εσωτερικό του συγκρούονται στελέχη και φράξιες για τη βελτίωση της θέσης τους, που θα τους φανεί χρήσιμη όταν ξανάρθουν στην εξουσία. Αυτά είναι συνηθισμένα πράγματα για κάθε αστικό κόμμα εξουσίας. Ας μη τρέφει, όμως, κανείς ελπίδες ότι το ΠΑΣΟΚ μπορεί ν' αλλάξει ρότα, ότι μπορεί να πυροδοτήσει έναν οριακό έστω διεκδικητισμό των εργαζόμενων.

■ Λίβανος

Μια ύποπτη δολοφονία

Η εκτέλεση του χριστιανού υπουργού Βιομηχανίας Πιέρ Τζεμαγιέλ, μέλους του φασιστικού χριστιανικού κόμματος των Φαλαγγιτών (με μακρά ιστορία στο Λίβανο, στο πλευρό των Σιωνιστών κατά τη διάρκεια του εμφύλιου 1975-1990) την περασμένη Τρίτη, δε θα μπορούσε να έχει κανένα άλλο αποτέλεσμα παρά την ενίσχυση των φιλοαμερικάνικων δυνάμεων στη χώρα. Γι' αυτό και είναι τουλάχιστον γελοίο να υποστηρίξει κανείς ότι πίσω απ' αυτή τη δολοφονία κρύβεται η Χεζμπολά ή η Συρία.

Οχι μόνο γιατί η πρώτη εμφανίζεται ιδιαίτερα προσεκτική να μη πυροδοτήσει εμφύλιο στο Λίβανο (αυτό το διαπιστώσαμε από πρώτο χέρι κατά την επίσκεψή μας στη χώρα), αλλά και

γιατί η δεύτερη ακολουθεί συμβιβαστική πολιτική απέναντι στις ΗΠΑ, πρώτα με την άριστη συνεργασία της με τις ΗΠΑ (για την οποία πήρε και τα εύσημα απ' την Ουάσινγκτον) κατά την πρόσφατη επίθεση στην αμερικάνικη πρεσβεία στη Δαμασκό και στη συνέχεια με την αποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων με το Ιράκ. Αλλωστε, η Συρία έχασε απ' τις πολιτικές δολοφονίες (τρανταχτό παράδειγμα ο εξαναγκασμός της σε απόσυρση των συριακών στρατευμάτων απ' τη χώρα, μετά τη δολοφονία του Χαρίρι) και μόνο ηλίθιοι θα μπορούσαν να πιστεύουν ότι μπορεί να κερδίσει κάτι απ' αυτές.

Επειδή, λοιπόν, οι ηγέτες της Συρίας δεν είναι ηλίθιοι, μάλλον η όλη δουλειά βρομάει CIA ή Μοσάντ (διαλέγετε και παίρνετε). Ακόμα και η Χααρέτζ, σε ανάλυση αρθρογράφου της, που έγινε τη μέρα της δολοφονίας, υποστηρίζει ότι οι κατηγορίες κατά της Συρίας παραείναι συνηθισμένες.

Όσο για τον Τζεμαγιέλ, περιττό να πούμε ότι δε στενοχωρηθήκαμε ιδιαίτερα. Ο,τι ήταν κι οι πρόγονοί του ήταν κι αυτός, σε πιο μοντέρνα έκδοση. Υπενθυμίζουμε ότι ο παππούς του, Πιέρ Τζεμαγιέλ, ήταν ιδρυτής το 1936 του κόμματος των Φαλαγγιτών και πρώην αθλητής (επικεφαλής της εθνικής αποστολής στους Ολυμπιακούς του Μονάχου το ίδιο έτος), ο οποίος είχε δηλώσει εντυπωσιασμένος απ' την οργανωτικότητα των Ναζι. Γι' αυτό και ίδρυσε το κόμμα που έμελε να πολεμήσει για τα συμφέροντα των νέων Ναζι στην περιοχή (των Σιωνιστών) και να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στη σφαγή των Παλαιστίνιων στη Σάμπρα και τη Σατίλα. Ο θείος του, Μπασίρ Τζεμαγιέλ, ήταν επικεφαλής των Φαλαγγιτών στα χρόνια του εμφύλιου, εκλέχτηκε Πρόεδρος της Δημοκρατίας και δολοφονήθηκε. Ο δε πατέρας του, Αμίν Τζεμαγιέλ, έγινε Πρόεδρος το 1982 (μέχρι το 1988), παίζοντας όμως το χαρτί της «εθνικής συμφιλίωσης».

Συνεχίζονται οι μάχες στη Γάζα

Η ισραηλινή εισβολή στη Γάζα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη με τον ισραηλινό στρατό να εμβάλλει σε δύο πόλεις στα βόρεια της Λωρίδας την Τετάρτη: τη Μπέιτ Χαβούν και την

Τζαμπαλίγια.

Ο ισραηλινός στρατός που είχε υποστήριξη από τεθωρακισμένα συγκρούστηκε με Παλαιστίνιους μαχητές που σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα (22/11/06) καθοδηγούμενοι από το στρατιωτικό σκέλος της Χαμάς, αντεπιτέθηκαν με αντιαρματικούς πυραύλους κι έστησαν ναρκωπέδια. Απ' τις συγκρούσεις σκοτώθηκε

ένας 22χρονος μαχητής της Χαμάς και απ' τις σφαίρες των ισραηλινών ελεύθερων σκοπευτών τραυματίστηκαν τρία κορίτσια έξω από σχολείο της Μπέιτ Χαβούν.

Την ίδια στιγμή ο ισραηλινός στρατός κατεδάφισε πέντε κτίρια στην περιοχή της Καλκίλια, αφήνοντας μόνο 20 λεπτά στους

ανθρώπους για να πάρουν ό,τι πολύτιμο βρίσκονταν μέσα στα κτίρια, ενώ πέταξε βόμβες σε Παλαιστίνιους που του πετούσαν πέτρες.

Κατά τ' άλλα ο ισραηλινός πρωθυπουργός, Εχούντ Ολμερτ είναι έτοιμος να... συμμετάσχει στην ειρηνευτική διαδικασία!

■ Ιράκ

Σε κλοιό επιθέσεων τα βρετανικά στρατεύματα

Η απειλή των επιθέσεων με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς ανάγκασε τα βρετανικά στρατεύματα στο Ιράκ να περιορίσουν στο ελάχιστο τις οδικές μετακινήσεις και περιπολίες και να μετακινούνται κυρίως με ελικόπτερα. Επειδή όμως τα ελικόπτερα δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες τους, άρχισαν να χρησιμοποιούν όλο και πιο πολύ το κανάλι Shatt al - Arab, μέσω του οποίου οι περιπολίες και οι μεταφορές είχαν αποδειχθεί ασφαλείς για τα δεδομένα του Ιράκ. Μέχρι τουλάχιστον την περασμένη βδομάδα που έγινε η πρώτη επίθεση σε βρετανικό πλοιάριο, προκα-

λώντας το θάνατο τεσσάρων και το σοβαρό τραυματισμό τριών Βρετανών στρατιωτών. Ο εκρηκτικός μηχανισμός, που διέλυσε το πλοιάριο, είχε πιθανότητα τοποθετηθεί σε πλωτή εξέδρα στο σημείο που ενώνονται ο Τίγρης και ο Ευφράτης. Το κανάλι, που είναι ζωτικής σημασίας για τις με-

ταφορές και το εμπόριο στη Βασόρα, σε αρκετά σημεία είναι στενό και τα σκάφη που κυκλοφορούν αναγκάζονται να ελαττώσουν ταχύτητα, γεγονός που κάνει τα βρετανικά στρατιωτικά σκάφη τρωτά στις επιθέσεις των ανταρτών. Γι' αυτό και η πρώτη επίθεση αυτού του είδους προκάλεσε μεγάλη αναστάτωση και ανησυχία στο βρετανικό στρατό κατοχής, που αισθάνεται τώρα ότι απειλείται από παντού, σε κάθε του βήμα. Σημειωτέον ότι στις αρχές Νοέμβρη το μεγαλύτερο μέρος του προσωπικού του βρετανικού προξενείου στη Βασόρα, που βρίσκεται στις όχθες του καναλιού Shatt al - Arab, μεταφέρθηκε σε ασφαλές μέρος, λόγω των συχνών επιθέσεων με όλμους που δεχόταν.

Οι αυξανόμενοι κίνδυνοι που αντιμετωπίζει ο βρετανικός στρατός κατοχής αποτυπώνονται και

στα τελευταία επίσημα στοιχεία για τις βρετανικές απώλειες στο Ιράκ. Σύμφωνα λοιπόν με τα στοιχεία του βρετανικού υπουργείου Άμυνας, τον Οκτώβριο, κάθε τρεις μέρες τραυματιζόταν σοβαρά ένας Βρετανός στρατιώτης, ενώ ο αριθμός των σοβαρών τραυματισμών το μήνα αυτό είναι διπλάσιος από το μέσο μηνιαίο όρο των εννέα μηνών του 2006. Παράλληλα αυξάνει και ο αριθμός των νεκρών. Στις δύο πρώτες βδομάδες του Νοέμβρη σκοτώθηκαν 5 στρατιώτες και συνολικά 90 από την αρχή του πολέμου. Επίσης, στο βρετανικό νοσοκομείο στο Ιράκ, έχουν νοσηλευτεί συνολικά 7.600 Βρετανοί στρατιώτες και πολίτες, από τους οποίους 283 είχαν τραυματιστεί σοβαρά σε μάχες, ενώ 4.500 είχαν σοβαρά προβλήματα και χρειάστηκε να μεταφερθούν αεροπορικά στη Βρετανία.

■ Εκατόμβη σε πολωνικό ανθρακωρυχείο

Τουλάχιστον 21 ανθρακωρύχοι έχασαν τη ζωή τους στις 21 Νοεμβρίου από έκρηξη μεθανίου σε βάθος 1.000 μέτρων σε ανθρακωρυχείο της Ρούντα Σλάσκα στη Σιλεσία, την καρδιά της πολωνικής ανθρακοβιομηχανίας. Δύο ακόμη εργάτες αγνοούνται και οι προσπάθειες των σωστικών συνεργείων για τον εντοπισμό τους συνεχίζονται σε εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, με το σύστημα εξαερισμού κατεστραμμένο, με έλλειψη οξυγόνου, με θερμοκρασία 40 βαθμών και τον κίνδυνο νέας έκρηξης.

Η υποχρηματοδότηση της πολωνικής ανθρακοβιομηχανίας, η οποία παραμένει υπό κρατικό έλεγχο, και η πολιτική της κυβέρνησης να απαξιώσει και να κλείσει ένα σημαντικό αριθμό ορυχείων ευθύνονται για την επιδείνωση των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας στα ανθρακωρυχεία, με αποτέλεσμα να έχουν χάσει τη ζωή τους περισσότεροι από 80 ανθρακωρύχοι από το 2003.

■ Κολομβία

Συμμορίες πολιτικών και παραστρατιωτικών δολοφόνων

Η κυβέρνηση του προέδρου Αλβάρου Ουρίμπτε, λίγους μήνες μετά την επανεκλογή του, συγκλονίζεται από τη σοβαρότερη μέχρι τώρα πολιτική κρίση, καθώς έρχονται στο φως όλο και περισσότερα στοιχεία που αποκαλύπτουν τη στενή σχέση και συνεργασία πολιτικών, και μάλιστα του στενού προεδρικού κύκλου, και των αποσπασμάτων θανάτου, των διαβόητων «Ενωμένων Δυνάμεων Αυτοάμυνας της Κολομβίας (AUC)». Συνεργασία σε δολοφονίες, εμπόριο ναρκωτικών και καταλήστευση δημόσιου χρήματος, η οποία συνεχιζόταν ακόμα και την περίοδο που βρίσκονταν σε εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις για την αποκαλούμενη συμφωνία αφοπλισμού των παραστρατιωτικών εγκληματιών το 2002.

Η αποκάλυψη της υπόθεσης αυτής ξεκίνησε όταν κατασχέθηκε τον περασμένο Μάρτιο ο υπολογιστής ενός από τους αρχηγούς των αποσπασμάτων θανάτου, του διαβόητου Ροντρίγκο Τοβάρ Πούπο. Στα αρχεία του υπολογιστή βρέθηκαν στοιχεία για τουλάχιστον 500 δολοφονίες, για λαθρεμπόριο κοκαΐνης στις ΗΠΑ, για την κλοπή κρατικών κονδυλίων από τις υπηρεσίες υγείας και για τις σχέσεις πολιτικών, κυρίως στο βόρειο κρατίδιο Σούκρε, με τις συμμορίες των παραστρατιωτικών δολοφόνων.

Οι ανακρίσεις που ακολου-

θησαν έχουν οδηγήσει μέχρι στιγμής στην προφυλάκιση δύο γερουσιαστών και δύο μελών του κογκρέσου, στη σύλληψη τεσσάρων

τοπικών αξιωματούχων και στην έκδοση εντάλματος σύλληψης ενός πρώην κυβερνήτη, οι οποίοι κατηγορούνται για τη σύσταση εγκληματικής συμμορίας με σκοπό την οργάνωση, τον εξοπλισμό και τη χρηματοδότηση παράνομων ένοπλων ομάδων. Όλοι αυτοί προέρχονται από το βόρειο κρατίδιο Σούκρε, όπου κατ' εντολή του γενικού εισαγγελέα γίνεται η εκταφή πτωμάτων από μαζικούς τάφους, θύματα της εκστρατείας των αποσπασμάτων θανάτου εναντίον όσων θεωρούσαν συμπαθούντες των αριστερών ανταρτών. Η έρευνα συνεχίζεται για τη δράση τουλάχιστον πέντε ακόμη μελών του κογκρέσου.

Το πρωτοφανές αυτό σκάνδαλο έχει αμαυρώσει ανεπανόρθωτα την εικόνα του κολομβιανού προέδρου και πιλοτού συμμάχου των Αμερικάνων ως σταυροφόρου εναντίον των παράνομων ένοπλων ομάδων και του λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Γιατί οι

πολιτικοί που εμπλέκονται στο σκάνδαλο αυτό είναι μέλη του στενού και πιστού κύκλου του Αλβάρου Ουρίμπτε. Ο κύκλος αυτός υποστήριξε σθεναρά δύο κρίσιμες επιλογές του Ουρίμπτε, το νόμο που του επέτρεψε να διεκδικήσει για δεύτερη φορά την προεδρία και το νόμο για τον αφοπλισμό και τη διάλυση των παραστρατιωτικών συμμοριών. Ο νόμος αυτός προκάλεσε έντονες αντιδράσεις από πολλές πλευρές, γιατί θεωρήθηκε προκλητικά ευνοϊκός για τους εγκληματίες των αποσπασμάτων θανάτου, προσφέροντας ασυλία, δουλειά και οικονομικά κίνητρα σ' όσους κατέθεταν τα όπλα και γελούσε πωινές (8 χρόνια φυλάκιση ως ανώτατη ποινή) στις λίγες κραυγαλέες περιπτώσεις δολοφόνων. Γι' αυτό, εξαρχής και πολύ περισσότερο μετά τις τελευταίες αποκλύψεις τέθηκαν υπό σοβαρή αμφισβήτηση οι πραγματικές προθέσεις της κυβέρνησης του Αλβάρου Ουρίμπτε

απέναντι στις παραστρατιωτικές συμμορίες, που έχουν απλώσει τα πλοκάμια τους σε όλο τον κρατικό μηχανισμό, μέχρι και την κρατική Υπηρεσία Πληροφοριών (DAS). Μόλις πριν από μια βδομάδα, ο γενικός εισαγγελέας απήγγειλε κατηγορίες εναντίον του πρώην επικεφαλής της DAS, του Χόρχε Νογκουέρα, γιατί έδωσε απόρρητες πληροφορίες της υπηρεσίας του σε παραστρατιωτικούς.

Στις 19 Οκτωβρίου, πριν ακόμη η εισαγγελική έρευνα καταλήξει στην απαγγελία κατηγοριών και σε συλλήψεις, ο γερουσιαστής Γκουστάβο Πέτρο από το κόμμα του «Δημοκρατικού Πόλου» κατήγγειλε ενώπιον της Γερουσίας ότι οι παραστρατιωτικές συμμορίες έχουν δολοφονήσει 3.005 ανθρώπους από το 2002 που ο Ουρίμπτε ξεκίνησε τις διαπραγματεύσεις για τον αποκαλούμενο αφοπλισμό, ότι παρόλο που από το 2004 31.000 παραστρατιωτικοί

έχουν καταθέσει τα όπλα, οι ακροδεξιές милίσιες συνεχίζουν να διώχνουν με τις δολοφονίες και την τρομοκρατία αγρότες

από τη γη τους και να διατηρούν υπό τον έλεγχό τους το λαθρεμπόριο κοκαΐνης και ότι η διαδικασία αφοπλισμού, η οποία προβλέπει τη χορήγηση μισθών σ' αυτούς που καταθέτουν τα όπλα, έχει κοστίσει στον κρατικό προϋπολογισμό περισσότερα από 80 εκατομμύρια ευρώ τα δύο τελευταία χρόνια.

Χαρακτήρισε κάποιους βουλευτές «διεφθαρμένους λακέδες παραστρατιωτικών πατρώνων» και υπενθύμισε ότι οι τελευταίοι παλιότερα είχαν καυχηθεί ότι ελέγχουν το 30-35% του κογκρέσου, γεγονός που επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία που έρχονται τώρα στο φως. Χαρακτήρισε επίσης απάτη τη συμφωνία αφοπλισμού και κατηγόρησε τον Αλβάρου Ουρίμπτε ότι εξαπάτησε το λαό και ότι δεν θα μπορούσε να κερδίσει τη δεύτερη προεδρική θητεία χωρίς την υποστήριξη των «φιλών των λαθρεμπόρων ναρκωτικών» στο κογκρέσο, οι οποίοι ψήφισαν υπέρ της τροπο-

ποίησης του συντάγματος που του επέτρεψε να διεκδικήσει την επανεκλογή του. Κατά τα άλλα, ο ίδιος και οι πάτρωνές του στο Λευκό Οίκο παριστάνουν τους σημαϊοφόρους στον «πόλεμο κατά των ναρκωτικών», καταστρέφοντας τις φυτείες της κόκας των φτωχών αγροτών και εντείνοντας τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον των αριστερών ανταρτών (των FARC), τους οποίους κατηγορούν ότι εμπλέκονται στο κύκλωμα διακίνησης της κοκαΐνης. Παράλληλα, φροντίζουν να κλείνουν τα ενοχλητικά στόματα. Ετσι λοιπόν στις 19 Νοεμβρίου, κατά την επιστροφή του από το Καράκας, συνελήφθη στο διεθνές αεροδρόμιο της Μπογκοτά ο Φρέντι Μουνιόζ, ανταποκριτής στην Κολομβία του νοτιοαμερικάνικου τηλεοπτικού καναλιού Telesur με έδρα τη Βενεζουέλα, με την κατηγορία της «ανταρσίας και της τρομοκρατίας». Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Υπηρεσία Πληροφοριών της Κολομβίας, κατηγορείται ότι εμπλέκεται σε δύο «τρομοκρατικές επιθέσεις» στις πόλεις της Καραϊβικής Καρταγκένα και Μπαρκανουίλα. Στην πραγματικότητα, το έγκλημά του είναι ότι έχει ασχοληθεί επανειλημμένα με την πολιτική των κυβερνήσεων της Κολομβίας και των ΗΠΑ απέναντι στους αριστερούς αντάρτες καθώς και με το βίαιο εκτοπισμό χιλιάδων αγροτών από τη γη τους.

■ Σύνοδος κορυφής του NATO

Οι ΗΠΑ απαιτούν περισσότερες «θυσίες» από τους συμμάχους

Κρίσιμες αποφάσεις θα κληθούν να πάρουν οι 26 ηγέτες των κρατών-μελών του NATO, στην ετήσια σύνοδο κορυφής του ιμπεριαλιστικού οργανισμού, που θα γίνει τις επόμενες Τρίτη και Τετάρτη στη Ρίγα της Λετονίας. Για μια ακόμη φορά οι Αμερικάνοι καθορίζουν την ατζέντα της συνόδου και είναι έτοιμοι να ασκήσουν νέους εκβιασμούς στους συμμάχους τους, απαιτώντας απ' αυτούς περισσότερες «θυσίες».

Σύμφωνα με τα όσα δήλωσε ο γνωστός μας Νίκολας Μπερνς, νυν υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, το Αφγανιστάν θα είναι το «Νούμερο 1» θέμα της Συνόδου. Σύμφωνα πάντα

με τον Μπερνς, στη Σύνοδο αναμένεται να τεθεί από διάφορους ηγέτες ζήτημα αναθεώρησης της στρατηγικής και της τακτικής της επιχείρησης στο Αφγανιστάν. Όμως, οι ΗΠΑ υπερσπίζονται την ορθότητα και της στρατηγικής και της τακτικής της επιχείρησης. Τις θεωρούν επιτυχείς και αντιτίθενται σε κάθε πρόταση αλλαγής τους. Το πρόβλημα, σύμφωνα με τον αμερικανό υφυπουργό, είναι ότι το NATO δεν είναι επαρκώς εξοπλισμένο για να αντιμετωπίσει τις αντάρτικες εχθροπραξίες τόσο στο Αφγανιστάν όσο και στο Ιράκ. Κατά συνέπεια, σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να επικεντρωθούν οι συζητήσεις και

οι αποφάσεις της συνόδου κορυφής.

Η αντιπροσωπεία των ΗΠΑ στη Ρίγα, επικεφαλής της οποίας θα είναι ο Τζορτζ Μπους, «θα ενθαρρύνει τους Ευρωπαίους συμμάχους» να ξεδέψουν περισσότερα για την «άμυνα» και να αποκτήσουν οπτικά συστήματα και οργάνωση που είναι απολύτως απαραίτητα για την επιτυχία στα σύγχρονα πεδία μάχης και στις σύγχρονες «ειρηνευτικές» επιχειρήσεις. Μόνο 7 από τα 26 μέλη της συμμαχίας ξεδεύουν περισσότερο από το 3% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος τους για την «άμυνα», ποσό «ανεπαρκές» κατά τους Αμερικανούς, όπως δήλωσε ο Μπερνς σε δημοσιο-

γράφους στην Ουάσιγκτον, τους οποίους κάλεσε για να δημοσιοποιήσει την αμερικανική ατζέντα της συνόδου.

Ο Μπους θα προτείνει επίσης μια νέα «εταιρική σχέση» του NATO με τους Ασιάτες και τους Βορειοευρωπαίους, με στόχο να ενισχυθεί η συνεργασία με όσους συνεισφέρουν στις στρατιωτικές αποστολές της συμμαχίας. Η «παγκόσμια συνεργασία» θα συμπεριλαμβάνει την Ιαπωνία, την Νότια Κορέα και την Αυστραλία, χώρες που έχουν στείλει δυνάμεις στο Αφγανιστάν, αλλά και τις δηλωμένες ως «ουδέτερες χώρες», τη Φινλανδία και τη Σουηδία, που συνεισέφεραν δυ-

νάμεις για τις επιχειρήσεις στη Βοσνία και το Κόσσοβο. Η Αυστραλία ήδη έχει τη μεγαλύτερη εκτός NATO δύναμη στο Αφγανιστάν και 1.300 άνδρες στο Ιράκ. Ο Μπερνς διευκρίνισε ότι στην αμερικανική πρόταση δεν προβλέπεται να προταθεί σε Ιαπωνία, Ν. Κορέα και Αυστραλία η ιδιότητα του μέλους του NATO. Οι Αμερικανοί παραδέχονται ότι υπάρχουν «ευρωπαϊκές αντιδράσεις», καθώς ορισμένα ευρωπαϊκά κράτη δε δείχνουν πρόθυμα να αυξήσουν τις στρατιωτικές δαπάνες και να στείλουν στρατεύματα σε αποστολές εκτός Ευρώπης, πιστεύουν όμως ότι σ' αυτή τη σύνοδο θα υπάρξουν αποτελέσματα.

είναι ήδη... ήρωας του κλάδου των ένστολων γουρουινιών.

■ Πρωτεργάτες

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», στο θέμα το σχετικό με τους συμβασιούχους γράφηκε ότι την περίοδο που κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ οι δεξιοί δήμαρχοι εφοδίαζαν τους συμβασιούχους με αποφάσεις δημοτικών συμβουλίων που έλεγαν ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Πράγμα που ήταν αληθινό, βέβαια, μόνο που αυτοί το έκαναν κυρίως για αντιπολιτευτικούς λόγους. Στις αστικές εφημερίδες διαβάσαμε και στοιχεία για τέτοιους δήμους. 100 συμβασιούχοι στο Δήμο Ζωγράφου και 118 στο Δήμο Αθήνας κέρδισαν δικαστικές αποφάσεις έχοντας τις δημοτικές αρχές στο πλευρό τους. Τι έχει να πει γι' αυτό ο πολυπράγμων Πρ. Παυλόπουλος;

■ Τι φταίνει;

Την καλύτερη απάντηση, πάντως, δίνει ο πρώην υπουργός που συνέδεσε τ' όνομά του με τη δημιουργία του ΑΣΕΠ. Μιλώντας στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» ο Αν. Πεπονής λέει: «Η πρόσληψη "δικών μας" για πάγιες ή διαρκείς ανάγκες με το ψευδώνυμο της σύμβασης "ορισμένου χρόνου" ή και "έργου", ήταν από τις συνήθειες πρακτικές των εναλλασσόμενων στα εξουσιαστικά κέντρα και ψηφοθηρούντων παραγόντων». Και συνεχίζει ο απόμαχος πλέον της αστικής πολιτικής: «Ορθώς τα δικαστήρια αποφαινόνται, ότι η σχέση εργαζομένων που απασχολούνται συστηματικά και με διάρκεια για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών, έχει μετατραπεί σε αορίστου χρόνου. Επιβάλλεται να δοθεί η δίκαιη λύση. Είναι απαράδεκτο να παραμένουν χωρίς κυρώσεις αυτοί που παραβίασαν το νόμο και να τιμωρούνται οι παγιδευμένοι από την παρανομία τους. Το ερώτημα είναι έως πότε τα δύο κόμματα θα ανέχονται, ή θα ενθαρρύνουν, την προκλητική παραβίαση διατάξεων που με λόγια τις στηρίζουν. Κατά τη γνώμη μου, μόνο ειλικρινής συμφωνία των δύο κομμάτων και η επιβολή κυρώσεων για τις παραβιάσεις και καταστρατηγήσεις, δίδει οριστική λύση. Οι τηλεοπτικοί καβγάδες απλώς μας διασκεδάζουν, ή μας θλίβουν».

Πολιτικό, λοιπόν, είναι το πρόβλημα και πολιτική λύση πρέπει να δοθεί. Οι συμβασιούχοι είναι οι μόνοι που δεν φταίνει για την ομηρία τους. Αυτοί μια θέση εργασίας ζήτησαν, την πήραν και τη διατήρησή της διεκδικούν.

■ Θρασύτατος

Με θρασύτατο και ιταμό ύφος ο εκλεκτός της ΝΔ πρόεδρος του Αρείου Πάγου Ρωμύλος Κεδίκογλου μας εγκαλεί διότι... δε γνωρίζουμε καλά ελληνικά και δεν αντιληφθήκαμε το νόημα της εγκυκλίου που εξέδωσε απειλώντας με πειθαρχικές διώξεις τους δικαστές που θα δικαιώνουν απολυμένους εργαζόμενους και θα κάνουν δεκτές αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσοντας την παραμονή τους στη δουλειά μέχρι να εκδικαστεί η αγωγή τους. Και καλά, εμείς είμαστε εξ' ορισμού ταξικοί αντίπαλοι του κάθε Κεδίκογλου, όμως ισχύει το ίδιο και για τους Δικηγορικούς Συλλόγους, τη ΓΣΕΕ και τις συνδικαλιστικές ενώσεις των δικαστών, που επίσης ερμήνευσαν με τον ίδιο τρόπο την εγκύκλιό του; Βρίσκει, όμως, και τα κάνει ο Κεδίκογλου. Βλέπετε, έχει την υψηλή προστασία της κυβέρνησης, ενώ οι υπόλοιποι «θεσμοί» δεν πρόκειται να πάνε πέρα από ένα ορισμένο επίπεδο αντιπαράθεσης. Γιατί όλοι κινούνται στα όρια των ενδοσυστημικών σχέσεων και αντιπαράθεσεων.

■ Πόθος θερμός

«Ομως, τα δεδομένα πια έχουν αλλάξει και η διάκριση Δεξιά - Αριστερά ή Πρόοδος - Συντήρηση πρέπει να αποκτήσει σύγχρονο και σαφές περιεχόμενο. Υπ' αυτήν την έννοια, η ανασυγκρότηση του προοδευτικού χώρου, με προγραμματικούς πολιτικούς όρους, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, του νεοφιλελευθερισμού και της προσαρμογής της σοσιαλδημοκρατίας, αποτελεί πρόκληση για όλους, αριστερούς, κεντροαριστερούς, σοσιαλιστές, κοινωνικά κινήματα. Πρόκειται, λοιπόν, για μια συζήτηση που πρέπει να ανοίξει σοβαρά, μακριά από τακτικισμούς, ηγεμονισμούς και περιχαράκωσεις. Ολοι έχουμε μεγάλες εμπειρίες και μεγάλες ευθύνες. Το μπορούμε».

Ο Νίκος Κωνσταντόπουλος στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Ενας πόθος εξακολουθεί να φλογίζει το είναι του: να γίνει κάποια στιγμή πρόεδρος της Δημοκρατίας. Γι' αυτό και (ξανα)κλείνει το μάτι στο ΠΑΣΟΚ, τροφοδοτώντας τα σενάρια της σύγκλισης ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ, την ώρα που ο Αλαβάνος δηλώνει τα αντίθετα.

«Ας αντισταθούμε»!

Βηρυτός 16-19 Νοέμβρη 2006. Με την παρουσία πάνω από 400 αντιπροσώπων απ' όλο τον κόσμο ολοκληρώθηκαν την περασμένη Κυριακή οι εργασίες της διεθνούς συνάντησης που έγινε στη Βηρυτό για το χαιρετισμό της λιβανέζικης αντίστασης και τις προοπτικές συνεργασίας του αντιπολεμικού κινήματος απέναντι στην επερχόμενη επίθεση των Σιωνιστών στο Λίβανο. Οι συζητήσεις έγιναν στο κτίριο της Ουνέσκο, που βρίσκεται στον βορειοδυτικό τομέα της πόλης, και οργανώθηκαν κατά κύριο λόγο από τη Χεζμπολά και το Λιβανέζικο «Κ»Κ, σηματοδοτώντας μια βαθύτερη συνεργασία μεταξύ των δύο οργανώσεων, που ξεκίνησε απ' τα πεδία των μαχών (το Λιβανέζικο «Κ»Κ συμμετείχε στην αντίσταση κι έχασε 12 μαχητές του) και συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Αν και η περιοχή που έγινε η συνάντηση βρισκόταν στον τομέα της πόλης που δεν ελέγχεται απ' τη Χεζμπολά, δεν υπήρξε το παραμικρό πρόβλημα στη διοργάνωση που έγινε αρκετά οργανωμένα, χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα (αν εξαιρέσει κανείς τις μεγάλες δυσκολίες που υπήρξαν στον τομέα της μετάφρασης) και με αυστηρά μέτρα ασφαλείας, ιδιαίτερα την πρώτη μέρα που έγιναν οι χαιρετισμοί απ' τις διάφορες οργανώσεις και κόμματα.

Οι συμμετοχές...

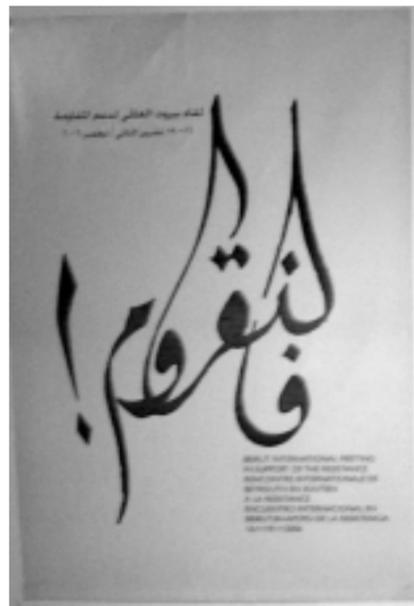
Στη συνάντηση συμμετείχαν αντιπροσωπείες απ' όλο τον κόσμο: Ελλάδα, Τουρκία, Γαλλία, Ιταλία, Βρετανία, Πορτογαλία, Αυστρία, Ισπανία, Νορβηγία, Ελβετία, ΗΠΑ, Καναδάς, Μεξικό, Κούβα, Βραζιλία, Αίγυπτος, Σενεγάλη, Κονγκό, Παλαιστίνη και Ινδία, καθώς και κινήματα αλληλεγγύης και προσωπικότητες από διάφορες χώρες. Δυστυχώς, απ' ό,τι μας είπαν οι διοργανωτές, υπήρξε σοβαρό πρόβλημα με πολλές αντιπροσωπείες απ' την Ευρώπη, που έλαμψαν διά της απουσίας τους, παρά τις προσπάθειες της οργανωτικής επιτροπής να έρθουν (ορισμένες μάλιστα είχαν έρθει τον καιρό του πολέμου, αλλά δεν ήρθαν τώρα), πράγμα ενδεικτικό της κατάστασης στις ευρωπαϊκές κοινωνίες που βλέπουν «αφ' υψηλού» τη λιβανέζικη αντίσταση.

Πέρα απ' αυτό, όμως, περιορισμένη ήταν και η παλαιστινιακή συμμετοχή (η Χαμάς και το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης δε συμμετείχαν), γεγονός ενδεικτικό των προβλημάτων που υπάρχουν με τους Παλαιστίνιους (σ' αυτό θα αναφερθούμε σε επόμενο φύλλο της «Κ»).

...και η συζήτηση

Τέσσερα «εργαστήρια» συζήτησης στήθηκαν σε διαφορετικές αίθουσες στο χώρο της συνάντησης: Ένα «νομικό», που ασχολήθηκε με τις δυνατότητες ανάδειξης της σιωνιστικής βαρβαρότητας σε νομικό επίπεδο στα διεθνή δικαστήρια (με περιορισμένη πράγματι αποτελεσματικότητα), ένα «εργαστήριο» που αφορούσε στην ανοικοδόμηση των κατεστραμμένων περιοχών, με σχεδόν αποκλειστική παρουσία Αράβων μηχανικών, ένα «εργαστήριο» που αφορούσε στον Τύπο, με στόχο την ανάδειξη του ζητήματος της ισραηλινής εισβολής στα παγκόσμια ΜΜΕ, κι ένα «εργαστήριο» που ασχολήθηκε με τη στρατηγική που θα πρέπει να ακολουθηθεί το αντιπολεμικό κίνημα.

Στο τελευταίο συμμετείχε και αντι-

πρόσωπος από την «Κ», που κατέθεσε την άποψη ότι το αντιπολεμικό κίνημα, για να είναι αποτελεσματικό, θα πρέπει να είναι εν τέλει αντικαπιταλιστικό, χωρίς να έχει αυταπάτες ότι μπορεί να περιμένει τίποτα απ' τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που αντιπένονται στην αμερικάνικη παρουσία στην περιοχή (Ρωσία, ΕΕ) ή τα αντιδραστικά καθεστώτα που «υποστηρίζαν» την αντίσταση (Ιράν, Συρία), τα οποία είναι τρωτά στις ιμπεριαλιστικές πιέσεις. Δε θα πρέπει, επίσης, το αντιπολεμικό κίνημα να διογκώνει το ρόλο και την αποτελεσματικότητά του, γιατί οι νίκες κρίνονται στα πεδία των μαχών, αλλά και να καταγγέλλει τις πράξεις αντίστασης ως «εγκληματικές», ακόμα κι αν ορισμένοι έχουν διαφωνίες από άποψη τακτικής με ορισμένες απ' αυτές. Γιατί οι επιθέσεις τύπου 11ης Σεπτεμβρίου δεν είναι τίποτ' άλλο παρά η απάντηση των πληβείων της Ανατολής στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα.

Δυστυχώς, οι σύντομες τοποθετήσεις (που από πενήτα λεπτά έγιναν τριλεπτες) δεν έδιναν τη δυνατότητα για συζήτηση σε βάθος στα ζητήματα της στρατηγικής που απ' τους διοργανωτές φαινόταν να είναι «λυμένα» και να κατανοούνται περισσότερο σαν πρακτικά ζητήματα συντονισμού των διαφόρων αντιπολεμικών οργανώσεων, παρά σαν αυτό που θα έπρεπε να είναι. Αυτό φάνηκε και απ' την απαγόρευση απ' τους διοργανωτές, με-

τά το μεσημέρι της πρώτης μέρας των συζητήσεων, να γίνουν τοποθετήσεις, παρά μόνο ερωτήσεις και πρακτικές προτάσεις.

Αυτό έδειξε και τα όρια αυτής της συνάντησης που πέρα απ' το χαιρετισμό της Αντίστασης (που φυσικά έχει μεγάλη πολιτική σημασία) δεν ήταν δυνατό να προχωρήσει παραπέρα. Γιατί το ζήτημα δεν είναι να οριστεί μία μέρα «εορτασμού» της Αντίστασης (που τέθηκε από ορισμένους ομιλητές), ούτε να κατέβουμε όλοι μαζί την ίδια στιγμή στο δρόμο με το που θα ακούσουμε ότι τα ισραηλινά μαχητικά βομβαρδίζουν ξανά τη Βηρυτό, αλλά να θεθούν οι βάσεις για ένα πιο σταθερό και μόνιμο αντιπολεμικό κίνημα, που θα ξεφεύγει απ' τον πασιφισμό, την καταγγελία της πληβειακής αντιβίας, και θα παίρνει αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά.

Δυστυχώς, όμως, η σύνθεση και η πολυσυλλεκτικότητα αυτών που συμμετείχαν στη συνάντηση ήταν απαγορευτική για περαιτέρω συμφωνία σε θέματα στρατηγικής, ακόμα και σε ζητήματα όπως αυτό του Ιράν, που υπήρξε και μια διαμάχη για το κατά πόσο αυτή η συνάντηση θα έπρεπε να πάρει θέση, δεδομένης της στάσης του Ιράν απέναντι στην ιρακινή αντίσταση. Από μεριάς Χεζμπολά τέθηκε ουσιαστικά «βέτο» σε οποιαδήποτε κριτική απέναντι στο Ιράν. Παρολαυτά, ελπίζουμε ότι τουλάχιστον στον τομέα της πληροφόρησης θα υπάρξουν κάποια βήματα στο μέλλον, για να αναδειχθούν περισσότερες πλευρές αυτής της σύγκρουσης και των δυνάμεων που μάχονται και αντιστέκονται στη Μέση Ανατολή απέναντι στη σιωνιστική βαρβαρότητα.

Η περιοδεία στα νότια προάστια της Βηρυτού και τα κατεστραμμένα χωριά του Νοτίου Λιβάνου, που οργάνωσε η Χεζμπολά, ήταν μία πολύ σημαντική πράξη σ' αυτό τον τομέα, για την ανάδειξη της σιωνιστικής βαρβαρότητας παγκόσμια και των αποτελεσμάτων της «αντιτρομοκρατικής» σταυροφορίας στους λαούς της Μέσης Ανατολής. Για όλα αυτά, όμως, καθώς και για την πολιτική κατάσταση στο Λίβανο, το ρόλο της Χεζμπολά και την κατάσταση των Παλαιστίνιων προσφύγων, που είναι πάνω από 250.000, θα μιλήσουμε στα επόμενα φύλλα της «Κ».

■ Συμβασιούχοι

Μόνο με σκληρό και ανελέητο αγώνα

Ξεμπροστιάζουν την κυβέρνηση ΑΣΕΠ και ΣΤΕ

Το ίδιο το ΑΣΕΠ, μια κρατική υπηρεσία, ήρθε να διαψεύσει τους πρόστυχους ισχυρισμούς του Παυλόπουλου και του Καραμανλή για το πρόβλημα των συμβασιούχων. Στην επίσημη έκθεσή του (αναφέρεται στο 2005) το ΑΣΕΠ αναφέρει: «Η κατά παράκαμψη των διαδικασιών επιλογής του ΑΣΕΠ σχέση εξαρτημένης εργασίας, που υποκρύπτουν οι όποιες συμβάσεις καταρτίζονται από τους φορείς, πολύ δύσκολα μπορεί να εξακριβωθεί από το ΑΣΕΠ, ακόμα κι αν όλοι οι σύμβουλοι του γίνουν επιθεωρητές, δηλαδή ανακριτικοί υπάλληλοι με αποκλειστική απασχόληση τη διερεύνηση τέτοιων συμβάσεων έργου».

Τι λέει εδώ το ΑΣΕΠ; Δυο πράγματα. Πρώτο, ότι είναι πάγια τακτική των δημόσιων οργανισμών να προσλαμβάνουν συμβασιούχους, οι οποίοι απασχολούνται για πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Δεύτερο, ότι αυτή η τακτική συνεχίζεται και επί των ημερών της κυβέρνησης Καραμανλή, η οποία υποσχέθηκε ότι θα τακτοποιήσει το πρόβλημα των παλιών συμβασιούχων (της περιόδου του ΠΑΣΟΚ) και θα κόψει με το μαχαίρι αυτή την τακτική. Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε, ότι οι προσλήψεις συμβασιούχων (που δεν θα έπρεπε να είναι συμβασιούχοι) έχουν πάντοτε γαλαζοπράσινο χρώμα, αφού ειδικά στην τοπική αυτοδιοίκηση υπάρχουν τοπικές αρχές και των δυο κομμάτων εξουσίας ανεξάρτητα του ποιο από τα δύο βρίσκεται στην κυβέρνηση.

Εκείνο που δε λέει το ΑΣΕΠ είναι ότι η ευθύνη γ' αυτές τις απατηλές συμβάσεις δεν είναι μόνο των φορέων που τις κάνουν, οι οποίοι τις περισσότερες φορές σπρώχνονται σ' αυ-

τό, αφού δεν τους εγκρίνονται προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Ο πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ Π. Κουκουλόπουλος, που δε θέλει η ευθύνη να επιρρίπτεται μονομερώς στους δημάρχους, θύμισε ότι «οι συμβάσεις ελέγχονται και εγκρίνονται τελικά από την Πολιτεία». Και είναι όπως τα λέει. Οι κυβερνήσεις κλείνουν το μάτι στους δημάρχους να προσλαμβάνουν συμβασιούχους για πάγιες και διαρκείς ανάγκες των υπηρεσιών τους. Γιατί η γραμμή είναι «όσο γίνεται λιγότερο στο δημόσιο». Αναγκάστηκε στο φινάλε να το παραδεχτεί και ο Παυλόπουλος, δηλώνοντας: «Το υπουργείο ενέκρινε όλες τις αιτήσεις που έγιναν από τους ΟΤΑ για την έγκριση συμβάσεων μίσθωσης έργου!»

Αφού, λοιπόν, η ίδια η επίσημη κρατική αρχή αναγνωρίζει ότι αυτή η πρόστυχη τακτική συνεχίζει να εφαρμόζεται, με ποιο ηθικό ανίστημα ο πρωθυπουργός και ο αρμόδιος υπουργός του βγαίνουν και καταγγέλλουν τους συμβ-

βασιούχους ότι δήθεν θέλουν να βουλευτούν παρασιτώντας σε βάρος της υπόλοιπης κοινωνίας;

Όμως, Καραμανλής και Παυλόπουλος ξεμπροστιάζονται και από τις εισηγήσεις που έγιναν στο Γ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας (η συνεδρίαση έγινε χθες), το οποίο εξέτασε προσφυγές συμβασιούχων (του ΟΤΕ, της ΔΕΗ, του ΟΓΑ, της ΕΤΑ και του ΤΑΞΥ). Οι εισηγητές πρότειναν την απόρριψη των προσφυγών. Σύμφωνα με τις εισηγήσεις τους, το μόνο που μπορούν να διεκδικήσουν οι συμβασιούχοι είναι τα δεδουλευμένα τους και αποζημιώσεις σαν αυτές που δικαιούνται οι απολυόμενοι εργαζόμενοι αορίστου χρόνου, με αγωγές στα δικαστήρια. Εκείνο που έχει σημασία, όμως, είναι το σκεπτικό των εισηγητών.

Αναφερόμενος στις σχετικές διατάξεις του ΠΔ Παυλόπουλου ο πάρεδρος Κ. Πισπι-

ρίγκος αναφέρει ότι αυτές «θεσπίστηκαν κατ' ανοχήν του Συντάγματος, λόγω της κατά το παρελθόν καταχρηστικής χρησιμοποίησης από το Δημόσιο και τα άλλα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα διαδοχικών συμβάσεων εργασίας, προκειμένου να καλυφθεί το χρονικό διάστημα από τη λήξη της προσαρμογής της Ελλάδας στην κοινοτική οδηγία, μέχρι τη θέση σε ισχύ των πάγιων διατάξεων του Π.Δ. 164/04». Τις χαρακτηρίζει δε «εξαιρετικές διατάξεις περί προσλήψεων», που είχαν αποκαταστατικό χαρακτήρα και γ' αυτό δε μπορούν να επεκταθούν. Παραδέχεται, δηλαδή, χρησιμοποιώντας κομψή νομική γλώσσα, ότι το ΠΔ Παυλόπουλου δεν είναι σύμφωνο με το σύνταγμα, αλλά εγκρίθηκε από το ΣΤΕ για πολιτικούς λόγους. Επειδή τους το ζήτησε η κυβέρνηση, η οποία είχε δεσμευτεί προεκλογικά ότι θα λύσει το πρόβλημα.

Παραδέχεται, όμως, επι-

πλέον ο δικαστής, ότι τα κριτήρια μονιμοποίησης καθορίστηκαν από την κυβέρνηση. Ήταν δηλαδή πολιτική επιλογή και όχι διάταξη που επιβλήθηκε από κάποιο νόμο. Εδώ το ΣΤΕ έκανε τα στραβά μάτια σε κοτζάμ παραβίαση του συντάγματος, στα κριτήρια μονιμοποίησης θα κολούσε; Επομένως, ήταν απόλυτα συνειδητή η απόφαση του Παυλόπουλου να βάλει αυτούς τους όρους για τη μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου. Σίγουρα είχε στα χέρια του κάποια δεδομένα και κατασκεύασε ένα τέτοιο ΠΔ με το οποίο να μονιμοποιηθεί μια μειοψηφία συμβασιούχων. Το ΣΤΕ ξεβρακώνει την κυβέρνηση σ' αυτό το ζήτημα, ξεκαθαρίζοντας ότι η επιλογή ήταν καθαρά δική της. Στην ουσία ο πάρεδρος εισηγείται στο ΣΤΕ να πετάξει πίσω το μπαλάκι στην κυβέρνηση. Αν θέλει αυτή μπορεί να αλλάξει το ΠΔ και να βάλει διατάξεις που θα επιτρέψουν στο ΑΣΕΠ να μετατρέψει και άλλες συμβάσεις σε αορίστου χρόνου. Παραδείγματος χάριν, να διευρύνει τη χρονική περίοδο ανάμεσα σε δύο διαδοχικές συμβάσεις από τρίμηνο σε τετράμηνο, μολοντί και μ' αυτή τη ρύθμιση ένα μικρό ποσοστό και όχι το σύνολο των συμβασιούχων θα δικαιωνόταν.

Είναι φανερό ότι έχουμε να κάνουμε με συμπαιγνία. Μιλώντας στη Βουλή ο Καραμανλής έλεγε ότι η κυβέρνηση θα εφαρμόσει όποια απόφαση πάρει το ΣΤΕ επί των προσφυγών συμβασιούχων, καλλιεργώντας φρουδες ελπίδες και καλυπτόμενος πίσω από την «ανεξάρτητη δικαιοσύνη», η οποία -όπως είδαμε- δεν είχε καμιά ανάμιξη στον καθορισμό των όρων του ΠΔ για μονιμοποίηση. Πετούσε δη-

λαδή το μπαλάκι στο ΣΤΕ, το οποίο με τη σειρά του το γυρίζει στην κυβέρνηση. Μόνο που αυτό δεν είναι ένα πάλινο μπαλάκι, αλλά μια μάζα μερικών δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων που μ' αυτό το μεροκάματο συντηρούν τις οικογένειές τους.

Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι το πρόβλημα είναι πολιτικό και όχι νομικό. Το νομικό πρόβλημα το ξεπέρασαν ήδη όταν ενέκριναν αυτό το ΠΔ. Η κυβέρνηση, λοιπόν, τώρα οφείλει να ψηφίσει νόμο (τον οποίο μάλιστα, αν είναι ένας τίμιος νόμος, θα ψηφίσουν και τα κόμματα της αντιπολίτευσης) και όχι να διευρύνει το ΠΔ. Νόμο με τον οποίο να λυθεί μια και καλή το ζήτημα. Και επιπλέον, στο πλαίσιο της αναθεωρητικής του συντάγματος διαδικασίας, να καταργήσει τη διάταξη που μπήκε στο σύνταγμα του 2001, η οποία απαγορεύει κάθε μετατροπή συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου (με ικανοποίηση ακούσαμε την Παπαρήγα να ζητά το ίδιο στην ομιλία της στη Βουλή). Γιατί έχουμε ήδη μια νέα γενιά συμβασιούχων και αυτό το βιολί θα συνεχιστεί, αφού μόνιμο προσωπικό δεν προσλαμβάνεται. Όσο για τη ρουσφετολογική πολιτική των δημάρχων, αυτή την ασκούν όλοι και ο μόνος τρόπος να σταματήσει (ή έστω να περιοριστεί) είναι η προκήρυξη θέσεων εργασίας, ώστε να καλυφτούν τουλάχιστον όλες οι οργανικές θέσεις.

Όμως, η κυβέρνηση ξεκαθάρισε ότι δεν είναι διατεθειμένη να κάνει ούτε το ένα ούτε το άλλο. Πρέπει, λοιπόν, να εξαναγκαστεί να το κάνει κι αυτό δεν γίνεται με ευχολόγια, ούτε με προσφυγές στο ευρωπαϊκό δικαστήριο, αλλά με σκληρό, με ανελέητο αγώνα.

600 συμβασιούχους με συμβάσεις έργου ενός έτους αποφάσισε την περασμένη Τρίτη να προσλάβει το Νομαρχιακό Συμβούλιο Αθήνας (υπερψήφισαν οι σύμβουλοι του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και του ΣΥΝ, καταψήφισαν οι του Περιεσού). Πρόκειται για εποχικούς; Όχι. Η απόφαση αναφέρει ρητά ότι θα προσληφθούν «για την ομαλή λειτουργία των υπηρεσιών της νομαρχίας». Πρόκειται δηλαδή για εργαζόμενους που θα καλύψουν «πάγιες και διαρκείς ανάγκες», για να χρησιμοποιήσουμε τη δική τους φρασεολογία. Και γιατί δεν καλύπτουν τις κενές θέσεις με μόνιμο προσωπικό; Γιατί δεν κάνει διορισμούς η κυβέρνηση. Και γιατί με τις προσλήψεις συμβασιούχων δημιουργούν και συντηρούν εκλογική πελατεία. Σ' ένα χρόνο οι συμβάσεις αυτές θα λήξουν. Κάποιοι θα ξαναπροσληφθούν με νέες συμβάσεις. Θα έχουν άδικο, λοιπόν, να απαιτήσουν μετά τη μονιμοποίησή τους;

Επειδή, κατά το συνήθειο τους, οι αστοί πολιτικοί βγαίνουν και δημαγωγούν για το ζήτημα των συμβασιούχων, θυμίζουμε τι έλεγαν όταν αναθεωρούσαν το σύνταγμα, βάζοντας τη σχετική απαγόρευση που δημιούργησε το πρόβλημα. Τα αποσπάσματα που δημοσιεύουμε παρακάτω είναι από τα επίσημα πρακτικά της Βουλής για τη συνεδρίαση της 21.3.2001. Από αυτά τα πρακτικά αποκαλύπτεται ότι ήξεραν πολύ καλά τι θεσμοθετούσαν το 2001 και γιατί έβαλαν τη σχετική απαγόρευση στο σύνταγμα. Ενισχύεται η άποψη ότι το 2004 εξαπατούσε σκόπιμα τους συμβασιο-

Τι έλεγαν το 2001

ούχους ο Καραμανλής, τάζοντας σε όλους μονιμοποίηση. Τέλος, ξεσκεπάζεται η σημερινή αντιπολιτευτική δημαγωγία του ΠΑΣΟΚ και ειδικά του Βενιζέλου, που μαζί με τον Παυλόπουλο ήταν οι εμπνευστές της σχετικής συνταγματικής διάταξης.

Ευάγγελος Βενιζέλος: Στην παράγραφο 8 του άρθρου 103 εισάγεται η γενική απαγόρευση της μετατροπής των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Απαγορεύεται, δη-

λαδή, η μονιμοποίηση του εκτάκτου προσωπικού του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, περιλαμβανομένων και αυτών που απασχολούνται με σύμβαση έργου. Πρόκειται για μια πάρα πολύ σημαντική καινοτομία,

Πρόκλητος Παυλόπουλος: Αρα αυτό που απαγορεύουμε είναι τη μονιμοποίηση εκείνων που υπηρετούν με σύμβαση ορισμένου χρόνου και τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου.

Ιωάννης Βαρβιτσιώτης: Ερχο-

μα τώρα σε ένα άλλο θέμα που ταλανίζει τη διοίκηση, τη Βουλή και χιλιάδες νέους ανθρώπους. Είναι η λεγόμενη μονιμοποίηση των εκτάκτων, των συμβασιούχων που προσλαμβάνονται στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα για την κάλυψη πρόσκαιρων ή επειγουσών και απρόβλεπτων αναγκών. Κάτω από αυτές τις ωραίες λέξεις «πρόσκαιρες, επειγουσες ή απρόβλεπτες ανάγκες» έχουν εισαχθεί κατά καιρούς χιλιάδες συμβασιούχοι στο δημόσιο. Και όλοι ζήσαμε πρόσφατα αυτό το δράμα των νέων παιδιών και την αδυναμία των υπουργών Δη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Να τσακίσουμε το δόγμα της «μηδενικής ανοχής»

Το συγκλονιστικό γεγονός του λιντσαρίσματος του 24χρονου Κύπριου φοιτητή από λυσσαμένους ασφαλίτες στη Θεσσαλονίκη έχει σκεπάσει τα «σημεία και τέρατα» που συνέβησαν στο φετινό γιορτασμό του Πολυτεχνείου. Ολη η δημόσια συζήτηση έχει περιοριστεί σ' αυτό το γεγονός και όλα τα υπόλοιπα έχουν παραμεριστεί. Κι όμως, αυτά τα υπόλοιπα ήταν εξίσου εξοργιστικά και σηματοδοτούν πολύ περισσότερα. Η επικέντρωση στο περιστατικό της Θεσσαλονίκης τους βολεύει όλους, για να νομιμοποιήσουν τα υπόλοιπα. Και για να κάνουν το αντιπολιτευτικό κομμάτι τους οι μη κυβερνητικοί, εκμεταλλευόμενοι τους βλακώδεις χειρισμούς που έκανε η κυβέρνηση, μέχρι να καταλάβει ότι έπρεπε να βγάλει από πάνω της τη ρετσινιά. Ολοι, πάντως, συμφωνούν σε ένα πράγμα: ότι το περιστατικό της Θεσσαλονίκης οφείλεται σε κάποιους ασφαλίτες που ξεσάλωσαν και πως πρέπει ο Πολύδωρας να τους μαζέψει τα λουριά. Μια χαρά βολεύει αυτή η ερμηνεία, την οποία επαναλαμβάνουν καθημερινά τα ΜΜΕ, για να την εμπεδώσει ο κόσμος.

Ποια είναι τα γεγονότα που θάφτηκαν; ♦ Το όργιο των προληπτικών συλλήψεων από το πρωί της 17ης Νοέμβρη. Μίλησαν για 50 άτομα. Πρέπει να ήταν πάνω από 200. Πενήντα ήταν αυτοί που αφέθηκαν στο τέλος. Νέα παιδιά στην πλειοψηφία τους, που τα έπιαναν σ' όλους τους δρόμους του κέντρου, με μοναδικό κριτήριο την εμφάνιση και το αν κουβαλούσαν σακίδιο. Στη ΓΑΔΑ τους δακτυλοσκοπούσαν, τους φρακλώναν, τους απειλούσαν και μετά από μερικές ώρες τους άφηναν. ♦ Η πολιορκία της «Αναρχικής Αρχαιοθήκης» από διμοιρίες των ΜΑΤ. Οποιοσ/α τολμούσε να ξεμυτίσει από τα γραφεία συλλαμβανόταν επιτόπου. Ετσι, οι άνθρωποι που δραστηριοποιούνται γύρω από μια πολιτική συλλογικότητα κρατήθηκαν αιχμάλωτοι στα γραφεία τους και εμποδίστηκαν να πάρουν μέρος στη συγκέντρωση. ♦ Το προκλητικό ζώσιμο από ΜΑΤάδες τμημάτων της πορείας σε όλη τη διαδρομή της. ♦ Η απρόκλητη επίθεση στο μπλοκ της Α.Κ. στο ύψος

του «Χίλτον». Πρώτα χτύπησαν με χημικά και την ώρα που ο κόσμος προσπαθούσε να προφυλαχτεί έζωσαν κυκλικά δεκάδες άτομα τα οποία άρχισαν να χτυπούν ανελέητα με τα γκλομπ. Ταυτόχρονα, επιτέθηκαν και σε γειτονικά μπλοκ, τα οποία προσπαθούσαν να προφυλαχτούν από τα χημικά. Μέσα στον πανικό που δημιουργήθηκε κόσμος τσαλαπατήθηκε, πολλοί τραυματίστηκαν (αρκετοί χρειάστηκε να μεταφερθούν στα νοσοκομεία) και κάποιοι συνελήφθησαν.

♦ Η δίκη των εφτά από τους συλληφθέντες που έγινε σε πρωτοφανές κλίμα και κατέληξε με εξοντωτικές ποινές. Εισαγγελέας και πρόεδρος συμπεριφέρονταν ως αστυνομικοί διοικητές. Η εισαγγελέας δεν είχε κανένα πρόβλημα να δηλώσει ότι σκοπός της

Δικαιοσύνης είναι «να διαφυλάττει την κοινή ειρήνη και την ασφάλεια των αστυνομικών».! Γι' αυτό και η απόφαση του δικαστηρίου έπρεπε «να είναι αποτρεπτική γι' αυτούς και προληπτική για άλλους που θέλουν να κάνουν τα ίδια!» Ας σημειωθεί ότι όλα αυτά (καθώς και τα επαινετικά λόγια του προέδρου για τους μπάτσους) λέγονταν ενώ είχε γίνει γνωστό και είχε κατά κόρον συζητηθεί από τις τηλεοράσεις το περιστατικό της Θεσσαλονίκης! Το συγκεκριμένο δικαστήριο δεν διέστασε να χαρακτηρίσει ως όπλα ένα σπρέι ζωγραφικής, μια χεβιμεταλλάδικη ζώνη, έναν ελβετικό σουγιά (πολυεργαλείο) και ένα κοπίδι σχεδίου! Ασορτί με το μήνυμα αλληλεγγύης προς τους μπάτσους ήταν και οι ποινές: σε δύο άτομα φυλάκιση 20 μη-

νών και χρηματική ποινή 500 ευρώ, σε άλλα δύο σε φυλάκιση 15 μηνών και χρηματική ποινή 500 ευρώ, και στα υπόλοιπα τρία φυλάκιση 16, 12 και 5 μηνών αντίστοιχα.

■ Οηθικοί αυτουργοί

Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρούνται τέτοια μέτρα. Προληπτικές συλλήψεις έχουν γίνει και άλλη φορά. Εισβολή σε στέκια συλλογικότητων του αντιεξουσιαστικού χώρου έγινε και το 1994 (επί Παπαθεμελή, αν θυμόμαστε καλά). Αυτή τη φορά τα είχαμε όλα μαζεμένα. Και το σημαντικότερο: όλα αυτά έγιναν κατόπιν προτροπών των ΜΜΕ και του αστικού πολιτικού κόσμου.

Τα ΜΜΕ επί μέρες μιλούσαν για «αναποτελεσματικότητα της Αστυνομίας» και έφτιαχναν κλίμα, δίνοντας χώρο στον Πολύδωρα να επιχειρήσει εφαρμογή του δόγματος της «μηδενικής ανοχής». Η ηγεσία του Περισοσό, ελάχιστες μέρες πριν το Πολυτεχνείο, επισκέφτηκε το υπουργείο Δημόσιας Τάξης (επικεφαλής της αντιπροσωπείας το μέλος του ΠΓ Ορ. Κολοζόφ) και έκανε συμφωνία με τον Πολύδωρα για τη φύλαξη του Πολυτεχνείου (ΜΑΤ και ΚΝΕ έκαναν βάρδιες, μέρα τα ΚΝΑΤ, νύχτα τα ΜΑΤ) και την εξέλιξη της πορείας. Το ΠΑΣΟΚ δημιούργησε δύναμη κρούσης με κρανοφόρους και ματσουκοφόρους νεολαίους, που έδρασαν σε συνεννόηση με τα ΜΑΤ. Και η πρωτανεία του Πολυτεχνείου, σε αγαστή συνεργασία με Αστυνομία και Περισοσό, σιγοντάριζε όλη αυτή την καμπάνια. Από κοντά και οι διάφοροι αρθρογράφοι που με περισπούδαστο ύφος αποφαίνονταν για πολλοστή φορά ότι «το Πολυτεχνείο, πέθανε, ας το αφήσουμε στην ησυχία του».

Ολοι αυτοί δημιούργησαν το κατάλληλο κλίμα για την αχαλίνωτη αστυνομική τρομοκρατία. Δημιούργησαν μια ιδεολογική ηγεμονία της κατασταλτικής αντίληψης, που θέλει την πορεία του Πολυτεχνείου ήσυχη, αποστειρωμένη, λες και το να σπάσει καμιά βιτρίνα ή να πέσει καμιά πέτρα στην αμερικάνικη πρεσβεία είναι έγκλημα καθοσίωσης. Βάζουν στη ζυγαριά κάποιες μικροζημιές με το γενικό «γυψάρισμα» μιας πόλης και μιας μεγάλης διαδήλωσης. Μ' αυτή την ιδεολογική ηγε-

μονία εξασφαλισμένη, ο Πολύδωρας διέταξε την εφαρμογή του δόγματος της «μηδενικής ανοχής». Και θα κατήγγαγε μεγάλη επιτυχία, αν δεν του τα χάλαγαν οι ασφαλίτες της Θεσσαλονίκης. Γιατί τι θα είχε μείνει; Το ότι δεν έγιναν εκτεταμένα επεισόδια, δεν έσπασε καμιά βιτρίνα και αυτό χάρη στην προληπτική δράση των μπάτσων. Και πάλι, όμως, έτσι όπως διεξάγεται η συζήτηση για τα της Θεσσαλονίκης και με τις διορθωτικές κινήσεις που αναγκάστηκε με καθυστέρηση να κάνει η κυβέρνηση, τα τεράστια ζητήματα που άνοιξαν στις 17 Νοέμβρη παραμένουν ανοιχτά.

Τεράστιο πολιτικό ζήτημα Για μας υπάρχει ένα τεράστιο πολιτικό ζήτημα που αφορά κάθε συλλογικότητα και κάθε άτομο που θέλει πραγματικά ν' αντισταθεί στην καπιταλιστική βαρβαρότητα (συνολικά ή σε επιμέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Αν μια τηλεοπτική κάμερα δεν είχε καταγράψει το πρώτο μέρος του λιντσαρίσματος του Κύπριου σπουδαστή από ασφαλίτες, αν μια ομάδα πανεπιστημιακών που περνούσε τυχαία από το σημείο δεν είχε γίνει μάρτυρας του δεύτερου μέρους του λιντσαρίσματος, που θα βρισκόμασταν τώρα;

Ο νεαρός σπουδαστής θα ήταν κατηγορούμενος με το μισό ποινικό κώδικα στην πλάτη του, ο τραυματισμός του θα αποδιδόταν σε πέσιμο στη ζαρντιέρα και στο μηχανάκι και ο Πολύδωρας θα εξακολουθούσε να μοιράζει συγχαρητήρια στους μπάτσους για το έργο τους.

Τι νόημα έχουν, λοιπόν, τα όσα ακολούθησαν με καθυστέρηση πέντε ημερών; Η συγκώμη του Ρουσόπουλου και οι μεταθέσεις κάποιων μπάτσων; Πρόκειται για καθαρά υποκριτικές κινήσεις, που έτσι όπως έγιναν αποτελούν κλείσιμο του ματιού προς τους μπάτσους: «μην ανησυχείτε, εμείς είμαστε πάντα μαζί σας».

Άλλωστε, όπως δήλωσε ο Ρουσόπουλος, ο Πολύδωρας χαίρει της απολύτου εμπιστοσύνης του πρωθυπουργού!

■ Προβοκάτορες

«Ερωτάται ο κ. υπουργός: Ποια αποστολή εκτελούσαν οι ειδικές υπηρεσίες της Κρατικής Ασφάλειας που εντοπίστηκαν στα παραπάνω περιστατικά και μήπως οι πρωταγωνιστές αποτελούν μέρος των γνωστών-αγνωστών ασύλληπτων **ταραχοποιών**;»

Ερώτηση βουλευτών του ΠΑΣΟΚ; Λάθος. Οι βουλευτές του Περισοσό, Σκυλλάκος, Τζέκης και Κανέλλη, υπέβαλαν την ερώτηση στον υπουργό Δημόσιας Τάξης Β. Πολύδωρα. (Ναι, σ' αυτόν που την παραμονή του Πολυτεχνείου είχαν συναντηθεί μαζί του σε ανώτατο κομματικό επίπεδο, για να ρυθμίσουν την αστυνόμευση του γιορτασμού και της πορείας κατανέμοντας επιχειρησιακά τους ρόλους ΜΑΤ και ΚΝΑΤ).

Η προβοκατορολογία, βέβαια, είναι χρόνια και αθεράπευτη αρρώστια του Περισοσό. Γι' αυτό και εμείς ξεχωρίσαμε εκείνο το «ταραχοποιό». Λέξη που είχαμε να την ακούσουμε από την εποχή της χούντας. Λέξη που αποκαλύπτει τα πιο συντηρητικά ανακλαστικά.

■ Ποια διαπλοκή;

Τηλεφωνικά απέλυσε ο Κοντομηνάς τον αρχισυντάκτη του δελτίου ειδήσεων της τηλεόρασης του Alpha Θ. Αθανασιάδη, επειδή δεν του άρεσε ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάστηκε η δράση των μπάτσων τη μέρα των πορειών για το Πολυτεχνείο. Προφανώς, δεν του άρεσε το ελαφρώς καταγγελλτικό χρώμα του δελτίου.

Βέβαια, μέσα στο Σαββατοκύριακο ο Αθανασιάδης τη γλίτωσε, γιατί μεσολάβησαν οι αποκαλύψεις από το λιντσαρίσμα του σπουδαστή στη Θεσσαλονίκη και ο Χατζηνικολάου ηρέμησε τον αφίκορο ιδιοκτήτη του Alpha. Ομως το θέμα δεν είναι τι κάνει ο Κοντομηνάς με τους υπαλλήλους του, αλλά τι αποκαλύπτει αυτή η υπόθεση. Αποκαλύπτει το στήσιμο των ειδήσεων από τους καναλάρχες, ανάλογα με τα παιχνίδια που κάνουν με την εκάστοτε κυβέρνηση.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, υπάρχει κάτι ευρύτερο. Αποκαλύπτεται ένα ολόκληρο σχέδιο της κυβέρνησης να αναβαθμίσει τους μηχανισμούς καταστολής και να ωραιοποιήσει το έργο τους με τη βοήθεια συγκροτημάτων των ΜΜΕ. Ο Κοντομηνάς αποκάλυψε ότι είναι στο κόλπο. Στο κόλπο σίγουρα είναι και το συγκρότημα Αλαφούζου κι αυτό φάνηκε από την καμπάνια που οργάνωσε ο ΣΚΑΙ ενάντια στο άσυλο. Τους τα χάλασαν λίγο οι αφιονισμένοι ασφαλίτες της Θεσσαλονίκης, αλλά σε λίγες μέρες (και) αυτό θα ξεχαστεί και η καμπάνια θα συνεχιστεί.

■ Τους χάλασε την προπαγάνδα

Τόση προσπάθεια ενάντια στο πανεπιστημιακό άσυλο, μια τόσο καλοσχεδιασμένη καμπάνια, συζητήσεις και κόντρα συζητήσεις στα ΜΜΕ, εισαγγελέας αδερφός βουλευτή του ΠΑΣΟΚ να βγάζει γνωματεύσεις, όλα τινάχτηκαν στον αέρα μέσα σε λίγα λεπτά της ώρας. Ήταν πολύ δυνατή για να την εξαφανίσουν η τηλεοπτική εικόνα με το τσούρμιο των ασφαλιτών που λιντσαρίζαν και το απολάμβαναν τον δυστυχέ Κύπριο σπουδαστή που τόλμησε να περάσει αμέριμος από μπροστά τους. Πήγε να την πνίξει ο Alpha, την έκανε όμως πρώτο θέμα το MEGA και ο ανταγωνισμός τους ανάγκασε να ακολουθήσουν όλοι. Κι ύστερα ήταν η προκλητική ανακοίνωση της Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης (αυτή με τη ζαρντιέρα και το μηχανάκι), η προκλητική παρέλαση μπατσουσυνδικαλιστών που τους έκαναν με τα κρεμμυδάκια οι δημοσιογράφοι (με πόνο ψυχής, γιατί οι δημοσιογράφοι αντιλαμβάνονται αυτό που δε μπορούν να αντιληφθούν οι μπατσουσυνδικαλιστές), η πλήρης κάλυψη από τον Πολύδωρα και την κυβέρνηση και η καθυστερημένη κατά τρεις μέρες αντίδρασή τους, που φάνηκε και στον πλέον αδαή και εύπιστο ότι ήταν αναγκαστική και καθαρά υποκριτική.

Όλα αυτά τίναξαν στον αέρα την προπαγάνδα. Ποιον να πείσουν πλέον ότι το άσυλο πρέπει να καταργηθεί και να αλωνίζουν μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους μπάτσοι και ασφαλίτες; Ποιοι, αυτοί που απολαμβάνουν να λιντσαρούν ένα νέο παιδί που είχε την ατυχία να περάσει ανυποψίαστο από μπροστά τους; Γι' αυτό και πλέον πρέπει να πέσουν μερικές καμπάνες, να ξεχαστεί το περιστατικό και να ξαναρχίσει η προπαγάνδα.

Τι έλεγαν το 2001

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8
μοσίας Διοίκησης να ικανοποιήσει όλα τα αιτήματα. Ετσι λοιπόν αυτή η θλιβερή ιστορία τελειώνει.

Αντώνης Σκυλλάκος: Ας βάζουμε μια τέτοια διάταξη ότι απαγορεύεται η μονιμοποίηση των εποχιακών εργατών, που δεν καλύπτουν πάγιες, αλλά εποχικές ανάγκες. Οχι γενικώς αυτοί που είναι με ορισμένο χρόνο. Διότι ξέρουμε πώς γίνονται οι προσλήψεις ορισμένου χρόνου, πώς γίνονται και πώς σε ορισμένες κατηγορίες γίνονται και σήμερα. Αλλά, εν πάση περιπτώσει αυτοί οι άνθρωποι καλύπτουν πάγιες ανάγκες και είναι χιλιάδες σήμερα. Είδατε με το ΤΕΒΕ τι γίνεται και υπάρχουν και στους δήμους και στις δημοτικές επιχειρήσεις. Θα τους αφήσετε αυτούς τους ανθρώπους επί ξύλου κρεμάμενους; Άλλος δουλεύει δέκα χρόνια στο ΤΕΒΕ. Θα τους αφήσουμε έτσι; Για τους υπάρχοντες ομήρους μιλάω, διότι περί ομήρων πρόκειται.

Φώτης Κουβέλης: Θεωρώ ότι είναι ορθό να κατοχυρωθεί η πρόσληψη στο δημόσιο τομέα με πανελλήνιο διαγωνισμό με αντικειμενικά κριτήρια και τρόπο διορισμού που να διασφαλίζει την αξιοκρατική πρόσληψη και αξιολόγηση των διοριζόμενων... Θεωρώ επίσης ορθό ότι πρέπει να απαγορευτεί και η μονιμοποίηση του προσωπικού που προσλαμβάνεται για την κάλυψη απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών... Υπάρχει όμως ένα ερώτημα. Τι γίνεται με όλους εκείνους, οι οποίοι χρόνια ολόκληρα με τη μία ή την άλλη μορφή εργασιακής σχέσης βρίσκονται σήμερα στο δημόσιο και δεν μετατρέπεται η σχέση εργασίας αυτών των ανθρώπων σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου; Νομίζω ότι προτού ψηφισθεί αυτή η ρύθμιση για την απαγόρευση προσλήψεων στο δημόσιο με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου ή με συμβάσεις έργου, θα πρέπει με μία μεταβατική διάταξη να ρυθμιστεί η κατάσταση αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι σήμερα βρίσκονται υπό καθεστώς αιχμαλωσίας.

Χαράλαμπος Καστανίδης: Υπολογίζω ότι αυτή η συνταγματική αναγωγή επιλύει, με τρόπο διαρκή και οριστικό, παθογένειες του παρελθόντος που είχαν σχέση με τις πελατειακές σχέσεις στην ελληνική δημόσια ζωή.

Σταύρος Μπέπος: Νομίζω ότι θα ήταν η κατάλληλη στιγμή να συζητήσουμε για την άρση της μονιμότητας που δεν θα έπληττε βεβαίως τον κόσμο των δημοσίων υπαλλήλων μέχρι σήμερα, αλλά από εδώ και μπρος.

Αναστάσιος Μαντέλης: Τέλος για να έλθω στο τελευταίο, στη μετατροπή των συμβάσεων από ορισμένου χρόνου σε αο-

ρίστου χρόνου. Αυτό από πότε το κάνουμε συνταγματικό δόγμα και γιατί να το κάνουμε; Αυτό είναι μία θέση. Θα μπορούσε ο κοινός νομοθέτης να το είχε προβλέψει αλλιώς. Το πρόβλεψε έτσι, μπορεί να το αλλάξει οποιαδήποτε στιγμή. Εμείς ερχόμαστε και το κατοχυρώνουμε συνταγματικά. Η απορία μου είναι η εξής: Έχουμε εργαζόμενους στη δημόσια ή κατ' εξοχήν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, οι οποίοι λειτουργούν για πολλά χρόνια με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, πάνω από δέκα χρόνια και δεκαπέντε χρόνια... Και τι κάνουμε με αυτούς τους εργαζόμενους; Αυτοί οι εργαζόμενοι είναι το πρόβλημά μας; Γιατί δεν μπορούμε να μετατρέψουμε μετά από ορισμένα χρόνια τη σύμβαση τους από ορισμένου σε αορίστου χρόνου; Δεν έχουν εμπειρία, δεν έχουν γνώση, δεν είναι έτοιμοι να προσφέρουν; Και για ποιο λόγο πρέπει αυτούς να τους αποκλείσουμε από το να εξελιχθούν όχι σε μονίμους υπαλλήλους, αλλά σε αορίστου χρόνου; Επομένως νομίζω ότι είναι υπερβολική αυτή η διάταξη.

Παναγιώτης Σγουριδής: Η στρέβλωση που υπήρχε ήταν ότι οι συνεχείς συμβάσεις οδηγούσαν στο να τους μετατρέψουμε σε υπαλλήλους αορίστου χρόνου και κατόπιν να τους κάναμε μονίμους δημοσίου υπαλλήλους. Αυτό το σύστημα ήταν μια τρύπα, μια σχισμή από όπου περνούσαν και γίνονταν δημόσιοι υπάλληλοι και μπορώ να πω με μειωμένα προσόντα. Θεωρώ λοιπόν ότι είναι πολύ σωστό ότι αυτό το κόλπο πλέον κόβεται.

Κωνσταντίνος Μητσοτάκης: Όταν κάναμε την Οικουμενική Κυβέρνηση, όλα τα κόμματα τότε συμφωνήσαμε, ότι έπρεπε να ξεκαθαρίσουμε το περίφημο θέμα των εκτάκτων. Και μείναμε σύμφωνοι ότι δεν θα μονιμοποιήσουμε τους εκτάκτους, ιδίως τους εποχιακούς. Αποφασίσαμε ότι όταν λήγει ο χρόνος για τον οποίο προσελήφθησαν, θα απελύοντο κανονικά. Οπως επίσης, τότε παράλληλα είχαμε αποφασίσει ότι και αυτοί που περίσσειαν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα θα τους απολύαμε. Η Οικουμενική Κυβέρνηση έκανε απολύσεις που δεν ετόλμησε έξι χρόνια τώρα το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ να κάνει.

Ευάγγελος Βενιζέλος: Η παράγραφος 8 εισάγει εξίσου σημαντικές καινοτομίες. Διότι απαγορεύεται πλέον εκ του Συντάγματος στο νομοθέτη να μετατρέψει συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Αφού απαγορεύεται στο νόμο να μετατρέψει μια σύμβαση ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου κατά μείζοντα λόγο δεν μπορεί να τη μετατρέψει σε σύμβαση δημοσίου δικαίου.

Στην εκπνοή της απεργίας των δασκάλων, η ΓΣΕΕ ανακοίνωσε ότι θ' αναλάβει πρωτοβουλία για την ανάδειξη των προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης. Βεβαίως, προηγουμένως, καθ' όλη τη διάρκεια της απεργίας των εκπαιδευτικών, είχε φροντίσει να σαμπονήσει την οργάνωση απεργιακών εκδηλώσεων αλληλεγγύης προς τους δασκάλους από τους άλλους εργασιακούς χώρους, ώστε να δημιουργηθούν ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για την επιτυχή έκβαση του αγώνα τους.

Αφού, λοιπόν, την κρίσιμη στιγμή έπαιξε το βρόμικο απεργοσπαστικό της ρόλο, η ΓΣΕΕ παρέα με την ΑΔΕΔΥ ανακοίνωσε ότι «αναλαμβάνει την πρωτοβουλία να οργανώσει τον απαραίτητο εθνικό κοινωτικό και πολιτικό διάλογο, χωρίς προαπαιτούμενα και αποκλεισμούς».

Για άλλη μια φορά, οι συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, ανέλαβαν να βγάλουν το σύστημα (που στα σημαντικά ζητήματα της Παιδείας εμφανίζεται ενιαίο, ασχέτως αν κυβέρνηση είναι η ΝΔ) από τη δύσκολη θέση, αφού ο «εθνικός διάλογος» για την Παιδεία που οργάνωσε η κυβέρνηση καρκινοβατούσε και δεν συμμετείχε σ' αυτόν κανείς, πλην των κολλητών του Βερέμη, ενώ το φοιτητικό κίνημα του καλοκαιριού έβαλε ευθέως και θέμα καμιάς συμμετοχής καθώς και το

θέμα της οριστικής απόσυρσης του νομοσχεδίου για το νέο νόμο πλαίσιο.

ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ σε συνεργασία με ΚΕΔΚΕ και ΕΝΑΕ, άναψαν τα φώτα της γιορτής στο «σπίτι των εργαζόμενων», καλώντας κόμματα και κοινωνικούς φορείς να τους εμπιστευθούν και να πάρουν μέρος σ' ένα «ανοικτό forum» διάλογου για την Παιδεία, αφού αυτές είναι «κοινωνικές οργανώσεις που ούτε νομοθετούν, ούτε αποτελούν τμήμα της εκτελεστικής εξουσίας» και «ως εκ τούτου δεν μπορεί να ενοχοποιηθούν για σκοπιμότητες και «κρυφές ατζέντες»».

Ελπίζουν έτσι να παρασύρουν -ή και να αποτελέσουν άλλοθι για κάποιους για τη συμμετοχή τελικά στο «διάλογο» για τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην Παιδεία- τις δυνάμεις που ως τώρα αντιδρούσαν σ' αυτές. Ν' αποτελέσει δηλαδή το «ανοικτό forum» τους το δίαυλο απ' όπου όλες οι προτάσεις θα πέσουν τελικά στο πηγάδι του «διαλόγου» του υπουργείου Παιδείας. Και βεβαίως εδώ δεν έχουν καμιά σημασία τα λεγόμενα των συμμετεχόντων, που μπορεί να είναι και αρνητικά ως προς τις αναδιαρθρώσεις.

Σημασία σ' αυτή τη φάση έχει για την κυβέρνηση η συμμετοχή με οποιοδήποτε τρόπο στο διάλογο, που θα νομιμοποιήσει στη συνέχεια τις αντιδραστικές αλλαγές που προ-

ωθούνται με το νέο νόμο πλαίσιο, το νόμο για την αξιολόγηση, την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, κ.λπ.

Τις προθέσεις τους αυτές οι πουλημένοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές, τις έκαναν γνωστές και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, στην οποία προσήλθαν (συνεδρίαση της 15ης-11-2006), συμμετέχοντας στον καρναβάλι μπερντέ-διάλογο της κυβέρνησης, για να βάλουν το χεράκι τους στην προώθηση του νόμου πλαισίου για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Μαζί με τον Παναγόπουλο, πρόεδρο της ΓΣΕΕ, τον Παπαπαναγιώτη, αντιπρόεδρο της ΑΔΕΔΥ, προσήλθε και ο πρόεδρος της ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) Νικόλαος Αναλυτής, πρώην αντιπρόεδρος του ΣΕΒ και μεγαλοστέλεχος της βιομηχανίας ΠΤΑΝ.

Αριστερό δεκανίκι της κυβέρνησης αποτέλεσε για μια ακόμα φορά και ο ΣΥΝ. Τώρα που καταλάγιασε το κίνημα στην εκπαίδευση, βρήκε την ευκαιρία να οργανώσει, μέσω σχημάτων που ελέγχει, παράλληλες εκδηλώσεις-μιας και λόγω της πίεσης του κινήματος δεν μπορούσε να ξεμπροστιαστεί παντελώς, παίρνοντας μέρος στο διάλογο-παρωδία-καταθέτοντας σχετικές προτάσεις. Τέτοιες ήταν οι εκδηλώσεις του Ομίλου Προβληματισμού Αριστερά Σήμερα

(ΑΡΣΗ), στην οποία κατέθεσε «ολοκληρωμένη αντιπρόταση συμβολή στο διάλογο για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση» ο καθηγητής του ΕΜΠ Λευτέρης Παπαγιαννάκης, αδερφός του γνωστού Παπαγιαννάκη, πρώην ευρωβουλευτή του ΣΥΝ και η εκδήλωση της ΠΟΣΔΕΠ, όπου επικεφαλής είναι μέλη του ΣΥΝ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο υφυπουργός Παιδείας Ταλιαδούρος επαίνεσε ιδιαίτερα αυτές τις εκδηλώσεις και τις προτάσεις που ακούστηκαν ως «αξιόλογες και σοβαρές» και τις εξέλαβε ως συμμετοχή στο «διάλογο».

Κοινή συνισταμένη όλων όσων συμμετέχουν -έστω και δια της τεθλασμένης- στο «διάλογο» της κυβέρνησης είναι ότι ο παλιός νόμος πλαίσιο για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ έχει «γεράσει», ότι απαιτείται «ριζική μεταρρύθμιση», η οποία δε μπορεί να γίνει χωρίς «κοινωνική» «εθνική» συνεννόηση και ότι «η σύγκλιση και η προσαρμογή με τα ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα, αποτελεί αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας και έχει αναδειχτεί σε προτεραιότητα της κοινωνίας και των πολιτικών φορέων» (Παπαγιαννάκης).

Κοντολογίς, όλοι τους ευλογούν τις αναδιαρθρώσεις, οι οποίες πρέπει να συμβαδίζουν με τις σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, στις οποίες προσαρμόζονται και τα

Απλώνουν χέρι βο

Να τσακίσουμε το δόγμα της «μηδενικής ανοχής»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
ρους όψεις της). Μπορεί να αποδεχόμαστε να εξελίσσονται πορείες και μάλιστα πορείες μαζικές με ομάδες ασφαλιτών να περιφέρονται προκλητικά μέσα στα μπλοκ και με τα ΜΑΤ να αποκόβουν κατά το δοκούν τη ροή τους, ζώνοντας τμήματα της πορείας και ξυλοκοπώντας όσους έχουν σταμπάρε, ακόμα και χωρίς καμιά αφορμή από τη μεριά τους;

Αυτό είναι ένα πρακτικό ερώτημα που σηκώνει μόνο πρακτικές απαντήσεις. Δυστυχώς, στην πορεία του Πολυτεχνείου κυριάρχησαν από τη μια η συμπαγνία των ηθικών αυτοργών και από την άλλη ο στρουθοκαμηλισμός. Η πορεία δεν έπρεπε να ξεκινήσει αν τα ΜΑΤ δεν απομακρύνονταν εντελώς από τον ορίζοντα των διαδηλωτών. Η πορεία έπρεπε να σταματήσει, όταν έγινε γνωστό ότι τα ΜΑΤ έζωσαν

προκλητικά τμήματά της και τα πήγαιναν «κωλοφεράτζα» βρίζοντας και προκαλώντας και αναζητώντας την κατάλληλη συγκυρία για να τα λιανίσουν. Και όμως η πορεία δεν σταμάτησε. Λες και κάθε κομμάτι της ενδιαφερόταν μόνο για τη δική του ασφάλεια (δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις που εμφανίστηκαν οι γνωστές «αλυσίδες», που απαγόρευαν στους κυνηγημένους να βρουν καταφύγιο), αδιαφορώντας για όσα υφίσταντο άλλοι. Η πορεία ξεκίνησε, μολοντί ήταν γνωστό ότι τα γραφεία μιας συλλογικότητας ήταν πολιορκημένα από τα ΜΑΤ και όσοι βρίσκονταν εκεί ήταν αιχμάλωτοι.

Αν αυτό παγωθεί, τότε θα γυρίσουμε σε πολύ παλιότερες εποχές. Τότε θα κάνουμε πορείες όταν θέλει η Αστυνομία και με τον τρόπο που θα υπαγορεύει η Αστυνομία. Εί-

ναι αφελής όποιος πιστεύει πως όσα έγιναν στις 17 Νοέμβρη είναι άσχετα από την απόπειρα του καλοκαιριού να θεθούν οι διαδηλώσεις υπό αστυνομική επιτήρηση-απαγόρευση (κατά τα πρότυπα των αλήστου μνήμης Μπάλκον-Καραθανάση) ή από την άγρια καταστολή των διαδηλώσεων των φοιτητών, των δασκάλων, των συμβασιούχων (για να θυμηθούμε μόνο γεγονότα των τελευταίων μηνών). Όσοι τηρούν στάση Πόντιου Πιλάτου, σηκώνοντας αδιάφορα τους ώμους επειδή αυτού του είδους η καταστολή στρέφεται κυρίως ενάντια σε τμήματα του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου, ή δεν έχουν καταλάβει τι γίνεται, τι διακυβεύεται, ή είναι αποφασισμένοι να κινηθούν στα όρια της αστικής νομιμότητας, υποτασσόμενοι σ' αυτό που ο αστικός κόσμος βάζει μπροστά μας.

■ Με τη ΦΑΓΕ τι γίνεται;

Ενα μακροσκελέστατο (οχτώ δακτυλογραφημένες σελίδες) δελτίο Τύπου εξέδωσε προχθές ο ΕΦΕΤ, στο οποίο αναφέρει πρόστιμα που επέβαλε σε διάφορες επιχειρήσεις που κατά τον έλεγχο είχαν αλλοιωμένα τράφιμα ή εγκαταστάσεις που δεν πληρούσαν τις προδιαγραφές που προβλέπονται από τη νομοθεσία. Ενώ, λοιπόν, πληροφορούμαστε τα σχετικά με τυροπιτάδικο στη Λάρισα και χασαποταβέρνα στη Χαλκίδα, δεν πληροφορούμαστε τίποτα για τη ΦΑΓΕ, που έβγαλε στην αγορά 300.000 γιαούρτια για παιδιά, ορισμένα από τα οποία περιείχαν θραύσματα γυαλιού. Ακόμα να ολοκληρωθεί αυτός ο έλεγχος από τις υπηρεσίες του ΕΦΕΤ; Ή το πήρε κι αυτό το ποτάμι, τώρα που το θέμα έφυγε από τις σελίδες των εφημερίδων και τα ραδιοτηλεοπτικά δελτία ειδήσεων;

ήθειας στην κυβέρνηση

ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης (βλέπε Μπολόνια, Μπέργκκεν, Βερολίνο κ.λπ).

Αποκλίσεις, βεβαίως, υπάρχουν ανάμεσα στην κυβέρνηση και τους συνδαιτημένους της στο «διάλογο» ή και ανάμεσα στους ίδιους τους συνομιλητές της, ανάλογα με τις σκοπιμότητες που υπηρετεί ο καθένας και τους ξεχωριστούς τους ρόλους στο πολιτικό παιχνίδι.

Απροκάλυπτος είναι ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ σχετικά με το πανεπιστημιακό άσυλο. Τη δήλωσή του εκμεταλλεύτηκε δεόντως η κυβέρνηση και ενόψει της επετείου του Πολυτεχνείου φτιάχνοντας το κλίμα για τις φασιστικής έμπνευσης προληπτικές συλλήψεις και το άγριο ξυλοφόρτωμα διαδηλωτών.

Ο Παναγόπουλος δήλωσε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι το άσυλο έχει γίνει «άσυλο μιας ανεξέλεγκτης βίας σε κάποιες περιπτώσεις» και ζήτησε να επιλαμβάνεται το Πρωτανικό Συμβούλιο και να υπάρχουν γρήγορα και ευελικτα όργανα που με πλειοψηφία να αποφασίζουν για την άρση του. Είπε επίσης ότι «δεν είναι δυνατόν να απαγορευτεί στους φοιτητές και στους καθηγητές να μπουν μέσα στο χώρο που συνιστά άσυλο» και ότι «αυτή η άσκηση αυτής της βίας είναι η μεγαλύτερη παραβίαση του ασύλου», ποινικοποιώντας έτσι τις μαχητικές εκδηλώσεις στο χώρο των ΑΕΙ, όπως π.χ. τις καταλήψεις, τη ματαίωση από τους φοιτητές συνεδρίασης της Σύγκλητου, κ.λπ. Ταυτόσημη, δηλαδή, στην ουσία με την πρόταση της κυβέρνησης, που υπάρχει άλλωστε διατυπωμένη και μέσα στο νομοσχέδιο για το νόμο πλαίσιο.

Ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ είχε να πει καλά λόγια και για την αξιολόγηση των διδασκόντων και των σχολών, ενώ τη συνδέσε απευθείας και με την έρευνα. Δηλαδή οι λεγόμενες παραγωγικές σχολές, που έχουν τη δυνατότητα άμεσης σύνδεσης με τις επιχειρήσεις και την αγορά και επομένως και τη δυνατότητα ανάθεσης έρευνας, θα πρέπει να αξιολογούνται θετικά και ευνοϊκότερα από τις υπόλοιπες. Για τη διαχείριση του προϊόντος της αξιολόγησης, βέβαια (κυρώσεις, μείωση χρηματοδότησης), ο Παναγόπουλος δεν είπε κουβέντα, αποφεύγοντας να μπει στα βαθιά, αφού και η κυβέρνηση, προς το παρόν, παριστάνει τον «κινέζο», ψέλλισε όμως κάποιους προβληματισμούς για τα κριτήρια και τους συντελεστές βαρύτητας της αξιολόγησης.

Στη συνέχεια, τάχθηκε υπέρ της τετραετούς προγραμματικής συμφωνίας μεταξύ κυβέρ-

νησης- Ιδρυμάτων για τον έλεγχο πραγματοποίησης των συμφωνημένων και έκανε ευθεία αναφορά στη σύνδεσή του με την πορεία της χρηματοδότησης.

Όσον αφορά στην τοποθέτηση μάντζερ στα Πανεπιστήμια, προτίμησε να κρατήσει κάποια προσχήματα και τάχθηκε υπέρ της ανάθεσης της οικονομικής διαχείρισης σε κάποιον πανεπιστημιακό.

Ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ δεν συμφώνησε με τον τρόπο που ρυθμίζει το νομοσχέδιο για το νόμο πλαίσιο τα των «αιώνιων φοιτητών», θεωρώντας ότι πριν φθάσουμε στο v+2 (όπου v κανονική διάρκεια σπουδών), όπου τα πράγματα γίνονται ανελαστικά για το φοιτητή και επομένως θα υπάρχουν κοινωνικές επιπτώσεις με πιθανά φαινόμενα «συναλλαγής» με τους γονείς, θα πρέπει να υπάρχουν «ενδιάμεσες πρόνοιες-“καμπανάκια“», που θα προειδοποιούν για το αποτέλεσμα.

«Ναι μεν αλλά» ήταν και η τοποθέτησή του για τη λίστα των βιβλίων, που στην ουσία καταργεί τη δωρεάν χορήγηση συγγραμμάτων.

Σκεπτικισμό εξέφρασε και για τις «ανταποδοτικές υποτροφίες», θεωρώντας ότι οδηγούν σε φθινό εργατικό προσωπικό.

Ο ξεσκολισμένος γραφειοκράτης συνδικαλιστής τάχθηκε και υπέρ της σύνδεσης της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. Στο πλαίσιο αυτό τοποθετήθηκε στην ουσία ενάντια στην απόκτηση γνώσης και υπέρ της απόκτησης εφοδίων. Γι' αυτό και στη συνέχεια υπεραμύνθηκε της δια βίου εκπαίδευσης και της ενίσχυσής της.

Στο φλέγον θέμα της επικείμενης αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, ο Παναγόπουλος απάντησε σε σχετική ερώτηση που του έγινε με υπεκφυγές, ενώ αναγνώρισε ότι υπάρχει θέμα με τα κολέγια, τα ΙΕΚ κ.λπ. και ζήτησε απ' την κυβέρνηση να επιβάλει κανόνες ρύθμισης. Στην ουσία απάντησε σα δικολάβος, αποφεύγοντας να πει ευθέως την άποψή του. Που, προφανώς, είναι υπέρ της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Αυτό, άλλωστε σημαίνουν και οι κανόνες ρύθμισης για τα κολέγια (το έχει πει ευθέως η Γιαννάκου), αλλά και η ίδρυση της Ακαδημίας Εργασίας της ΓΣΕΕ.

Ως προς το χειρισμό απλώς διαφωνεί με την κυβέρνηση. Γι' αυτό και πρότεινε οι σχετικές ρυθμίσεις να γίνουν με χρήση των ευρωπαϊκών ρυθμίσεων, οι οποίες έτσι κι αλλιώς κατασχούν και του ελληνικού Συντάγματος.

Ο έτερος γραφειοκράτης

συνδικαλιστής της ΑΔΕΔΥ, έκανε για τα μάτια μια αναφορά στο φοιτητικό και εκπαιδευτικό κίνημα, δεδομένου ότι οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες είναι μέλη της ΑΔΕΔΥ.

Άσκησε μια πιο «επιθετική» κριτική στην κυβέρνηση, επικαλούμενος και την απουσία μελετών και έρευνας για τα ζητήματα που προσπαθεί αυτή να προωθήσει.

Ο αντιπρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, Παπαντωνίου, απέρριψε την πρόταση για αλλαγή του παλιού ορισμού του πανεπιστημιακού ασύλου, ζητώντας όμως παράλληλα να ανοιχθεί συζήτηση με την πανεπιστημιακή κοινότητα για το «πώς αυτό θα προφυλαχθεί καλύτερα».

Τάχθηκε υπέρ του τετραετούς προγραμματισμού για την τήρηση συμφωνημένων μεταξύ κυβέρνησης-ΑΕΙ και ξεσίπωτα υπέρ της τοποθέτησης μάντζερ στα Πανεπιστήμια.

Ζήτησε μελέτη και έρευνα του φαινομένου των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών» και αρνήθηκε την κατάρτιση «εθνικού καταλόγου ακαδημαϊκών συγγραμμάτων».

Με τη σειρά του, ο πρόεδρος της ΟΚΕ, Αναλυτής, άσκησε κριτική στις κυβερνήσεις που χρόνια τώρα ενώ ψήφισαν νόμους (π.χ. εσωτερικούς κανονισμούς για ΑΕΙ, αξιολόγηση) δεν έκαναν τίποτε για να επιβάλλουν την εφαρμογή τους. Τράβηξε το αυτί στις κυβερνήσεις και για το ότι «υπάρχει μια μεγάλη βραδύτητα προσαρμογής του ελληνικού συστήματος στις νέες συνθήκες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας».

Ζήτησε την «ενθάρρυνση της κινητικότητας και τη σύνδεση με την παραγωγή, την υγιή επιχειρηματικότητα και τις τοπικές κοινωνίες», ενώ «όπως άλλωστε ήταν φυσικό-είπε «ναι» και στη χρηματοδότηση των δημόσιων ΑΕΙ από τις επιχειρήσεις («ευελικτες μορφές χρηματοδότησης»). Συνέδεσε δε όλα αυτά με την αξιολόγηση και την αξιοποίηση γιατί «η παραχώρηση οικονομικών πόρων δεν πρέπει να σημαίνει λεφτά για τα λεφτά».

Ο Αναλυτής τοποθετήθηκε και υπέρ της κατάργησης του ασύλου, θεωρώντας ότι αυτό έχει «ξεχειλώσει» και γι' αυτό απαιτείται «μεταβολή της διαδικασίας λήψης της απόφασης για την άρση του ασύλου».

Θετικός ήταν και για τη δημιουργία θέσης μάντζερ, που θα στελεχώνεται από ανθρώπους των ΑΕΙ, ενώ σκεπτικισμό εξέφρασε για το πώς θα εφαρμοστεί επακριβώς ο ανώτατος χρόνος σπουδών (v+2).

Ο εκπρόσωπος των επιχειρήσεων δεν θα μπορούσε να μην υποστηρίξει την «ανάδειξη

της έρευνας σε βασική προϋπόθεση εξέλιξης και αξιολόγησης των καθηγητών», εννοώντας προφανώς την ανάληψη έρευνας από τα Ιδρύματα για λογαριασμό των επιχειρήσεων.

Στη συζήτηση στην Επιτροπή, χαρακτηριστική ήταν η τοποθέτηση του Ταλιαδούρου, σχετικά με το ανώτατο όριο φοίτησης. Ο υφυπουργός Παιδείας δήλωσε ότι αυτό θα αποτελέσει ποσοτικό στοιχείο αξιολόγησης των Ιδρυμάτων και ότι από το 2010 και ύστερα θα αξιολογεί τα ελληνικά ανώτατα ιδρύματα αρνητικά, σε περίπτωση που δεν υπάρξουν μέτρα.

Συμμετέχοντας στον παράπλευρο διάλογο με το ΥΠΕΠΘ ο καθηγητής του ΕΜΠ Λευτέρης Παπαγιαννάκης, στη συγκέντρωση του Ομίλου Προβληματισμού Αριστερά Σήμερα (ΑΡΣΗ), υπήρξε ιδιαίτερα αποκαλυπτικός, βάζοντας από τα «αριστερά» βούτυρο στο ψωμί του υπουργείου Παιδείας.

Στο σημαντικό ζήτημα της ίδρυσης ιδιωτικών ΑΕΙ τοποθετήθηκε με χρησμό. Γι' αυτό και εμείς θεωρούμε ότι η μη ξεκάθαρη τοποθέτηση σ' ένα κρίσιμης σημασίας ζήτημα, σημαίνει αποδοχή της κυβερνητικής πολιτικής, σημαίνει κλείσιμο του ματιού στο να επιτραπεί η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Ο Παπαγιαννάκης τάχθηκε και υπέρ των ρυθμίσεων για τα κολέγια, θεωρώντας ότι η «δικαιη (κατά κανόνα αλλά όχι πάντα) αμφισβήτηση της ποιότητας των “προϊόντων” αυτής της αγοράς δεν αντιμετωπίζεται με αμυντικές διαδικασίες πρόσκαιρης εμπειρίας όπως είναι π.χ. η άρνηση των ισοτιμιών». Στη συνέχεια έθεσε θέμα «αξιολόγησης και πιστοποίησης με ακαδημαϊκά κριτήρια όλων των φορέων που παρέχουν “υπηρεσίες” τριτοβάθμιας εκπαίδευσης», αποδεχόμενος στην ουσία -έστω και με περιεκτικές αυταπατών (ακαδημαϊκά κριτήρια)- την αξιολόγηση των Ιδρυμάτων.

Μίλησε και αυτός για «ευελικία» και «ελευθερία» στην έρευνα, που συχνά στερείται «τα απολύτως αναγκαία μέσα», συμπιεσμένη από «ένα σύστημα κανόνων προκρούστειας ομοιομορφίας».

Προφανώς, ο κ. καθηγητής θέλει να μιλήσει για χρηματοδότηση της έρευνας από τις επιχειρήσεις, το λέει όμως καλύτερα και κομψά και ο νοών νοεΐτω. Άλλωστε, το ΕΜΠ από το οποίο προέρχεται, κάνει χρόνια τώρα χρυσές δουλειές με τις επιχειρήσεις.

Ο Λ. Παπαγιαννάκης αναθέτει τις ευθύνες για το άσυλο στη Σύγκλητο και αφήνει το παράθυρο στο Πρωτανικό Συμβούλιο

να διαχειριστεί «έκτακτες περιπτώσεις», υπό τον όρο ότι η απόφασή του θα επικυρωθεί από τη Σύγκλητο.

Στη συνέχεια αποδέχεται τον τετραετή προγραμματισμό συμπεφωνημένων και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου (αυτοαξιολόγηση και εξωτερική αξιολόγηση).

Αποδέχεται την κατάργηση του ενός και μοναδικού συγγράμματος και την οικονομική ενίσχυση των φοιτητών για αγορά συγγραμμάτων και συμφωνεί ότι υπάρχει θέμα εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας των Ιδρυμάτων, που θα ρυθμίζει τη δομή, τη χρονική διάρκεια, τους κανόνες λειτουργίας κ.λπ. του προπτυχιακού προγράμματος σπουδών.

Προτείνει την προσαρμογή και ένταξη των ΤΕΙ στο πανεπιστημιακό σύστημα (κάθε ΤΕΙ υποχρεούται να συμβληθεί με ένα ΑΕΙ) και την αποσύνδεση του Λυκείου από την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια.

Μιλά και για «ελεύθερη πρόσβαση» των αποφοίτων του Λυκείου στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που όμως δεν αποκλείει εισαγωγικές εξετάσεις για τα Τμήματα υψηλής ζήτησης.

Εν ολίγοις, ο κ. καθηγητής τοιμολογά από παντού. Οσο πατάει η γάτα από την «αριστερά» (π.χ. ελεύθερη πρόσβαση) και πολύ, πάρα πολύ από την κυβερνητική και συστημική αντίληψη.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Μαύρη συμμαχία

«Πραγματοποιήθηκε σήμερα, 22/11/06 συνάντηση των Προέδρων της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ με τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ κ.Γιώργο Παπανδρέου, με θέμα : “Εθνικός κοινωνικός διάλογος για την Παιδεία”.

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ είναι ο πρώτος αρχηγός κόμματος, ο οποίος ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση των δυο τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων προκειμένου να οργανωθεί ένας ανοιχτός κοινωνικός διάλογος για τη συνολική αντιμετώπιση των προβλημάτων της Παιδείας.

Η συνάντηση έγινε σε καλό κλίμα, και κατατέθηκαν απόψεις και προβληματισμοί για όλα τα διαδικαστικά θέματα διαλόγου για την Παιδεία, ώστε σύντομα να γίνουν οι σχετικές διαδικασίες και να ξεκινήσει ο κοινωνικός και πολιτικός διάλογος για το τεράστιο θέμα της Παιδείας».

Αυτό είναι το περιεχόμενο δελτίου Τύπου που εξέδωσε η ΓΣΕΕ την περασμένη Τετάρτη. Για το περιεχόμενο των συνομιλιών με τον Γιωργάκη δεν μας λένε τίποτα. Το αφήνουν σκοπίμως ασαφές. Όμως, πολλές φορές οι παραλείψεις είναι πιο εύγλωττες από τις τοποθετήσεις. Δυο μέρες πριν, στη συνέντευξη των συντονιστών του ΠΑΣΟΚ, ο Γιωργάκης είχε καταστήσει σαφές ότι δεν υπάρχει καμιά περίπτωση το ΠΑΣΟΚ να απαναχωρήσει από τη θέση του για αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος, που θ' ανοίξει το δρόμο στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Τη θέση αυτή επανέλαβε και δημόσια, μια μέρα μετά. Η ΓΣΕΕ έχει εκφράσει σε ανύποπτο χρόνο τη θέλησή της να ιδρύσει ιδιωτικό «μη κερδοσκοπικό» πανεπιστήμιο και έχει ήδη δημιουργήσει το πρόπλασμα του με τη σχολή εργατοπατέρων που λειτουργεί ήδη.

Όπως βλέπουμε, το μαύρο μέτωπο διαμορφώνεται, αλλά κάποιοι στα πανεπιστήμια καθεύδουν.

■ Καιάδας

«Να καταργηθεί η τυραννία των άθλιων μέσων όρων και να πάρουν ανάσα οι δυνάμεις της αριστείας!» Το δήλωσε ένας από τους καθηγητάδες που κουβάλησαν εδώ η Γιαννάκου με τον Βερέμη, για να τους μετατρέψουν σε προπαιγανδιστές του νόμου-πλαϊσίου για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Αμερικανοθερμμένος ο ερίφης, δε μπορεί να σκεφθεί διαφορετικά. «Ο πρώτος τα παίρνει όλα, ο δεύτερος είναι τίποτα». Αυτό είναι το δόγμα που διέπει την αμερικάνικη επικράτεια. Πάντως, μας έκανε εντύπωση που δε ζήτησε την επιστροφή σε τακτικές Καιάδας.

■ Αποκαλυπτήρια

Είναι από τις ελάχιστες φορές που πιστέψαμε αυτόν τον ανεκδιήγητο Βερέμη, τον πρόεδρο του ΕΣΥΠ.

«Αν εξαιρέσεις μερικές δυναμικές μειοψηφίες» -είπε- «δεν βρήκα ούτε έναν βουλευτή του ΠΑΣΟΚ ή της ΝΔ να διαφωνεί σε κατ'ιδίαν συζητήσεις με αυτές τις προτάσεις» (σ.σ. για τα πανεπιστήμια).

Εκείνο που δεν πρόκειται ποτέ να καταλάβει ο Βερέμης (γι' αυτό και συχνά-πυκνά συμπεριφέρεται σαν σεληνιασμένος) είναι ότι αυτές που ονομάζει «δυναμικές μειοψηφίες» είναι το αντίθετο. Γι' αυτό και οι βουλευτές, αλλά λένε όταν συζητούν με τον ίδιο και άλλα λένε δημόσια. Αν επρόκειτο για μειοψηφίες, Βερέμη μου, να είσαι σίγουρος ότι οι πολιτικά κτηνίδες δεν θα κρύβονταν σαν κότες.

KONTRA

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Χρόνια πολλά στην Κατερίνη (όνομα κι αυτό, σαν φαρμακευτική ουσία είναι) που γιορτάζει σήμερα. Αύριο γιορτάζει ο Στέλιος, αλλά ένας που ξέρω είναι αγνώστου διευδύνσεως και αγνώστου ιδεολογίας. Στυλ Ιανός.

* Μόνο ο Βασίλης έμεινε για να ολοκληρωθεί η πλήρης από-ξήρανση της δίκης.

* Χέρι χέρι με τον Καρατζαφέρη και μάνι μάνι με τον Κλαμάνη.

* Σεμνά και τα 'πινα.

* «Η πολιτική μας έχει κάτι από μπριζόλα» δηλώνει ο Σαββόπουλος στην Ελευθεροτυπία. Στην μπριζόλα του που έχει κάτι από πολιτική, δεν αναφέρθηκε.

* Γκελ Γκιούλ, είπε η Αθήνα. Κι ο Γκιούλ έρχεται στον γκιουλ μπαχτσέ της γκιουλ μπαχάρ, σαν μάγος με τα Ντόρα.

Περιμένοντας κάτι ν' αλλάξει

* Τσοχατζόπουλε, μην παθιάζεσαι και πέφτεις με τα μούτρα στους αγώνες. Ξεκουράσου και λίγο κι απόλαυσε την οικογενειακή ζωή, που το ξεκίνημα εις Παρισίους, κόστισε τόσο ακριβά...

* Κι εσείς παιδιά του Περισοού, ωρέ παιδιά καημένα κι ως είστε λερωμένα, γιατί δεν οργανώνετε τίποτα για Κίνα, εν όψει ολυμπιάδας; Μόνο η Κούβα είχε τότε ανάγκη από χέρια εδελοντών;

* «Οι όχλοι δεν θέλουν πια ν' ακούνε λόγια για θεότητες και θρησκείες, οι οποίες ολόκληρους αιώνες τους κυριαρχούσαν. Καμιά όμως εποχή δεν έφτιαξαν τόσους ανδριάντες κι αγάλματα, όσους τους δύο τελευταίους αιώνες» (Gustave le Bon - «Η ψυχολογία των όχλων»).

* Α, ναι, φέτος υπάρχουν και τα μα' (41α) Δημήτρια στη συμβασιλεύουσα. Αντε, κοντεύουμε για τα μη' (48α). Μη άλλο, ούτε Δημήτρια ούτε εξωμήτρια.

* Μικροί λέγαμε γκαγκάν γκαγκάν. Μεγαλώνοντας λέμε Γκαγκάν Γκαγκάν.

* Κάποιοι σχαιδοιάζουν το μέλλον μας. Ασφαλλός.

* Τον Αθηνιότιο 2004, κείνο που τον τρώει κείνο που τον σώζει είναι που ονειρεύεται σαν τον Καραγκιόζη.

* Τι λέτε κι εσείς κύριε προσφυγοπρεσβευτά (γυφτοπρόξε-νε που λέγαμε μικροί, όταν δεν γνωρίζαμε τον ρατσισμό); Πάντως μας κακομαθαίνετε. Και είστε όντως πρέσβυς, επί τιμή. Λόγω...τιμής.

* Τι θα γίνει με τον Σάββα ρεεεεε;

* Χριστόδουλε, δε βαράς το ταβάνι να κάνουν ηουχία κι από πάνω; Να τελειώνει κι αυτή η κωμωδία.

* «Τρελές δίκες Νο 3». Τύφλα να 'χει ο «Γύλος» (Αυλωνίτης) με τη Βουγιουκλάκη κατηγορούμενη ως σωφερίνα.

* «Χόρευε νάιλον υπουργέ σαν караγκιόζης στον μπερντέ». Πάνος Τζαβέλας (εκ των παρελθόντων μαρτύρων στην «Τρελή δίκη Νο 1»).

* Οποιος έδωσε εντολή στους κυνοβουλευτικούς αντιπροσώπους του να αυξήσουν τα όρια συνταξιοδότησης, να μας το πει. Να ξέρουμε και για τι περίπου μιλάμε δηλαδή.

* Όταν λένε χαζο-μάρα, ποια Μάρα εννοούν;

* 423 νέα πλοία ναυπηγούν αυτό τον καιρό - όλα στην πικρή ξενιτιά - με αιματηρές θυσίες κι έλληνες εφοπλιστές (εφ' όπλου). Κι εμείς τα γαϊδούρια, αντί να σπεύσουμε να βοηθήσουμε, όλο διεκδικήσεις και αιτήματα, όλο προσκόμματα στην ανάπτυξη.

* «Αν διώξετε την μαύρη εκκλησία / αν διώξετε του γάμου την κηδεία / αν διώξετε του αίματος τη φάρα / θα 'χετε διώξει την παλιά κατάρα» (William Blake - «Παλιό γνωμικό»).

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Τη Δευτέρα θα συνεδριάσει και πάλι το έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού, που εκδικάζει σε δεύτερο βαθμό την υπόθεση 17N. Όλα πλέον, όμως, θα θυμίζουν μια φάρσα και όχι μια δίκη που κινείται τουλάχιστον στα όρια της τυπικής νομιμότητας και όχι της πολιτικής υπαγόρευσης. Αυτό που καιρό πριν είχαν καταγγείλει συνήγοροι υπεράσπισης, ότι διεξάγεται μια δίκη διεκπεραίωσης, έχει γίνει πλέον ολοφάνερο. Δε χρειαζόμαστε καν την τυπική απόφαση του δικαστηρίου για την εγκυρότητα των προανακριτικών απολογιών ορισμένων κατηγορούμενων, που οι ίδιοι τις αναίρεσαν μόλις ξέφυγαν από τα νύχια της Αντιτρομοκρατικής.

Γιατί αυτή την απόφαση τη γνωρίζουμε και μπορούμε να σας την πούμε: Η απόφαση θα έχει το εξής τραγελαφικό περιεχόμενο: οι «απολογίες» αυτές είναι έγκυρες και δεν αποτελούν προϊόν σωματικών και ψυχολογικών βσανιστηρίων. Το περιεχόμενό τους θα αξιολογηθεί και θα συνεκτιμηθεί μαζί με τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα.

■ Τραγέλαφος σκοπιμότητας

Γιατί χρειάζεται αυτό το δεύτερο σκέλος στην απόφαση; Για τον απλούστατο λόγο ότι και αυτές ακόμα και «ομολογίες» έχουν καταστεί διάτρητες από την αποδεικτική διαδικασία. Δε μπορεί, για παράδειγμα να παρθεί στα σοβαρά η «ομολογία» του Καρατσώλη ότι συμμετείχε σε μια ληστεία, όταν από αδιάφυστα στοιχεία και μάρτυρες αποδεικνύεται ότι την ώρα της ληστείας αυτός έδειχνε ένα οικόπεδο, χιλιόμετρα μακριά, σε πελάτη του μεσιτικού γραφείου στο οποίο εργαζόταν. Δε μπορεί να παρθεί στα σοβαρά η «ομολογία» του Χρ. Ξηρού ότι συμμετείχε στην εισβολή στο ΑΤ Βύρωνα, όταν τουλάχιστον μια ντουζίνα μάρτυρες καταθέτουν ότι την ίδια ώρα γλεντούσε μαζί τους σε ικαριώτικο πανηγύρι. Δε μπορεί να παρθεί στα σοβαρά η «ομολογία» του Δ. Γεωργιάδη, ότι πήρε μέρος στην τοποθέτηση μιας βόμβας, έξι μήνες πριν την κάθοδό του στην Αθήνα και μάλιστα μιας βόμβας την ευθύνη της οποίας δεν ανέλαβε η 17N αλλά άλλη οργάνωση.

Υπάρχουν και άλλα παραδείγματα, τα οποία έχουν καταδειχτεί από το ρεπορτάζ της εφημερίδας μας και δεν οφείλει να τα παραθέσουμε όλα με τη σειρά. Τι θα πουν, επομένως, πώς θα ξεπεράσουν αυτό το σκόπελο; Μάλλον με το πρωτοφανές επιχείρημα που επιστράτευσε κάποια στιγμή η εισαγγελέας διαλεγόμενη με τον Χρ. Ξηρό: «Μπορεί εσείς να τους λέγατε ψέματα!» Δηλαδή, ο Χρ. Ξηρός συνεργαζόταν για να πάρει τα ευεργετήματα του νόμου (κατά την άποψη της εισαγγελέας) και ελεγε ψέματα επιβαρύνοντας και όχι αλαφρύνοντας τον εαυτό του! Το ίδιο και ο Καρατσώλης, το ίδιο και ο Γεωργιάδης. Ενώ ο Τσελέντης και ο Τέλιος, οι αποδεδειγμένα και κατά δήλωσή τους συνεργαζόμενοι, είναι οι μόνοι που έκαναν ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή στις ομολογίες τους φρόντισαν να ελαφρύνουν τον εαυτό τους και να επιβαρύνουν άλλους.

Γ' αυτό μιλάμε για τραγέλαφο. Οποιος προσπαθήσει να παρακολουθήσει τη λογική και τα επιχειρήματα που επιστρατεύονται κινδυνεύει να βρεθεί στο... Δαφνί. Ο Λυκουρέζος, συνήγορος πολιτικής αγωγής, εξαφανισμένος σ' αυτή τη

δίκη μαζί με τα μίντια (θα έρθει μόνο να αγορεύσει), το είχε πει από την αρχή ακόμα της πρώτης δίκης: Τι να τους κάνουμε τους μάρτυρες, τίποτα δεν έχουν να μας πουν. Αυτή είναι μια δίκη ομολογιών και πειστηρίων. Τα πειστήρια, όμως, ακόμα και αν υποθέσουμε ότι είναι όλα γνήσια, δεν οδηγούν στο ποθούμενο αποτέλεσμα. Αποτυπώματα από τις γιάφκες είναι, άρα οχτώ χρόνια φυλακή. Και μάλιστα, όχι για όλους τους κατηγορούμενους, αφού ισοβίτες όπως ο Χρ. Ξηρός και ο Ηρ. Κωστόρης δεν έχουν πειστήρια σε βάρος τους. Τι μένει, λοιπόν; Μένουν οι «ομολογίες». Αυτές που αποσπαστήκαν στην Αντιτρομοκρατική και στη συνέχεια αναίρεθηκαν και καταγγέθηκαν από αυτούς που φέρονται ότι τις έδωσαν. Μ' αυτές και μόνο θα δικάσουν, λοιπόν, ξεπερνώντας με τραγελαφικό τρόπο τις ανπινομίες τους. Προβλέπουμε ότι θα απαλλάξουν κατηγορούμενους από κατηγορίες τις οποίες έχουν «ομολογήσει»!

Ενας στοιχειωδώς λογικός άνθρωπος αναρωτιέται: είναι δυνατόν οι «ομολογίες» αλλού να είναι αληθινές και αλλού ψεύτικες; Και καλά, αν είπε ψέματα ο «ομολογών», σε βάρος του θα το έκανε; Δε θα φρόντιζε να ξαλαφρώσει τον εαυτό του και να επιβαρύνει άλλους; Στο μαγικό κόσμο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», όμως, δε χωράνε η απλή λογική και η κοινή πείρα. Θυσιάζονται στο βωμό της πολιτικής σκοπιμότητας.

Αυτές οι μεγάλες αντινομίες προκάλεσαν και την τελευταία κρίση στη δίκη, που σηματοδοτήθηκε από την αποχώρηση του Χρ. Ξηρού και το διορισμό τριών «επίπλων» (κατά τη δική του έκφραση) που θα παριστάνουν τους δικηγόρους του (ως γνωστόν, μέχρι να βρουν τους τρεις, παρέπεμψαν μισή ντουζίνα δικηγόρους στον εισαγγελέα και το πειθαρχικό του ΔΣΑ, επειδή αρνήθηκαν να συνεργήσουν σ' αυτή τη φάρσα, επικαλούμενοι λόγους συνείδησης και δικηγορικής δεοντολογίας). Το δικαστήριο άντεξε μόλις μια μέρα να ακούει τον Χριστόδουλο να κωνιορτοποιεί την προανακριτική «απολογία» του, αναφερόμενος σε μιά προς μιά στις ενέργειες τις οποίες «ομολογεί» και αποδεικνύοντας ότι αυτό το πράγμα ούτε διήγηση δική του μπορεί να είναι ούτε στα πραγματικά περιστατικά ανταποκρίνεται. Τη δεύτερη μέρα (τι μεσολάβησε άραγε;) του απαγόρευσε να συνεχίσει, δείχνοντάς του έτσι το δρόμο της αποχώρησης (δεν του απέμεινε άλλη διέξοδος).

Υστερα, ακολούθησε η προκλητική απόφαση της εγκώρησης στους διορισμένους δυο εβδομάδων για να μελετήσουν μια δικογραφία περίπου 20.000 σελίδων! Θα ήταν πιο έντιμο να τους πουν «ελάτε αύριο να συνεχίσουμε, έτσι κι αλλιώς διακοσμητική θα είναι η παρουσία σας», παρά αυτό το 15ήμερο της κοροϊδίας.

■ Η καθαρά πολιτική διάσταση της δίκης

Λογικά, σε καμιά βδομάδα θα αρχίσουν οι απολογίες των κατηγορούμενων. Και θ' αρχίσουν με τον Δ. Κουφοντίνας, ο οποίος βέβαια δεν σκοπεύει ν' απολογηθεί, αλλά να κάνει την τελική πολιτική παρέμβασή του στη δίκη. Μια παρέμβαση που αναμένεται με ενδιαφέρον, για δυο λόγους. Πρώτο, επειδή ο Κουφοντίνας με τη στάση του έχει ακυρώσει τον τιμωρητικό χαρακτήρα του ποινικού δικαίου, αφού από την πρώτη στιγμή έχει

καταστήσει σαφές ότι τοποθετείται πολιτικά και μόνο, αδιαφορώντας για την ποινική μεταχείριση που θα του επιφυλάξουν. Δεύτερο, γιατί σ' αυτή την κατ' έφεση δίκη εμπλούτισε την πολιτική του στάση με επιμέρους τοποθετήσεις που λειτουργούν υπερασπιστικά για συγκεκριομένου του.

Σε όλη τη διάρκεια της δίκης, στις σοβαρότερες υποθέσεις, ο Δ. Κουφοντίνας έκανε παρεμβάσεις, με τη μορφή δηλώσεων, με τις οποίες υπερασπίστηκε τις ενέργειες της Οργάνωσής του και ξέσκισε το πέπλο των «αθών θυμάτων». Στάθηκε ιδιαίτερα στις περιπτώσεις μεγολοκαπιταλιστών και στελεχών του αμερικανοβρετανικού στρατιωτικού μηχανισμού, που εκτέλεσε ή προσπάθησε να εκτελέσει η Ε.Ο. 17N. Σ' αυτή τη ρότα ασφαλώς θα κινηθεί και στην τελική του τοποθέτηση. Φέρνοντας σε ακόμα μεγαλύτερη αμηχανία το δικαστήριο.

Γιατί, βέβαια, ουδείς από την έδρα έχει τα κότσια αλλά και τα φόντα να αντιπαρατεθεί σ' αυτό το επίπεδο με τον άνθρωπο που προσωποποιεί τη 17N. Δεν έχουν επιχειρήματα για να αντιπαρατεθούν. Το μόνο που μπορούν να επαναλάβουν είναι εκείνο το θλιβερό ότι ουδείς δικαιούταν να δικάζει. Προφανώς, αυτό το δικαίωμα πρέπει να το έχουν μόνο οι δοτοί δικαστές της αστικής εξουσίας. Το μονοπώλιο της βίας πρέπει να μένει στα χέρια του αστικού κράτους. Ουδείς πρέπει να το αμφισβητεί. Μ' αυτά τα ιδεολογήματα, όμως, δεν πας μακριά και προπαντός δε μπορείς ν' αντιπαρατεθείς μ' έναν άνθρωπο που και πιο μορφωμένος από σένα είναι και προπαντός έχει το δικίο με το μέρος του και οι πράξεις τις οποίες υπερασπίζεται πολιτικά είχαν ευρεία αποδοχή από το λαό.

Ουδείς και ουδεμία (και) από τη σύνθεση του συγκεκριμένου δικαστηρίου δεν είχε το θάρρος να παραδεχτεί ότι δεν δικάζει ένα φαινόμενο του ποινικού δικαίου αλλά ένα φαινόμενο της Ιστορίας. Και να θεωρήσει αυτό το ad hoc δικαστήριο αναρμόδιο, ακόμα και σύμφωνα με το αστικό σύνταγμα που ισχύει στη χώρα μας. Να παραπέμψει την υπόθεση σε Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, που είναι κατά το σύνταγμα αρμόδιο για την εκδίκαση των «πολιτικών αδικημάτων». Αυτό θα είχε οπωσδήποτε ευεργετική επίδραση στις περιπτώσεις των κατηγορούμενων που υπερασπίζονται την αθωότητά τους, όπως έχει γίνει και κατά το παρελθόν σε δίκες προσώπων που κατηγορήθηκαν ως «τρομοκράτες» και τελικά αθωώθηκαν. Θα είχε, όμως, τεράστια συμβολική σημασία και για τον ίδιο τον πολιτικό χαρακτήρα της υπόθεσης. Θα την έπαιρνε από το βόθρο του «κοινού εγκλήματος», στον οποίο προσπάθησαν να τη ρίξουν, και θα την αναβίβαζε στο βόθρο των κοινωνικών και πολιτικών ανταγωνισμών, στο οποίο είναι η θέση της. Και θα επέτρεπε έτσι να φανεί καθαρά από τώρα η προοπτική της πολιτικής λύσης που πρέπει να δοθεί.

Για να λέμε, όμως, και του στραβού το δίκιο, δεν θα 'πρεπε να περιμένουμε από επαγγελματίες δικαστές καριέρας να 'χουν τέτοια κότσια, όταν η κοινωνία, το κίνημα, η Αριστερά έχει εγκαταλείψει αυτή την υπόθεση και δεν ασχολείται μαζί της. Το ελάχιστο που πρέπει να γίνει στις μέρες που έρχονται είναι να γεμίσει ασφυκτικά η δικαστική αίθουσα του Κορυδαλλού, τουλάχιστον τις μέρες των απολογιών των κατηγορούμενων.

Κοροϊδεύουν την εργατική τάξη

Πριν από βδομάδες είχαμε αποκαλύψει δυο κραυγαλέες αντεργατικές διατάξεις στο ασφαλιστικό πολυνομοσχέδιο του Τσιτουριδη. Η μια αφορούσε «μποναμά» στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις μεταποίησης και εμπορίας αγροτικών προϊόντων και τροφίμων, με τη δυνατότητα να ασφαρίζουν εργάτες στον ΟΓΑ αντί το ΙΚΑ (μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες). Η άλλη αφορούσε την επιβολή συμμετοχής του ασφαλισμένου στις δαπάνες προληπτικής ιατρικής.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ήταν ενήμερη γ' αυτά τα δύο ζητήματα, γιατί τα θέσαμε σε συνέντευξη Τύπου της ΓΣΕΕ. Όμως, οι εκπρόσωποι της εμφανίστηκαν στη Βουλή και δεν ανέφεραν λέξη. Ούτε ρωτήθηκαν από κανένα βουλευτή.

Οι δυο αρμόδιες για τα ασφαλιστικά του ΠΑΣΟΚ (Δαμανάκη και Χριστοφιλοπούλου) δεν είπαν λέξη. Το ίδιο και ο εισηγητής του ΚΚΕ Γκατζής (φαίνεται ότι στον Περισσό δεν έχουν ανθρώπους που να εντοπίζουν σοβαρά ζητήματα στα νομοσχέδια). Μόνο ο εισηγητής του ΣΥΝ Λεβέντης αναφέρθηκε και στα δύο ζητήματα, καθώς είχε ενημερωθεί αναλυτικά από εμάς. Όμως, ο ΣΥΝ εξέφρασε τη συμφωνία

του στο να ασφαρίζονται οι αγροεργάτες στον ΟΓΑ, φάρμακα που χρησιμοποιείται και για την ασφάλιση χιλιάδων μεταναστών στον ΟΓΑ αντί του ΙΚΑ και μάλιστα με δικά τους έξοδα.

Ο κουτοπόνηρος Τσιτουρίδης, βλέποντας ότι μόνο ο Λεβέντης αναφέρθηκε στα δύο ζητήματα, δεν έδωσε καμιά απάντηση. Τα έκανε γαργάρα. Αργότερα ζήτησε και το ΠΑΣΟΚ και η Χριστοφιλοπούλου με δήλωσή της αναφέρθηκε στο ζήτημα της συμμετοχής του ασφαλισμένου στην προληπτική ιατρική. Οχι όμως και στο ζήτημα της ασφάλισης εργατών στον ΟΓΑ αντί του ΙΚΑ. Βλέπετε, το δρόμο αυτόν τον πρωτόνοιξε το ΠΑΣΟΚ, με ρύθμιση του Ρέππα του 2002. Αυτό που κάνει ο Τσιτουρίδης είναι να διευρύνει τα όρια της ρύθμισης του ΠΑΣΟΚ. Στο τέλος, έβγαλε και η ΓΣΕΕ μια υποκριτική ανακοίνωση, αλλά μόνο για το θέμα της προληπτικής ιατρικής. Επινξε εντελώς το άλλο σοβαρότατο ζήτημα, ενώ ο πρόεδρός της στη Βουλή δεν είπε τίποτα και για τα δύο. Ο Τσιτουρίδης αναγκάστηκε τότε να πει κάτι παπαριές για συμμετοχή από τους «έχοντες» σε κάποιες μόνο εξετάσεις (το νομοσχέδιο δε λέει τίποτα τέτοιο). Το ζήτημα παραμένει ανοιχτό.

■ Επανάφεραν τη φωτογραφική διάταξη

Την έβγαλαν από το παράθυρο, την έμπασαν ξανά από την πόρτα. Ο λόγος για τη φωτογραφική διάταξη στο νομοσχέδιο για τις συντάξεις του δημοσίου, που πρόβλεπε τη συνταξιοδότηση στα 55 χρόνια και με δύο μόνο έτη συνεχούς ή διακεκομμένης βουλευτικής θητείας, βουλευτών που είναι τυφλοί, παραπληγικοί, πάσχουν από αναιμία, νεφρική ανεπάρκεια και μερικές ακόμη σοβαρές ασθένειες. Μετά το θόρυβο που ξέσπασε, γιατί πρόκειται για φωτογραφική διάταξη που αφορά ελάχιστους βουλευτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, η διάταξη αφαιρέθηκε από το νομοσχέδιο κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Την επανέφερε, όμως, ο Αλογοσκούφης στην Ολομέλεια και ψηφίστηκε από τους βουλευτές της ΝΔ, χωρίς να απασχολήσει άλλο τη δημοσιότητα. Ετσι, έμειναν όλοι ευχαριστημένοι.

■ Φαντάσου τι παίρνουν οι άλλοι

Από μια φαρμακευτική εταιρία (δεν έχει σημασία ποια) έφτασε στην εφημερίδα μας πρόσκληση, για να παρακολουθήσει ο συντάκτης που καλύπτει τα θέματα Υγείας την παρουσίαση ενός νέου προϊόντος. Το φάρμακο θα παρουσιαζόταν σε ημερίδα, στην οποία «ειδικοί επιστήμονες από τη διεθνή και την ελληνική πανεπιστημιακή κοινότητα θα συζητήσουν όλα τα νεότερα για τις πρωτοποριακές θεραπείες». Είναι κοινό μυστικό, βέβαια, ότι οι εταιρίες έχουν μετατρέψει τους ερευνητές και τους πανεπιστημιακούς σε υπαλλήλους τους. Προσέξτε τώρα τι προέβλεπε το «μενού» για τους δημοσιογράφους: Μεταφορά με πούλμαν στο πολυτέλες «Lagonisi Resort», όπου θα γινόταν η ημερίδα - Γεύμα και ελεύθερος χρόνος για spa - Δεξίωση - Γεύμα. Δε χρειάζεται να σας πούμε τίποτ' άλλο. Φανταστείτε τι παίρνουν οι άλλοι.

■ Εκλίσσε το θέμα η ΝΔ Υποκλοπές τέλος

Ενώ εκκρεμούσε το αίτημα βουλευτών όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης να κληθούν να καταθέσουν στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής ο πρώην διοικητής της Αντιτρομοκρατικής Σ. Σύρος και εκπρόσωποι της οικογένειας Τσαλικίδη, η νεοδημοκρατική πλειοψηφία κήρυξε αφηνδιαστικά τη λήξη των εργασιών της Επιτροπής, παρουσιάζοντας και πόρισμα το οποίο αναγνωρίζει ότι η Επιτροπή δε μπορεί να προχωρήσει άλλο και να βρει την αλήθεια.

Διάλεξαν, φυσικά, τη στιγμή. Το θέμα έχει φύγει εντελώς από την επικαιρότητα, ουδείς το συζητά, ουδείς αναζητά ευθύνες. Φυσικά, οι αμερικάνικες υπηρεσίες στις οποίες απευθύνθηκε η Επιτροπή,

την «έγραψαν» κανονικότερα. Απαξίωσαν και να της απαντήσουν. Μπορεί οι βουλευτές της αντιπολίτευσης να ήθελαν να δώσουν κάποια συνέντευξη με καναδυό ακόμα συνεδριάσεις της Επιτροπής, όμως τα κόμματά τους δεν είχαν και καμιά ιδιαίτερη προετοιμία. Εχουν βγάλει τις υποκλοπές από την ατζέντα τους. Γι' αυτό η κυβέρνηση έκρινε ότι δεν θα πλήρωνε κανένα πολιτικό κόστος αν έκλεινε τώρα την υπόθεση και έδωσε σχετική εντολή στους βουλευτές της να την κλείσουν.

Όσο για τη δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης, ούτε αυτή θα βγάλει τίποτα. Ηδη έχει τελεματωθεί και ουδείς στη Vodafone ή την ΚΥΠ ανησυχεί για την εξέλιξη της.

■ Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη Νέος ρωσικός εκβιασμός

Τα χαμόγελα και οι θερμές δηλώσεις για τις σχέσεις των δύο χωρών ανάμεσα στους υπουργούς Εξωτερικών Ρωσίας και Ελλάδας, στη διάρκεια της συνάντησής τους στη Μόσχα, δεν στάθηκαν ικανά να διαλύσουν τα σύννεφα πάνω από την πολύπαθη υπόθεση της κατασκευής του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης. Αυτά τα σύννεφα, άλλωστε, οδήγησαν την Μπακογιάννη στη Μόσχα, στην προσπάθεια να βρεθεί πολιτική λύση εκεί που οι διαπραγματεύσεις σε τεχνικό επίπεδο έχουν οδηγηθεί σε νέο αδιέξοδο.

Οι Ρώσοι, αφού κατοχύρωσαν για λογαριασμό τους το 51% στην κοινοπραξία που θα κατασκευάσει και θα εκμεταλλεύεται τον αγωγό, απαιτούν τώρα από Ελλάδα και Βουλγαρία, που θα μοιράζονταν το 49%, να παραχωρήσουν κομμάτι από τα δι-

κά τους μερίδια στις αμερικάνικων συμφερόντων εταιρίες που εκμεταλλεύονται τα πετρέλαια του Καζαχστάν και που θέλουν να χρησιμοποιήσουν τον αγωγό. Θυμίζουμε ότι η αρχική συμφωνία, πριν από 12 χρόνια, πρόβλεπε τρία ίσα μερίδια για Ρωσία, Ελλάδα και Βουλγαρία.

Πρόκειται για μια κυνική ιμπεριαλιστική πολιτική εκμέρους της Ρωσίας, η οποία αισθάνεται αρκούντως δυνατή για να υπαγορεύει και να εκβιάζει. Οι Ρώσοι δεν παζαρεύουν τη δική τους ηγεμονία στην κοινοπραξία. Το ερώτημα πλέον είναι αν θα υποχωρήσουν για μια ακόμα φορά οι εκπρόσωποι Ελλάδας και Βουλγαρίας ή αν το έργο θα παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες. Πάντως, ο Δεκέμβρης, κατά τον οποίο υποτίθεται ότι θα υπογραφόταν η τελική συμφωνία, έφτασε και λύση δεν έχει βρεθεί. Τζάμπα οι πανηγυρισμοί.

■ Προσωρινά ελεύθερος ο Τζαβέντ Ασλάμ

Προσωρινά ελεύθερος αφέρθηκε ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ. Ήταν τέτοια η κινητοποίηση, ακόμα και πολιτικών του αστικού φάσματος, και ήταν τόσο γερή νομικά η θέση του Ασλάμ, που δε μπορούσε το δικαστήριο να υιοθετήσει την πρόταση του εισαγγελέα που έκρινε τον Ασλάμ «ύποπτο φυγής», επειδή... είναι αλλοδαπός. Ο άνθρωπος ζει τόσα χρόνια στην Ελλάδα, είναι επιχειρηματίας (έχει ανταλλακτήριο συναλλάγματος) και τέθηκε μόνος του στη διάθεση των αρχών. Από πού κι ως πού, λοιπόν, «ύποπτος φυγής»; Όμως, οι δικαστές πήραν την εκδίκησή τους, βάζοντας εγγύηση 30.000 ευρώ και τον πρωτοφανή όρο να παρουσιάζεται μέρα παρά μέρα στο αστυνομικό τμήμα! Ενωείται πως το μέγα θέμα της χορήγησης πολιτικού ασύλου στον Ασλάμ παραμένει ανοιχτό.

Απόγευμα της 17 Νοέμβρη και χτυπάει το τηλέφωνό μου. Μια άγνωστη φωνή μου συστήνεται μπάτσος και μου λέει ότι έχουν μπουζουριάσει τον πιτσιρικά μου, μαζί με άλλους, και τους έχουν στη μπασκιναρία. Για ποιο λόγο; τον ρωτάω. Έκανε κάτι; Κατηγορείται για κάποια πράξη; Οχι, μου απαντάει. Απλώς είναι η μέρα τέτοια... καταλαβαίνετε... Φυσικά και δεν καταλαβαίνω, του λέω. Δηλαδή, βγαίνετε τσάρκα, τσουβαλιάζετε όποιον δε σας αρέσει το σουλούπι και η φάτσα του και μετά μου λέτε να σας καταλάβω; Μου μουρμούρισε κάτι ασειότητες για το «καθήκον των αστυνομικών» και αφού μου υποσχέθηκε ότι σε λίγο θα αφήσουν λύτερο τον πιτσιρικά μου, έληξε το αλισβερίσι μας.

Τέλος πάντων. Πιο εύκολο είναι να συνεννοηθείς με καστανή κασίκα παρά με μπάτσο. Εδώ οι ασφαλίτες τουλούμισαν στο ξύλο τον Κύπριο φοιτητή στη Θεσσαλονίκη και ο εκπρόσωπος Τύπου της ΕΛ.ΑΣ βγήκε να πει ότι «ενδεχομένως να υπήρξε και κάποια υπερβολή, γιατί υπάρχει και μια υπερδιέγερση του θυμικού όταν κάποιος επιχειρεί». Μάλλον ο Πολύδωρας θα έγραφε αυτή την πρόταση και έβαλε το μπάτσο να την απαγγείλει. Σιγά μη καταλάβαινε ο ίδιος τι παπαγάλιζε. Ξέχασε όμως να πει, ότι σ' αυτή την «υπερδιέγερση» συμμετέχουν και τα κατάλληλα ακούσματα.. Όπως έγραψε το Ποντίκι, «ανάμεσα σε άλλα, η μεταφορά των ανδρών των ΜΑΤ με τα λεωφορεία της υπηρεσίας γίνεται με τη μουσική υπόκρουση εμβατηρίων, όπως είναι "Η Πίνδος", "Όλη η δόξα όλη η χάρη", για την ενίσχυση του... φρονήματός τους».

Επειδή όμως εγώ την «υπερδιέγερση του θυμικού» την έχω για ιδιαίτερες προσωπικές μου στιγμές (αλήθεια, θυμικό, συναισθημα δε σημαίνει!), θα προσπαθήσω να κάνω μια υπερδιέγερση του θυμητικού. Σβούριξα τη γκλάβα μου πολλές φορές. Χοροπήδηξα από μέσα ένα σωρό «κατορθώματα» που έχουν κάνει οι μπάτσοι. Από δολοφονίες μέχρι φιλολαμογιές. Όσο και να το πάλεψα, όμως, στον αφρό της σκέψης μου δεν ήρθε ποτέ να έχουν πληρώσει τσεκουράτα το μάρμαρο. Και δε μιλάω μόνο για τις περιπτώσεις που δεν μάδαμε ποτέ ποι οι μπάτσοι έγιναν εν ψυχρώ δολοφόνοι (περιπτώσεις Κανελλοπούλου, Κουμής). Ακόμα και όταν ο μπάτσος δολοφόνος είχε όνομα, όπως στην περίπτωση του Μελίστα, που σκότωσε τον Καλτεζά, κι αυτός την έβγαλε λάδι.

«Κάνουμε ΕΔΕ και αν προκύψουν θα αποδοθούν ευθύνες στα αστυνομικά όργανα», είναι το συνηθισμένο τροπαιό τους. Πιάσ' τ' αυγό και κούρευτο δηλαδή. Καλά, δε σε εις, σε τόσο χαϊβάνια νομίζετε ότι απευθύνεστε; Ποιος δεν ξέρει ότι ΕΔΕ σημαίνει Εχουμε Δίκιο Εμείς; Εδώ αστικές οργανώσεις σαν το «Συνήγορο του Πολίτη» βγαίνουν και καταγγέλλουν ότι: «Μόνο σε 2 από τις 10 καταγγελίες πολιτών επιβάλλονται πειθαρχικές κυρώσεις και πρόστιμα για αυθαιρεσίες αστυνομικών οργάνων. Ακόμη όμως και τότε, οι αστυνομικοί αντιμετωπίζονται "με το γάντι", καθώς η ποινή για βιαιοπραγία σε πολίτη είναι απλώς επίπληξη, ενώ περιπτώσεις ξυλοδαρμών "τιμωρήθηκαν" μόνο με πρόστιμο 40 ή 60 ευρώ». Παρόμοιο είναι και το προχθεσινό δημοσίευμα των «Νέων»: «60 ευρώ κοστολογεί η Ελληνική Αστυνομία τον άγριο ξυλοδαρμό πολιτών από "όργανα της τάξης", ενώ με 90 ευρώ "τιμωρεί" τον αστυνομικό που άφησε παράλυτο για όλη του τη ζωή έναν 16χρονο. Οι δεκάδες ΕΔΕ που διενεργεί η Αστυνομία με την κατηγορία της αστυνομικής βίας στις περισσότερες περιπτώσεις αποδεικνύονται απλώς χρονοβόρες διαδικασίες. Οκτώ στις δέκα καταλήγουν με την ένδειξη "δεν προέκυψαν ευθύνες στελεχών" και οι υποθέσεις αρχαιοθετούνται».

Τέσπα. Αν τυχόν κανένας έχει όρεξη και Ιντερνέτ, μπορεί να δει αναλυτικά τι αποτέλεσμα είχαν όλες οι λεγόμενες ΕΔΕ που έγιναν σε βάρος μπάτσων σε μια έρευνα που έχει κάνει ο «Ιός» της «Ελευθεροτυπίας»: <http://www.iospress.gr/ios2006/ios20060409.htm>

Ασχετο. Θυμάμαι πριν καναδυό δεκαετίες μια ιστορία που μου έλεγαν σύντροφοι. Σε μια επαρχιακή πόλη υπήρχε ένας μπάτσος που την είχε δει ο «γαμάω και δέρνω». Ξυπνάει ένα πρωί και βλέπει στο αυτοκίνητό του γραμμένο με σπρέι «Είμαι μαλάκας μπάτσος, Φτύστε με». Μετά απ' αυτό του καθιερώθηκε το καλλιτεχνικό ο «Ροχάλας». Σε κάποιους μπάτσους τύπου Μπαλάσκα τι παρατσούκλι πρέπει να δώσουμε;

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@ekseggersi.gr

Δε θα σε αγαπήσουν ποτέ, κ. Θεμιστοκλή Νικολαΐδη, γιατί λάτρευαν το Ντέμη

Η στήλη αυτή τη βδομάδα έχει πολύ καλή διάθεση, όπως κάθε φθινοπωρινή βδομάδα που έχουμε αγώνες για το Champions League. Οσοι γνωρίζουν τις οπαδικές προτιμήσεις μας μπορούν πολύ εύκολα να καταλάβουν το λόγο. Champions League το φθινόπωρο σημαίνει συμμετοχή του Ολυμπιακού και συνεπώς γκολ και θέαμα για όλους τους ποδοσφαιρόφιλους. Μπορεί σαν Ελληνες να στεναχωριόμαστε που ο πρωταθλητής της χώρας δεν καταφέρνει να πάρει το επιθυμητό αποτέλεσμα, όμως δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι το ποδόσφαιρο είναι απλά και μόνο ένα παιχνίδι και γι' αυτό θα πρέπει πρώτα να μας ενδιαφέρει το θέαμα και μετά το αποτέλεσμα.

Με το Champions League θα ασχοληθούμε σήμερα. Μια νίκη και μια ήττα πέτυχαν οι ελληνικές ομάδες και το ενδιαφέρον μεταφέρεται στην τελευταία αγωνιστική της φάσης των ομίλων, όπου θα ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Ας ξεκινήσουμε με τα δυο σάρεστα και την ήττα του Ολυμπιακού στην Ισπανία από τη Βαλένθια. Σε ένα ακόμη εκτός έδρας ευρωπαϊκό παιχνίδι οι ερυθρόλευκοι δεν κατάφεραν να κερδίσουν, ούτε καν να πάρουν το βαθμό της ισοπαλίας, και αυτό σε συνδυασμό με τη νίκη της Σαχτάρ επί της Ρόμα κάνει μονόδρομο τη νίκη στον τελευταίο αγώνα με τους Ρώσους (το γεγονός ότι ο αγώνας γίνεται στο Καραϊσκάκη για τον φετινό Ολυμπιακό είναι μειονέκτημα) για να πάρουν την τρίτη θέση και να συνεχίσουν στο κύπελλο ΟΥΕΦΑ. Κόντρα στη Βαλένθια οι ερυθρόλευκοί έβγαλαν και πάλι το άσχημο πρόσωπό τους, αφού σε καμία περίπτωση δεν έδειξαν ότι μπορούν να διεκδικήσουν τη νίκη. Για μια ακόμη φορά δεν είχαν αγωνιστικό προσανατολισμό και οι δυο-τρεις ευκαιρίες για γκολ που δημιούργησαν στην αρχή του παιχνιδιού ήταν αποτέλεσμα της κλάσης του Ριβάλντο και όχι συνολικής προσπάθειάς.

Η ευρωπαϊκή πορεία του Ολυμπιακού ξεκίνησε και φέτος με πολλά όνειρα αλλά τείνει να εξελιχθεί σε εφιάλη, ιδιαίτερα αν δε συνεχίσει η ομάδα στο ΟΥΕΦΑ. Το κλίμα είναι πολύ άσχημο για τον Σόλιντ, αφού η ευρωπαϊκή πορεία των ερυθρόλευκων τα δυο τελευταία χρόνια είναι απογοητευτική, και αν αυτό συνδυαστεί με τα άσχημα αποτελέσματα και στο ελληνικό πρωτάθλημα καταλαβαίνουμε ότι η θέση του είναι πολύ δύσκολη και το ενδεχόμενο να μη κάνει Χριστούγεννα στο λιμάνι συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες. Το άσχημο κλίμα ενισχύεται και από τη στάση που τηρεί ο Κόκκαλης, ο οποίος από την μια αφήνει να διαρρεύσουν δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία είναι δυσαρεστημένος από τον Σόλιντ και από την άλλη επίσημα τον στηρίζει. Ανεξάρτητα από τις προθέσεις του προέδρου, είναι σίγουρο ότι αν οι ερυθρό-

λευκοί δε συνεχίσουν ούτε στο ΟΥΕΦΑ, γεγονός που θα μας στεναχωρήσει αφάνταστα, αφού μια ελληνική ομάδα δε θα προχωρήσει στην Ευρώπη (μην επιμένετε, δεν ορκίζομαι ότι θα στεναχωρηθώ), οι εξελίξεις στο λιμάνι θα είναι ραγδαίες.

Αν οι οπαδοί του Ολυμπιακού βρίσκονται στο ναδίρ, οι οπαδοί της ΑΕΚ βρίσκονται στο ζενίθ, μετά τις δυο συνεχόμενες νίκες που πέτυχε η ομάδα τους στο ΟΑΚΑ, με τις οποίες έχει εξασφαλίσει τη συμμετοχή της στο ΟΥΕΦΑ, ενώ η πρόκρισή της στην επόμενη φάση του Champions League είναι στο χέρι της, αφού με νίκη στο Βελγιο κόντρα στην Αντερλεχτ θα παραμείνει στην 2η θέση του ομίλου ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα του αγώνα Μίλαν - Λιλ. Για το παιχνίδι της ΑΕΚ κόντρα στη Μίλαν και τη μεγάλη νίκη των κιτρινόμαυρων δεν έχουμε να πούμε πολλά, αφού το παιχνίδι είχε ελάχιστα ποιοτικά στοιχεία. Η ΑΕΚ στάθηκε τυχερή στο πρώτο τέταρτο, όταν ο Σορεντίνο με καταπληκτικές αποκρούσεις κράτησε το μηδέν, κατάφερε να πετύχει το γκολ στη μοναδική επίθεση που έκανε, με το αριστοτεχνικό φάουλ του Σέζαρ, και στη συνέχεια κατάφερε να ρίξει και να ελέγξει τον ρυθμό του αγώνα, ελαχιστοποιώντας τους κινδύνους.

Σε αντίθεση με τον Ολυμπιακό, η ΑΕΚ έχει ένα σαφή αγωνιστικό προσανατολισμό, που της επιτρέπει να παίρνει αποτελέσματα εκμεταλλευόμενη στο έπακρο τα λάθη και τις αδυναμίες των αντιπάλων της. Στο συγκεκριμένο αγώνα εκμεταλλεύτηκε την κακή αγωνιστική και κυρίως την κακή ψυχολογική κατάσταση που βρίσκονται οι παίκτες της ιταλικής ομάδας, αφού τα άσχημα αποτελέσματα στο πρωτάθλημα της χώρας τους, σε συνδυασμό με τους μείον επτά βαθμούς της ποινης για το σκάνδαλο των στημένων αγώνων, κάνουν από πολύ δύσκολη έως αδύνατη ακόμη και την συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις τις επόμενες χρονιάς. Η φετινή χρονιά μοιάζει να είναι εντελώς χαμένη για τους rossoneri και αυτό έχει επηρεάσει τους παίκτες, αρκετοί από τους οποίους είναι σε ηλικία συνταξιοδότησης και απ' ότι δείχνουν τα πράγματα θα αποστρατευτούν όχι με τον καλύτερο τρόπο.

Είναι σίγουρο ότι κανέναν οπαδό της ΑΕΚ δεν ενδιαφέρει το πώς έφτασε η ομάδα του στην νίκη, αλλά αυτή καθεαυτή η νίκη, που δίνει τη δυνατότητα πρόκρισης και ελπίδες για ακόμη μεγαλύτερες νίκες. Δεν θέλω να χαλάσω το κλίμα ευφορίας που υπάρχει στο κιτρινόμαυρο στρατόπεδο και πολύ καλά κάνουν διοίκηση, παίκτες, προπονητής και οπαδοί που γιορτάζουν. Όμως δε μπορούμε να μην κάνουμε κάποιο σχόλιο για τα δημοσιεύματα του Τύπου την επταύριο της νίκης, σύμφωνα με

τα οποία η ΑΕΚ «πάτησε» τη Μίλαν, «καθήλωσε» τους Ιταλούς, μάγεψε την Ευρώπη και άλλα συμπαιθικά που δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Η ΑΕΚ έπαιξε όπως έπρεπε να παίξει κόντρα σε μια καλύτερη ομάδα, εκμεταλλεύτηκε τη ροή του αγώνα και καθοδηγούμενη σωστά από τον προπονητή της έφτασε σε μια μεγάλη νίκη και τίποτε περισσότερο. Οσοι είδαμε τον αγώνα βλέπαμε την ΑΕΚ να παίζει στα όρια της κόντρα σε μια Μίλαν που φαχνόταν αγωνιστικά και υπήρχε ανά πάσα στιγμή ο φόβος ότι μπορεί να γίνει μια προσωπική ενέργεια και να αλλάξει το αποτέλεσμα. Η προσπάθεια των παιχτών της ΑΕΚ ήταν ηρωική αλλά δεν έπειθαν ότι ελέγχουν και καθορίζουν τους όρους του παιχνιδιού.

Αυτό που είδαμε, όπως καταλαβαίνετε σύντροφοι αναγνώστες, απέχει πολύ από αυτό που διαβάσαμε την επόμενη μέρα. Αυτό όμως που θα πρέπει να σχολιαστεί είναι το γεγονός ότι μετά το σφύριγμα της λήξης του αγώνα ο πρόεδρος της ΑΕΚ κ. Θεμιστοκλής Νικολαΐδης, δακρυσμένος από χαρά, είπε σε συνεργάτη του τη φράση: «Ελπίζω τώρα να με αγαπήσουν», εννοώντας ότι μετά απ' αυτή τη νίκη οι οργανωμένοι οπαδοί της ομάδας θα ξεχάσουν την κόντρα μαζί του και θα αποκατασταθούν οι σχέσεις που είχαν στο παρελθόν. Το γεγονός ότι το «ξέσπασμα» του προέδρου έγινε μετά από μια τόσο σημαντική νίκη δείχνει δυο στοιχεία. Πρώτον ότι δεν έχει καταφέρει να «απογαλακτιστεί» από την ψυχολογία του οργανωμένου οπαδού που είχε σαν παίχτη και που εξαιτίας αυτής είχε τόσο στενό δεσμό με την Original και δεύτερο ότι σαν καπιταλιστής που διοικεί την ομάδα βλέπει ότι η παντοδυναμία του αμφισβητείται μόνο από τους οπαδούς της. Τα δυο στοιχεία είναι επί της ουσίας οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Ο Νικολαΐδης αποφάσισε να αναλάβει τη διοίκηση της ΑΕΚ σε μια πολύ δύσκολη περίοδο για την ομάδα και τότε είχε την αμέριστη υποστήριξη των οπαδών της ΑΕΚ που τον έβλεπαν σαν σωτήρα. Είχαμε γράψει τότε ότι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα βρεθεί αντιμέτωπος με αυτούς, γιατί τα συμφέροντα του καπιταλιστή-ιδιοκτήτη μιας ομάδας είναι διαφορετικά από αυτά του οπαδού της.

Σήμερα ο Νικολαΐδης βιώνει αυτή την αντίφαση. Δεν έχει καταφέρει να «σκοτώσει» μέσα του τον οπαδό της ΑΕΚ (αυτό φαίνεται από τον τρόπο που πανηγυρίζει όταν κερδίζει η ομάδα ή από τις αντιδράσεις του όταν αυτή χάνει) και γι' αυτό αισθάνθηκε την ανάγκη μια τόσο μεγάλη νίκη να την πανηγυρίσει μαζί με την Original, με την οποία όμως αυτή τη χρονική περίοδο βρίσκεται σε μεγάλη

κόντρα. Από την άλλη, σαν καπιταλιστής, θα προσπαθήσει τις επιτυχίες που έχει αυτή τη χρονική περίοδο η ομάδα να τις εκμεταλλευτεί για να κερδίσει τη διαμάχη που έχει με τους οργανωμένους οπαδούς, οι οποίοι αμφισβητούν την παντοδυναμία του. Με αφορμή αυτό το ξέσπασμα, το σχόλιο της στήλης αποτυπώνεται στον τίτλο της. Ο χρόνος δε γυρίζει πίσω, ούτε στο μέλλον ο Νικολαΐδης θα μπορέσει να ξαναγίνει παίχτης. Η όποια σχέση έχει με την ΑΕΚ θα είναι σε διοικητικό επίπεδο, γεγονός που θα τον απομακρύνει συνεχώς από τον παλιό και αγαπημένο Ντέμη. Οσο περνάει ο χρόνος η ιδιότητα του οπαδού θα ξεθωριάζει και θα υπάρχει σαν ανάμνηση γι' αυτόν και σαν πικρία για τους οργανωμένους οπαδούς της ΑΕΚ.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Νέο επεισόδιο στο σίριαλ για το γήπεδο του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό. Με δηλώσεις του ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γιώργος Σουφλιάς άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να μην έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες για το νέο γήπεδο μέσα στο 2008, όπως προβλέπεται στην αρχική συμφωνία του Παναθηναϊκού με το Δήμο Αθηναίων, αφού τα έργα υποδομής και προπαρασκευαστικά που προβλέπονται σ' αυτή, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του, δε θα έχουν ολοκληρωθεί. Μάλιστα, «έριξε» το γάντι στην διοίκηση των πρασίνων, αναφέροντας ότι αν είχε επιλέξει να κάνει το γήπεδο στο Ελληνικό όλα θα ήταν δρομολογημένα και οι εργασίες θα είχαν ήδη ξεκινήσει. Για όσους δεν θυμούνται, γύρω από το γήπεδο παίχτηκε ένα σκληρό παιχνίδι ανάμεσα στη Ντόρα Μπακογιάννη (δήμαρχος Αθηναίων) και στον Σουφλιά (υπουργός ΠΕΧΩΔΕ), αφού η τελική επιλογή θα καθόριζε και αυτόν που θα διαχειριζόταν τα φράγκα που θα τζογάρονταν για την κατασκευή του. Ο Σουφλιάς έχασε τότε την μάχη και τώρα παίρνει την εκδίκησή του, φροντίζοντας παράλληλα να προλάβει αντιδράσεις για την καθυστέρηση του έργου. Η χρηματοδότηση των έργων υποδομής που συμπεριλαμβάνονται στη σχετική συμφωνία θα πρέπει να γίνει από τα κονδύλια για το Δ' ΚΠΣ και το πιθανότερο είναι να καθυστερήσει, με απρόβλεπτες συνέπειες για το έργο. Φορτώνει ο Σαρακατσάνος την ευθύνη στη διοίκηση των πρασίνων και καθαρίζει πρόβλημα θα μπορεί να πει ότι αυτός είχε προειδοποιήσει πριν από αρκετό καιρό. Η εκδίκαση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο και ο Σουφλιάς αρχίζει να κάνει από τώρα όρεξη.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΜΑΡΤΙΝ ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ

Ο πληροφοριοδότης

Ο Μάρτιν Σκορτσέζε παίρνει το σενάριο μιας παλιάς ταινίας από τον Χονγκ Κονγκ, με τίτλο «Internal Affairs», και δημιουργεί την πιο ενδιαφέρουσα αστυνομική ταινία που έχουμε δει τα τελευταία χρόνια. Μια ταινία γεμάτη δράση και ανατροπές, που στηρίζεται σε τέσσερις αξιόλογους ηθοποιούς. Ο Τζακ Νίκολσον υποδύεται έναν Ιρλανδό γκάνγκοτερ που τοποθετεί έναν έμπιστό του (Ματ Ντέιμον) στα υψηλά κλιμάκια της αστυνομίας της Μασαχουσέτης. Η τελευταία από τη δική της πλευρά βάζει ένα πληροφοριοδότη (Λεονάρντο Ντι Κάπριο) στην οργάνωση του γκάνγκοτερ. Η σύγκρουση των δύο δε θ' αργήσει να έρθει.

Εννοείται ότι η αξία αυτής της ταινίας δε βρίσκεται ούτε στην πλοκή της ούτε στους ηθοποιούς. Βρίσκεται κυρίως στην ιδέα για το πόσο δυσδιάκριτα είναι τα όρια ανάμεσα στο οργανωμένο έγκλημα και την αστυνομική δραστηριότητα. Είναι χαρακτηριστική η ατάκα που εκστομίζει κάποιος στιγμή ο αρχιγκάνγκοτερ: Για ν' ανέβεις ψηλά σ' αυτή τη γη πρέπει να κρατάς πιστόλι. Κι όταν κρατάς πιστόλι δεν έχει καμιά σημασία αν είσαι στη Μαφία ή στην Αστυνομία. Είναι μάλλον βέβαιο ότι το «The departed» ελάχιστα πρέπει να θυμίζει την αρχική ασιατική ταινία. Ο Σκορτσέζε έβαλε τη δική του σφραγίδα σε αυτό το ριμέικ, δημιουργώντας ένα αστυνομικό θρίλερ αξιώσεων.

■ ΜΙΣΕΛ ΓΚΟΝΤΡΙ

Σε είδα στ' όνειρό μου

Ένας νεαρός που εγκαθίσταται στη Γαλλία προερχόμενος από το Μεξικό αντιμετωπίζει τα επαγγελματικά και αισθηματικά προβλήματα της νέας του ζωής, ζώντας μια δεύτερη ζωή στα όνειρα, τις φαντασιώσεις και τις ονειροπολήσεις του. Ο σκηνοθέτης του «Η αιώνια λιακάδα ενός καθαρού μυαλού» ευτυχώς να έχει τον πολλά υποσχόμενο Γκάελ Γκαρσία Μπερνάλ σαν πρωταγωνιστή και δημιουργεί μια ακόμα ιδιόρρυθμη όσο και ενδιαφέρουσα από σκηνοθετική άποψη ταινία που ασφαλώς δε θα περάσει απαρατήρητη.

Ελένη Σταματίου

Τι τα θέλουνε τα ΜΑΤ αφού έχουνε τα ΚΝΑΤ (Αραγε τα ΚΝΑΤ σιτίζονται εις το πρυτανείον;) Πάντως για τον Περισσό οι μπάτσοι είναι εργαζόμενοι Βία στη βία της εξουσίας! Και ξανά: Μπάτσοι-γουρούνια-δολοφόνοι Ασφάλεια = ασφ-αλητεία

◆ Στεγαστικό δάνειο «ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙ»: 1ο εξάμηνο: ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙ, 2ο εξάμηνο: Μ' ΑΝΗΚΕΙ...

◆ Αφού το Τεχνικό Επιμελητήριο (Τ.Ε.Ε.) είναι θεσμός, ποιός ο λόγος να παίρνει κανείς μέρος στις διαδικασίες του;

◆ Όπως επίσης και τα Υπηρεσιακά Δευτεροβάθμια (ΚΥΣΔΕ) όπου κοκορεύονται οι Παρεμβάσεις επειδή παρουσιάζουν άνοδο.

◆ Διαβάζοντας στο ΠΡΙΝ την εκτίμηση για τα γεγονότα στο ΙΝΕ της ΓΣΕΕ διακρίναμε καθαρά την «αστυνομική αντίληψη της ιστορίας» (η επιρροή του Περισσού καλά κρατεί). Μάλιστα γράφει (φ. 19-11-06) ότι ο «αστυνομικός που ξυλοκοπήθηκε περνούσε τυχαία την ώρα που αυτοί αποχωρούσαν» (διαπίστωση που μόνο η ίδια η αστυνομία έκανε...).

◆ Στο 801ο φύλλο του ΠΡΙΝ έχουμε και λέμε (σ. 11): «Δάσκαλοι: αναπλήρωση ή επιστράτευση» (τίπλος) και παρακάτω: «Τα μέτρα αυτά είναι ανεφάρμοστα, αντιμετωπίζουν το ζήτημα μπακαλίστικα, με λογιστικό και όχι ουσιαστικό τρόπο». Ηπιοί τόνοι από αυτούς που γύρισαν στα σχολεία με την ουρά ανάμεσα στα σκέλια. «Το Υπουργείο δεν χρησιμοποιεί τις ώρες της ευελικτης ζώνης» (δηλαδή να στην αναπλήρωση...). (Απλώς να θυμίσουμε την μεγάλη καθηγητική απεργία του '97, όπου ενώ ήταν ακόμη ζεστή -στη λήξη- ο Θ. Βουρεκάς πρότεινε τρόπους «αναπλήρωσης των χαμένων ωρών» με άρθρο του στο ΠΡΙΝ. Δοξάστε τους!).

◆ Και κάτι για να γελάσουμε: «Εκλογές ΚΥΣΠΕ - Οι δάσκαλοι ψήφισαν απεργία» (ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ), 8-11-06).

Στο μήνυμα της Κ.Ε. του Περισσού για τα 88 χρόνια από την ίδρυση (εδώ μας τα μπερδέουν) του ΚΚΕ (ή του Περισσού) αναφέρεται: «για να διαμορφωθεί ο διακριτός κομμουνιστικός πόλος που θα δώσει ώθηση στο παγκόσμιο αντικαπιταλιστικό κίνημα». Με άλλα λόγια ο «κομμουνιστικός πόλος» είναι μη διακριτός (έως ανύπαρκτος)...

◆ Κάπου να φυλάμε τη «Διαθήκη» του Μιχάλη Κατσαρού.

Και στις καινούργιες οδηγίες για τα αεροπορικά ταξίδια προσαρμόζομαστε.

Καιροί που είναι.

◆ Όσο μπορείς/ κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή/ σου όπως την θέλεις/ τούτο προσπάθησε τουλάχιστον/ όσο μπορείς: μην την ξευτελίζεις/ μες την πολλή συνάφεια του κόσμου,/ μες τες πολλές κινήσεις κι ομιλίες/ Μην την ξευτελίζεις πιαίνοντάς την/ γυρίζοντας συχνά κι εκθέτοντάς την,/ στον σχέσεων και των συναναστροφών/ την καθημερινήν ανοησία,/ ως που να γίνει σα μια ξένη φορτική (Κ. Καβάφης - «Στους επιδοξους μνηστήρες»).

◆ «Ας μη ξεχνάμε ότι μπορούμε να κάνουμε πολλά για να συμβάλουμε στην πλατιά ενεργοποίηση των εργατών, δε μπορούμε όμως εμείς αποκλειστικά να δημιουργήσουμε αυτή την κίνηση» (Α. Καραμπούκης, ΚΟΝΤΡΑ, 18-11-06). Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν.

◆ «Ελα μαζί μας στην πρώτη γραμμή του αγώνα» (τώρα που δεν γίνονται απεργίες). «Οργανώσου στην ΚΝΕ» (για να μη μάθεις αυτά που ο κόσμος τάχει τούμπανο κι η ΚΝΕ κρυφό καμάρι).

◆ Το βλέμμα του Βλέμμα - όταν λέει ψέμα (πήρε η ΦΑΓΕ

τον ΕΦΕΤ - οι δυο τους επαρθήκαν).

◆ Χαμάς - Φατάχ - πάλι αχ και βαχ!

◆ «Στο κεφάλι! Στο κεφάλι βαράτε!» ΓαλονοΜΑΤατζής (17-11-06).

◆ Τώρα στη Φαλούτζα - ξανατραβών την πούτζα!

◆ Κρατάμε δυο ταινίες από το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης: Το «Πέρασμα» του Δημήτρη Σταύρακα και την «Ψυχή στο Στόμα» του Γιάννη Οικονομίδη.

◆ Παρασημοφορήθηκαν - στην Ολλανδία- οι Ολλανδοί κυανόκρανοι για την ΤΟΟΟΣΗ προστασία που προσέφεραν στους άμαχους της Σρεμπρένιτσα τον Ιούλη του 1995 (έτσι γράφεται η Ιστορία...).

◆ Ο Τζ. Χέντριξ θάθελε να είναι ο νταβατζής της Καίτης Γκρέυ (σύμφωνα με την αυτοβιογραφία της ίδιας).

◆ «Ολιγοθεματικά δελτία ειδήσεων και ενημερωτικές εκπομπές, με ατελειωτους μονολόγους των υψηλά αμειβομένων παραθυρόβιων» (Σωτ. Μανιάτης στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 17-11-06). Ταμάμ!

◆ 12 Νοέμβρη 2005 είχε γίνει

το «Πανελλαδικό Συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ» όπου σύμφωνα με τον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ της επόμενης μέρας «ήταν χιλιάδες και αποφασισμένοι». Ε, και, τι έγινε;

◆ Δύο «μούφες» κοντά-κοντά: η ρηγίλοκατάληψη από τους μπάτσους και η «απελευθέρωση» του προέδρου της Ομ. Οικοδόμων Πάσσυλα από ΠΑΜΙΤΕΣ (χωρίς ν'ανοίξει ρουθούνι και αφού πρώτα πλήρωσε το πρόστιμο). Εν τω μεταξύ, στα γιαπιά η Ελλάδα αναστενάζει...

◆ «Ελπιδοφόρα τάση αριστερής αναζήτησης» διαβάζει στα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών (δημοτικών-νομαρχιακών) η εφημερίδα «ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ», τ. 10, Νοέμβρης 2006. Τι κι αν έφυγαν απ' το ΝΑΡ - σ' αυτό είναι κολημένοι...

◆ Ψόφησε κι ο Φρίντμαν, δηλαδή.

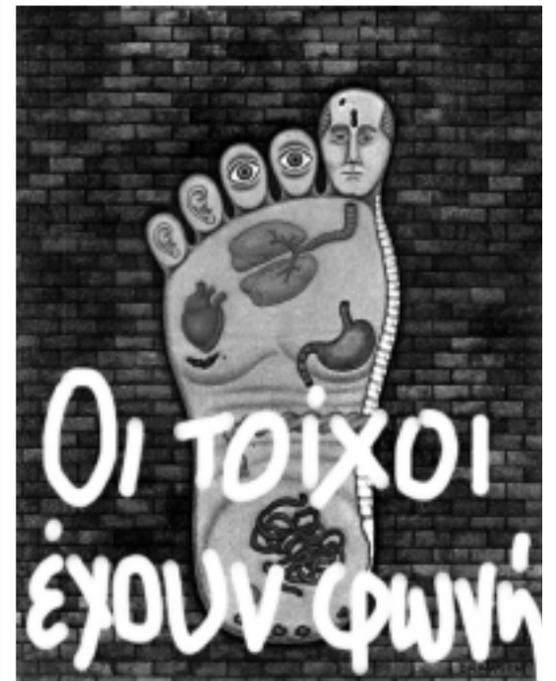
◆ «Όλοι τα παίρνουνε» τραγουδάει ο Ζούγκλας στον «Κίτρινο Τύπο» του. (Εμείς θυμάμαστε τη δήλωση του Λάτση: «Όλοι τα παίρνουνε από μένα» και περιμένουμε (;) ακόμα τη διάψυσή της...).

◆ Φαντασιομαλακίες του GUARDIAN: Το 2056 θα διαβάζουμε τις σκέψεις των ζώων (επιτέλους! μπάτσοι σας καταλάβαμε!), οι αιωνόβιοι θα σφύζουν από ζωή (εάν ζουν, βεβαίως, βεβαίως), θα υπάρχουν αποικίες στο Διάστημα (δεν το πιστεύω, άει στο διά...στημα) και θα ξεφυλλίζουμε ηλεκτρονικά βιβλία (όλα αυτά με πλήρη καπιταλισμό -καραγούδα!). Μας θύμισε κείνο το παλιό τραγουδάκι του Κώστα Τουρνά «Το 2009».

◆ Για «μόδα καταλήψεων» και «παραιομιά (που) έχει κοινωνικά νομιμοποιηθεί» κραυγάζει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17-11-06 (τσούζει, ε;) στο ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ. (Και οι πραιτόρες ανέλαβαν σε 2 πόλεις Αθήνα-Θεσσαλονίκη την ίδια μέρα). Όπως όμως είχε πει πολύ παλιότερα ο Ευάγγελος (ο Αβέρωφ) «πάσσαλος πασσάλω εκκρούεται»...

◆ Ανοίξε μια τρύπα στο κεφάλι του μπάτσου - βοήθα την αποχέτευση της χώρας σου.

Βασίλης

◆ Κάνετε μπουρδέλο όλη τη χώρα, λύση τώρα (σύνθημα συμβασιούχων)

Δεν είναι σωστό να βρίζετε. Θα διαμαρτυρηθούν οι... οίκοι ανοχής. Και θα 'χουν απόλυτο δίκιο. Γιατί, θα σου πουν, εμείς ένα μεροκαματάκι βγάζουμε. Με κόπους και θυσίες. Μας συγκρίνετε με τους καρχαρίες; Με τα πιράνχας; Με τα τρωκτικά; Πάντως, εδώ που τα λέμε, είτε μπουρδέλο, είτε Ελλαδίτσα, είτε Ελλαδάρα, η χώρα πάει σταθερά στην ίδια ρότα. Οι πλούσιοι πλουσιότεροι κι οι φτωχοί φτωχότεροι. Αν λοιπόν δουλεύει το μαγαζί και βγάζει όλο και περισσότερα φράγκα, στους ιδιοκτήτες καρφί δεν καίγεται για το πως θα το λύσει πάνω στα νεύρα του το υπηρετικό προσωπικό. Οι θαμώνες και το προσωπικό έχουν το πρόβλημα. Ιδίως όταν ψάχνουν για καλό ιδιοκτήτη. Για καλό διαχειριστή.

◆ Στον δρόμο του αγώνα, βαδίζουμε ξανά, Vencere-mos (Νεολαία ΣΥΝ)

Αφού βαδίσατε ξανά, καιρός είναι να ξεκουραστείτε λιγάκι. Να ασχοληθείτε με τα άλλα ενδιαφέροντά σας. Μέχρι τα Χριστούγεννα εκλογές δε φαίνονται, οπότε venceremos. Μετά, όλο και κάτι θα γίνει, άρθρο 16, σκληρές απεργίες της ΓΣΕΕ, μπορεί και εκλογές την άνοιξη. Λέτε, πω, πω... Πάνω στην εξεταστική. Κούραση, πολλή κούραση. Αλλά μετά έρχεται το καλοκαίρι. Ο,τι και να γίνει... παραλία. Όπως έγινε και φέτος με τις καταλήψεις στα Πανεπιστήμια. Που ορισμένοι ήθελαν να τις συνεχίσουν καλοκαιριάτικα. Αλλά οι σύντροφοι των ΕΑΑΚ βράχοι. Το καλοκαίρι είναι για παραλίες. Venceremos. Έτσι είναι η σωστή Αριστερά. Το μεγαλύτερο διάστημα ξαποσταίνει και μετά στον αγώνα ξανά.

◆ Η εξέγερση του Πολυτεχνείου ζει μέσα στους αγώνες για την ανατροπή του νεοφιλελευθερισμού (ΔΕΑ)

Άλλο Νεολαία Συνασπισμού, άλλο ΔΕΑ. Η ΔΕΑ είναι πρωτοποριακή Οργάνωση. Με ανοιχτό πνεύμα. Γι' αυτό δεν έχει κανένα πρόβλημα να υιοθετεί σωστές πολιτικές επεξεργασίες, σωστές στρατηγικές. Δύο σελίδες προκήρυξη για το Πολυτεχνείο, ούτε για δείγμα η λέξη καπιταλισμός. Τόσο πείσμα στις σωστές επεξεργασίες. Αξιοθαύμαστη σταθερότητα στη στρατηγική. Ζηλευτή μαχητικότητα στο ρόλο τον οποίο έχει αναλάβει. Του μαϊντανού.

◆ Το lifestyle είναι μαγικό, από μηδενικό σε κά-νει νούμερο (Stencil)

Αυτόνομο το συνθηματάκι. Και κανένας συνειρμός με όσα είπαμε παραπάνω. Μπορεί το lifestyle να αναφέρεται στην Αριστερά; Ποτέ. Η σωστή Αριστερά, του Κολωνακίου, είναι μαχητικά ενάντια στη γκλαμουριά. Και δεν είναι μηδενικό. Μπορεί να είναι μηδέν εις το πληκόν για τους εργάτες. Αλλά είναι σημαντικό νούμερο για την ολιγαρχία. Παραπάνω από 4%.

Καυγάς για την ασκούμενη από την κυβέρνηση της ΝΔ αντιαγροτική πολιτική άναψε μεταξύ του συντονιστή αγροτικής ανάπτυξης του ΠΑΣΟΚ Μ. Χρυσοχοϊδης και του υπουργού Γεωργίας Ε. Μπασιάκου. Ένας καυγάς που αποσκοπεί, ανεπιτυχώς κατά τη γνώμη μας, να δημιουργήσει στη φτωχή αγροτιά την αίσθηση, ότι τα δύο αστικά κόμματα εξουσίας έχουν διαμετρικά αντίθετες πολιτικές. Ειδικά το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να ισχυριστεί ότι υπερασπίζεται και τα συμφέροντα της φτωχής αγροτιάς, που είναι η συντριπτική πλειοψηφία του αγροτικού πληθυσμού. Λέμε ανεπιτυχώς, γιατί η φτωχή αγροτιά βίωσε στο πετσί της τις συνέπειες της ασκηθείσας από το ΠΑΣΟΚ αντιαγροτικής πολιτικής, ενώ βιώνει τις συνέπειες της αντιαγροτικής πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ, που άφησε άθιχτο το νομοθετικό πλαίσιο των κυβερνήσεων Σημίτη και κινείται στις κατευθυντήριες γραμμές που αυτές χάραξαν. Είναι απόλυτα βέβαιο, ότι το ΠΑΣΟΚ, όταν ξαναπάρει την κυβέρνηση, θα επιχειρήσει να συνεχίσει την αντιαγροτική πολιτική της ΝΔ. Λέμε θα επιχειρήσει

Εάν συντονιστής αγροτικής ανάπτυξης του ΠΑΣΟΚ δεν ήταν ο Χρυσοχοϊδης (που βραβεύθηκε από το FBI για τη μεγάλη του προσφορά στον περιβόητο αντιτρομοκρατικό αγώνα), αλλά ο πρώην υφυπουργός Γεωργίας Β. Αργύρης, θα τολμούσε να μιλήσει για ευρωπαϊκό μοντέλο γεωργίας και να το παρουσιάσει μάλιστα σαν κάτι καινούργιο, φιλοαγροτικό και διαφορετικό απ' αυτό της κυβέρνησης της ΝΔ; Δε θα τολμούσε, γιατί το ευρωπαϊκό μοντέλο γεωργίας, που διαφημίζει ο Χρυσοχοϊδης ως καινούργιο, έρχεται από παλιά και συγκεκριμένα από τις αρχές της δεκαετίας του 90. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν όχι μόνο ένθερμοι υποστηρικτές του αλλά και το εφάρμοσαν με συνέπεια. Το ευρωπαϊκό μοντέλο γεωργίας ολοκληρώθηκε με την ψήφιση της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) τον Ιούνιο του 2003, με πρόεδρο του συμβουλίου των υπουργών Γεωργίας τον Πασόκο Γ. Δρυ. Το ΠΑΣΟΚ πιάζε φορικά τον Ε. Μπασιάκου να αποφασίσει την ολική αποδέσμευση των κοινοτικών ενισχύσεων από την παραγωγή και του έκανε κριτική ότι καθυστερεί να πάρει την απόφαση. Είχε δε το θράσος να

ριαλιστικών κρατών της ΕΕ. Ο Γ. Παπανδρέου, ως υπουργός Εξωτερικών, έβαλε φαρδιά πλατιά την υπογραφή του στις αποφάσεις του συμβουλίου υπουργών της ΕΕ με τις οποίες καταργούνται οι ποσοστώσεις και οι δασμοί για εισαγόμενα από τρίτες χώρες αγροτικά προϊόντα.

Η χρονική σύμπτωση της εφαρμογής του νέου ευρωπαϊκού μοντέλου για τη γεωργία στις αρχές της δεκαετίας του 90 με την πτώση και χρεοκοπία των κρατών του πολινωρθωμένου καπιταλισμού και τη μαζική είσοδο μεταναστών στις χώρες της ΕΕ δεν είναι τυχαία. Με την είσοδο των μεταναστών στην ΕΕ το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο εξασφάλισε φτηνή εργατική δύναμη και έτσι δεν είχε ανάγκη πια να κρατάει στο χωριό εργατοαγρότες που να τους πληρώνει στην ξεφτίλα και να συμπληρώνουν το εισόδημά τους δουλεύοντας στα εργοστάσια. Ακόμη, με την πτώση των κρατών του πολινωρθωμένου καπιταλισμού μπαίνει, για μια φορά ακόμη, το ζήτημα του ξαναμοιράσματος των αγορών των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Η στρατηγική της διεξόδου της υπαγόρευσε

Ας δούμε και την «κριτική του ΠΑΣΟΚ για την αγροτική πολιτική της ΝΔ». Ο Χρυσοχοϊδης λέει ένα σωρό παπάρες και το κυριότερο αποσιωπά το γεγονός ότι η πολιτική της ΝΔ είναι συνέχηση της αγροτικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ και απόρροια της νέας ΚΑΠ. Θα φέρουμε μόνο μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα, γιατί θα θέλαμε πολύ χώρο για να τα παρουσιάσουμε όλα.

Για το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης και Ανασυγκρότησης της Υπαίθρου ο Χρυσοχοϊδης, σχολιάζοντας την πολιτική της ΝΔ αναφέρει, ότι είναι εγκληματική η ελλείψη σχεδιασμού, ότι είναι χαμηλή η απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων και ότι καταστρατηγείται ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του προγράμματος. Στο στίπτι του κρεμασμένου δε μιλάνε για σχοινί. Είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που από την πρώτη στιγμή είχαν υπονομεύσει τον αναπτυξιακό χαρακτήρα, (καπιταλιστικού τύπου) του προγράμματος. Εχουμε καταναλώσει πολλές σελίδες της «Κ» σ' αυτό το θέμα. Εδώ θα πούμε μόνο, ότι από τα 36 μέτρα του προ-

Υπάνθρωποι

Μια κόκκινη γραμμή σε μήκος τριάντα περίπου μέτρων. Το αίμα ενός εικοσιπεντάχρονου παιδιού από την Κύπρο, που είχε λίγες μέρες στην Ελλάδα και δεν είχε προλάβει να μάθει πως σ' αυτή την ηλικία δεν περνάς ποτέ μπροστά από μπάτσους που είναι αφιονισμένοι. Πλήρωσε σκληρά την άγνοιά του. Δεν τον χτύπησαν για να τον συλλάβουν. Τον λιντσάρισαν κυριολεκτικά. Οσο έβλεπαν το αίμα να τρέχει από το πρόσωπό του τόσο πιο άγρια τον χτυπούσαν. Μάρτυρες αψευδείς η κά-

μερα που κατέγραψε την πρώτη φάση και μια ομάδα πανεπιστημιακών που έτυχε να περνά από εκεί και κατέγραψε τη δεύτερη φάση. Τον έσερναν στο πεζοδρόμιο δεμένο με χειροπέδες και εξακολουθούσαν να τον χτυπούν μέχρι που τον πέταξαν σαν σακί σ' ένα ασφαλτικό.

Ανευ λόγου και αιτίας, όπως αποδείχτηκε. Δεν είχαν τίποτα το προσωπικό μαζί του. Δεν τον είχαν καν σταμπαρισμένο για συμμετοχή σε επεισόδια με «ζόρικούς» νεολαίους. Ήξεραν ότι ήταν ένας ανυποψίαστος περαστικός, γι' αυτό και πέρασε αργά και αδιάφορα από μπροστά τους.

Όμως αυτοί διψούσαν για αίμα. Επρεπε κάποιον να σακατέψουν για να ηρεμήσουν. Κι ο δυστυχής σπουδαστής έτυχε να είναι αυτός ο κάποιος. Αξιοματικό της Ασφάλειας και ένστολοι στέκονταν γύρω από το συμβάν και είτε παρακολουθούσαν είτε είχαν γυρισμένη την πλάτη. Σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Σαν να εκτυλισσόταν δίπλα τους ένα συνηθισμένο συμβάν. Σαν το λιντσάρισμα ενός νέου παιδιού να είναι το πιο φυσικό πράγμα στον κόσμο.

Έτσι είναι. Στο δικό τους κόσμο ο Ξυλοδαρμός για «εξοκάλωμα» είναι το πιο φυσικό πράγμα. Καθημερινά είναι τα σχετικά περιστατικά, που δε βλέπουν το φως της δημοσιότητας, γιατί έχουν ως θύματα άτομα περιθωριοποιημένα (μετανάστες, τοξικομανείς) ή νεολαίους που δε θέλουν να μπλέξουν. Εκείνο που διαφέρει είναι η ένταση του Ξυλοδαρμού, που ποικίλλει ανάλογα με τη συγκυρία. Ε, σε μια επέτειο Πολυτεχνείου η ένταση οπωσδήποτε φτάνει στο ζενίθ. Θα μπορούσε να μας κατηγορήσει κάποιος για αυθαιρεσία στο συμπέρασμά μας. Όμως πλέον έχουμε αποδείξεις. Εχουμε την ανακοίνωση της ηγεσίας της Αστυνομίας στη Θεσσαλονίκη, που ισχυριζόταν ότι ο νεαρός αυτοτραυματίστηκε (πάγια αστυνομική μεθοδολογία). Εχουμε τις εμφανίσεις μπατσοσυνδικαλιστών στα τηλεοπτικά παράθυρα που υπερασπίζονταν τους συναδέλφους τους και λαιμορούσαν τους πανεπιστημιακούς μάρτυρες του συμβάντος. Εχουμε την κυβερνητική αβελτηρία. Περιμέναν μπας και ξεχαστεί το θέμα και μόνο όταν είδαν ότι χόντρυνε έκαναν κάποιες υποκριτικές παρεμβάσεις.

Το περιστατικό δεν είναι το μοναδικό. Δυστυχώς η στήλη δεν προσφέρεται για να σκαλίσουμε λίγο το αρχείο μας (θυμόσαστε πως ένας άλλος υπάνθρωπος τσάκισε το κεφάλι της Μέλπως Κορωναίου πριν μερικά χρόνια;). Δεν πρόκειται για κάποιους επιλήσμονες. Πρόκειται για συμπεριφορά υπανθρώπων, σύμφυτη με την ιδιότητα του μπάτσου.

Π.Γ.

■ Σκιαμαχίες ΠΑΣΟΚ-ΝΔ για την αγροτική πολιτική

Δυο κόμματα μια πολιτική

και όχι θα συνεχίσει, γιατί αυτό θα εξαρτηθεί από τη δύναμη του κινήματος της εργατικής τάξης και της φτωχής αγροτιάς.

Ο Γ. Παπανδρέου, όπως και όλες οι προηγούμενες ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ, θεωρεί ότι με κινήσεις όπως η τοποθέτηση του Χρυσοχοϊδης στη θέση του συντονιστή αγροτικής ανάπτυξης θα μπορέσει να απενοχοποιήσει τη «σημερινή» αντιπολιτευτική αγροτική πολιτική του ΠΑΣΟΚ από την ασκηθείσα από τις κυβερνήσεις του αντιαγροτική πολιτική. Ο Μ. Χρυσοχοϊδης στις 21 Νοέμβρη δημοσιοποίησε τις «Κατευθύνσεις της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ για τον αγροτικό τομέα» και την «Κριτική του ΠΑΣΟΚ στην αγροτική πολιτική της ΝΔ».

«Η κυβερνητική μας πρόταση και ο προγραμματικός μας λόγος συμπυκνώνονται στο αξίωμα: Ποιος κάνει τι. Ποιος ευθύνεται για τι. Επιδιώκουμε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο μεταξύ κρατών, αγροτών και επιχειρήσεων. Το αξίωμα αυτό αποτυπώνει την ιδεολογική και πολιτική μας πρόταση. Θέλουμε για παράδειγμα Γεωργία φθηνής πρώτης ύλης; Αν ναι πρέπει να διαλύσουμε όλες τις δομές και να στραφούμε και στη διεθνή αγορά. Αν όχι, πρέπει να στηρίξουμε το Ευρωπαϊκό μοντέλο Γεωργίας και να εκφέρουμε άποψη για όλα συζητούνται αυτή τη στιγμή στην υπόλοιπη ΕΕ».

παρουσιάζει την ολική αποδέσμευση των κοινοτικών ενισχύσεων από την παραγωγή ως τη μόνη συμφέρουσα λύση και για τη φτωχή αγροτιά. Η πλήρη αποδέσμευση των κοινοτικών ενισχύσεων από την παραγωγή είναι το βασικό στοιχείο του ευρωπαϊκού μοντέλου γεωργίας και υπαγορεύτηκε από τη στρατηγική του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου για δραστηκή μείωση της αγροτικής παραγωγής, της καλλιεργούμενης έκτασης και της φτωχής αγροτιάς σε Ελλάδα, Ισπανία, Πορτογαλία, Νότια Ιταλία και στις 12 νέες χώρες της ΕΕ (τις 10 που εντάχθηκαν το 2004 συν τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία που θα ενταχθούν την 1η Γενάρη του 2007).

Το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο, παράλληλα με την αποδέσμευση, εφάρμοσε και την πολιτική της κατάργησης των δασμών και των ποσοστώσεων για τα εισαγόμενα από τρίτες χώρες αγροτικά προϊόντα. Η πολιτική αυτή υπαγορεύτηκε από τη στρατηγική της διεξόδου της αγοράς των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Η μαζική εισόδου των αγροτικών προϊόντων στην ΕΕ είχε μεγάλες επιπτώσεις στις τιμές των αγροτικών προϊόντων χωρών σαν την Ελλάδα, που παραμένει ακόμη μεγάλο το ποσοστό της αγροτιάς (φτωχής και πλούσιας) σε σχέση μ' αυτό των μεγάλων ιμπε-

και την τακτική της αποδέσμευσης των κοινοτικών ενισχύσεων από την παραγωγή αγροτικών προϊόντων και της σταδιακής κατάργησης των δασμών και των ποσοστώσεων. Τα αγροτικά προϊόντα των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου ήταν και παραμένουν πάμφθηνη πρώτη ύλη για τις μεγάλες ευρωπαϊκές βιομηχανίες. Το ίδιο ίσχυε και για τα αγροτικά προϊόντα των χωρών της ΕΕ. Όμως, το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, προκειμένου να εξασφαλίσει τον απαιτούμενο για τη βιομηχανία όγκο αγροτικών προϊόντων, έδινε από τον κοινοτικό προϋπολογισμό ενισχύσεις συνδεδεμένες με την παραγωγή. Στην ουσία, αποδέκτης των κοινοτικών ενισχύσεων ήταν το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο (και όχι η φτωχή αγροτιά), που μέσω αυτών εξασφάλιζε τις απαραίτητες ποσότητες αγροτικών προϊόντων σε πολύ χαμηλές τιμές.

Αυτό είναι το ευρωπαϊκό μοντέλο για τη γεωργία που εφαρμόζαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και συνεχίζει τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ. Ας αφήσει, λοιπόν, τα παραμύθια ο Χρυσοχοϊδης και το γιωργοπαπανδρεϊκό ΠΑΣΟΚ για κάποιο άλλο δήθεν ευρωπαϊκό γεωργικό μοντέλο, που είναι ενάντια στην πολιτική των φτηνών πρώτων υλών και της διάλυσης των δομών.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

